

แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สิงหาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
สิงหาคม 2555

แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
สิงหาคม 2555

CHEN XI ER. (2555). *แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน*. สารนิพนธ์
ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผศ. จินตนา พุทธเมตตา

การวิจัยเรื่อง “แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน” ที่ศึกษาวิชาเอก
ภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิต สาธารณรัฐประชาชนจีน นั้นผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย คือเพื่อสร้าง
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แบบเรียนที่สร้างขึ้นนี้
ประกอบด้วยวัฒนธรรมไทยทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

แต่ละภาคประกอบด้วยแผนการสอน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาคนั้นๆ คำศัพท์ หลักภาษาไทย
และการใช้ภาษาไทย วัฒนธรรมและประเพณีประจำภาคนั้นๆ แบบฝึกหัด แบบทดสอบท้ายบทเรียน และ
แบบทดสอบเมื่อผู้เรียนเรียนครบทั้ง 4 ภาค ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปทดลองกับกลุ่มประชากร ได้แก่ใจ
ตามที่กลุ่มประชากรให้ข้อคิดเห็น ส่งแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ และได้แก้ไขตามที่
ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน มีการทำแบบฝึกหัด ทดสอบ
ท้ายบทเรียน และทดสอบเมื่อผู้เรียนเรียนจบทั้ง 4 ภาค สุดท้ายได้นำผลสอบไปวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ
ของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ผลการวิจัยพบว่าแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน นั้น มีประสิทธิภาพ
 $E_1/E_2 = 86/86.90$ ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นแบบเรียนนี้จึงมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์
สามารถนำไปใช้สอนได้จริง

A COMSTRUCTION OF LESSONS FOR LEARNING THAI CULTURES IN THE FOUR
REGIONS OF THAILAND FOR CHINESE COLLGE STUDENTS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as Foreign Language
at Srinakharinwirot University

August 2012

CHEN XI ER. (2012). *A Construction of Lessons for Learning Thai Cultures in the Four Regions of Thailand for Chinese College Students*. Master Project. MA. (Teaching Thai as Foreign Language). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor: Jintana Putameta.

This research aims to construct 80/80 standard lessons on Thai cultures in the four regions of Thailand for the third-year Chinese students majoring in Thai from Guangxi University, the Republic of China.

The lesson for each region consists of lesson plan, general knowledge of the region, vocabulary, Thai grammar rules, culture and customs of the region, and a post-test. There is also a final exam when students finish all the lessons. After being tested with a selected sample group, the lessons are adjusted according to the sample group's comments. Then the lessons are sent to three scholars to be examined, and are adjusted according to their comments. After that, the lessons are used with a group of 25 third-year Chinese students majoring in Thai from Guangxi University. They are assigned to do homework, to do the post-test for each lesson, and to do the final exam on the four regions. Finally, their tests result are analyzed for the effectiveness of the lessons according to the 80/80 standard criteria.

The result of the lessons' effectiveness is as follows: $E1/E2 = 86/86.9$, which is above the standard. The result shows that these lessons are effective and can be used in a real classroom.

อาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา พุทธเมตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา พุทธเมตะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ พัชยา จิตต์เมตตะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร. วาณี อรรถนสาริต)

วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย

จาก

China Scholarship Council

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจาก China Scholarship Council ในการศึกษาปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก ณ โอกาสนี้ สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นชาวต่างประเทศ และได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงเขียนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาที่อาจารย์ให้มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเรียน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญ และเสียสละเวลาอันมีค่าในการตรวจการร่างแบบเรียน ให้คำปรึกษา และแนวทางในการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบเรียนที่มีคุณภาพมากขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่าน ทั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครง ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แผลงศรี คณะกรรมการสอบปากเปล่า ได้แก่ อาจารย์ วิชชุกร ทองหล่อ และอาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในคณะมนุษยศาสตร์ ที่ให้ทั้งความรู้ ความเมตตา และกำลังใจแก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโท ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในระหว่างการศึกษาและการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่อนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยทดลองแบบเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ

ขอขอบพระคุณนายปิยะ เหล่าบุรินทร์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกประกอบที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ซึ่งทั้งเป็นรูปภาพที่ถ่ายสะสมไว้เอง

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และสามีที่ให้ทั้งความรักและความห่วงใย เสมอมา รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจผู้วิจัยในการมาศึกษาที่ประเทศไทย ขอขอบคุณพี่น้อง และเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยในครั้งนี้ด้วย

CHEN XI ER

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
วิธีดำเนินการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน	7
ความหมายของแบบเรียน	7
ความสำคัญของแบบเรียน	8
ประโยชน์ของแบบเรียน	8
การสร้างแบบเรียน	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม	12
ความหมายของวัฒนธรรม	12
ประเภทของวัฒนธรรม	13
องค์ประกอบของวัฒนธรรม	14
วัฒนธรรมไทย	14
วัฒนธรรมไทย 4 ภาค	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย 4 ภาค	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย 21
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 21	
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 21	
ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน 22	
ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน 26	
ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 28	
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 29	
การวิเคราะห์ข้อมูล 29	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 29	
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 34
ความมุ่งหมายของการวิจัย 34	
ความสำคัญของการวิจัย 34	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 34	
สรุปผลการวิจัย 35	
อภิปรายผล 36	
ข้อเสนอแนะ 37	
ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน 37	
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย 38	
บรรณานุกรม 39	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	45
ภาคผนวก ก.	46
ภาคผนวก ข.	55
ภาคผนวก ค.	188
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	190

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน ของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์พัชนี โชติกลเกียรติ์	23
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรติดิณินทร์	24
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING	25
4 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง	27
5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน	30
6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของแบบเรียนการสอน วัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนทั้ง 4 บท	31
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80	33

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย มีความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อปี 1975 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 35 ปีแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งสองประเทศได้ร่วมมือกันสร้างสัมพันธไมตรี และประสบความสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการศึกษาซึ่งกันและกัน ซึ่งทำให้ทั้งสองประเทศได้รับการยกย่องจากประเทศเพื่อนบ้านว่า เป็นแบบอย่างของความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีระบอบการปกครองแตกต่างกันแต่สามารถประสบความสำเร็จร่วมกันได้ (中新网. 2010, 29 มิถุนายน)

เมื่อปี 2004 สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ริเริ่มจัดงานนิทรรศการแสดงสินค้าจีน-อาเซียน ณ นครหนานหนิง และหลังจากนั้นก็จัดเป็นประจำทุกปี โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเขตการค้าเสรีและเป็นโอกาสทองในการร่วมมือกันพัฒนาระหว่างจีน-อาเซียน ในงานนิทรรศการแสดงสินค้าที่ยิ่งใหญ่ครั้งแรกนี้ สาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทยประสบความสำเร็จในการร่วมลงทุนการค้าขาย โดยประเทศไทยกลายเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 13 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน (南博会知识. 2011, 9 กุมภาพันธ์) ด้วยเหตุนี้ การไปมาหาสู่กันระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย ทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีและมีความเชี่ยวชาญ เพื่อเป็นล่ามหรือเป็นผู้ประสานงาน ดังนั้น การเรียนภาษาจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประชาชนทั้งสองฝ่าย ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งมนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความต้องการและอารมณ์ต่างๆ ภาษามีอยู่ทุกแห่งหนในสังคมมนุษย์ ซึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดชีวิต มนุษย์รับและถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ ด้วยภาษา (ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. 2535: 1)

ตามความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ปี 2007 มหาวิทยาลัยกวางสีในสาธารณรัฐประชาชนจีน จึงได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยที่นักศึกษาต้องเรียนภาษาไทยเป็นเวลา 4 ปี แต่ละปี มหาวิทยาลัยกวางสีจะคัดเลือกรับนักศึกษาเข้าศึกษาวิชาเอกภาษาไทย จำกัดจำนวนไม่เกิน 30 คน อย่างจริงจัง เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพสืบต่อจนเป็นบัณฑิตที่มีความสามารถทางภาษาไทย จนถึงปัจจุบันมีนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยทั้งหมด 113 คน

การพัฒนาหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยของมหาวิทยาลัยกวางสี มีการจัดโครงการ 3+1 ขึ้น เป็นโครงการที่นักศึกษาเรียนที่มหาวิทยาลัยกวางสี 3 ปีและไปเรียนที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทย 1 ปี ดังนั้นเวลา 2 ปีที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยกวางสี นักศึกษาจีนต้องเรียนพื้นฐานภาษาไทยให้มีความแข็งแกร่ง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทยได้

การเรียนภาษาและวัฒนธรรมนั้นจำเป็นจะต้องดำเนินควบคู่กัน ไปอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจบรรทัดฐานและรูปแบบทางวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเรียนด้วย (ภัทรพร หิรัญภัทร์. 2548: 85 – 86) วัฒนธรรมเป็นรูปแบบของพฤติกรรมและกระบวนการที่ฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนภาษาที่สอง และเนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาที่สองจึงมีความหมายรวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมที่สองด้วย (Brown. 2000: 177 – 178) ภาษาสะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเทศไทยมีวัฒนธรรมอันดีงาม สำนวนภาษาไทยมีคำหนึ่งว่า เข้าเมืองตาหลิ่วก็ต้องหลิ่วตาตาม ถ้าไม่รู้วัฒนธรรมไทย ก็ไม่เข้าใจสังคมไทย และไม่เข้าใจคนไทยด้วย (ฟู เจิงโฮ่ยว. 2544: 63) ดังนั้น การเรียนรู้วัฒนธรรมไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง หากไม่สอนวัฒนธรรมไทยพร้อมกับการสอนภาษาไทย เหมือนกับการสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มี ความหมาย

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535: 6) ได้สรุปว่า วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งเป็นสมาชิกในสังคม และถ่ายทอดสืบเนื่องกันมาอย่างมีแบบแผนเป็นมรดกของสังคม สุพัตรา สุภาพ (2528: 101 – 103) ได้นิยามความหมาย วัฒนธรรมทางวิชาการว่า วัฒนธรรม หมายถึง แบบอย่างพฤติกรรมทั้งหลายอันเกิดด้วยการเรียนรู้ โดยมีพฤติกรรมในแบบเดียวกันในสังคมนั้น ครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยมนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ความเชื่อ ความนิยม ความรู้ต่างๆ เพื่อควบคุมและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ

สุพัตรา สุภาพ (2528: 108) สรุปว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมจะต้องมีการเรียนรู้ ดังนั้น วัฒนธรรมจะต้องมีการสอน ฟู เจิงโฮ่ยว (2544: 63) ให้แนวคิดว่า ถ้าจะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยได้รับผลสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายในการผลิตบัณฑิต ต้องมีตำราเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน คือนักศึกษาจีน เพราะผู้เรียนแต่ละชาติมีปัญหาไม่เหมือนกันด้วยสาเหตุสภาพต่างกันทางด้านวัฒนธรรมและภาษาแม่ของผู้เรียน

วัฒนธรรมไทย คือ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยที่อยู่ร่วมกันได้ด้วยการสื่อความหมาย ใช้ชีวิตประกอบกิจกรรมและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ด้วยลักษณะไทยๆ เป็นผลรวมของการตั้งสมประสงค์ ความรู้ ความสามารถ ภูมิธรรม และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ซึ่งถ่ายทอดสืบต่อกันมา ช่วยให้ชาวไทยในแต่ละสังคมนั้น อยู่รอดมีความเจริญสืบมาและมีความเป็นอยู่ (จิรัชญา มณีเนตร. 2553: 115 – 116) วัฒนธรรมไทย มีความหลากหลายและมีลักษณะโดดเด่นที่แตกต่างกันตามแต่ละภาค ภาคกลางเป็นดินแดนแห่งอารยธรรมที่สืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยทวารวดี เป็นอารยธรรมเก่าแก่ มีประชากรหลายเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ ก่อให้เกิดงานศิลปผสมผสานที่งดงามตามวัดวาอารามต่างๆ เป็นมรดกของประเทศสืบทอดมาถึงลูกหลานในปัจจุบัน และบางแห่งทรงคุณค่าจนได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกของโลกที่ต้องรักษาไว้ซึ่งชนร่วมกัน ตราบนานเท่านาน เช่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นมรดกโลก พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคกลางเป็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ มีแม่น้ำสำคัญหลายสายไหลผ่านคือแม่น้ำเจ้าพระยา มีความอุดมสมบูรณ์เป็นอู่ข้าวอู่น้ำของประเทศ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น นอกจากนี้วัฒนธรรมตามภาคต่างๆ นั้นมีลักษณะเฉพาะตน ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะ ภูมิประเทศ ลักษณะของภูมิอากาศ ที่ส่งผลถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ต่อภาคนั้นๆ

ภาคกลาง ประกอบด้วย 22 จังหวัดหัววัด มีกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวง ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบที่เกิดจากการทับถมของดินตะกอนที่แม่น้ำพัดมา เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบลูกฟูก มีลักษณะโดดเด่นอันเป็นต้นกำเนิดวัฒนธรรม ประเพณี ประกอบกับภาคกลางเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงของประเทศไทยตั้งแต่ศึกดาบรพ คือ ทวารวดี อโยธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ ดังนั้น วัฒนธรรม วิถีชีวิต และประเพณีจึงทรงคุณค่า และตกทอดมาจนปัจจุบัน นอกจากนี้ วัฒนธรรมภาคกลางเกี่ยวผูกพันกับที่ราบและแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ (สมพงษ์ เกรียงไกรเพชร. 2537; และ บี บี. 2553, 10 กุมภาพันธ์)

ภาคเหนือ ประกอบด้วย 9 จังหวัด เป็นดินแดนที่มีความเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่ครั้งอดีต เป็นดินแดนแห่งประวัติศาสตร์ที่มีศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างไปจากภาคอื่นๆ และการที่คนเหนือมีเชื้อสายไทยใหญ่ หน้าตาผิวพรรณ จึงต่างไปจากคนภาคอื่นๆ ประกอบกับความอ่อนหวาน ชื่อบริสุทธิ์ทำให้คนเหนือ มีเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของตนเอง ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาทำให้เกิดธรรมชาติที่สวยงาม มีความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ และเป็นที่อยู่ของคนไทยภูเขาหลายเผ่าพันธุ์ ภาคเหนือจึงเป็นที่รวมของวัฒนธรรมที่หลากหลายขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงาม ซึ่งได้สืบทอดกันมายาวนาน (คิงคอง. 2553, 26 มกราคม)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือภาคอีสาน ประกอบด้วย 20 จังหวัด เป็นภาคที่มีเนื้อที่มากที่สุดในประเทศไทย และมีประชากรมากที่สุดอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นดินแดนเก่าแก่โบราณมีภูมิภาคที่หลากหลาย ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีแตกต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่นและจังหวัด ศิลปวัฒนธรรมเหล่านี้ เป็นเครื่องบอกถึงความเชื่อ ค่านิยม ศาสนาและรูปแบบการดำเนินชีวิตตลอดจนอาชีพของคนในท้องถิ่นนั้นได้เป็นอย่างดี สาเหตุที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีส่วนหนึ่ง อาจจะเป็นผลมาจาก การเป็นศูนย์รวมประชากรหลากหลายเชื้อชาติ และมีการติดต่อสัมผัสกับประชาชนในประเทศใกล้เคียงจนก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมขึ้น การไปมาหากันระหว่างประชาชนชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับประชาชนของประเทศที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมประเพณีระหว่างกัน โดยมีศิลปวัฒนธรรมประเพณีและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน ทั้งวัฒนธรรมทาง ด้านการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาที่สามารถสังเกตรูปแบบวัฒนธรรมที่ดงามของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่านทางประเพณีต่างๆ ที่ชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือจัดขึ้น ซึ่งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้เป็นอย่างดี (สมศักดิ์ จันทร์โพธิศรี. 2515)

ภาคใต้ประกอบด้วย 14 จังหวัด โดยมี 13 จังหวัดมีเขตติดต่อกับทะเล ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วยพื้นที่ราบ ป่าไม้ ภูเขา หาดทราย น้ำตก ถ้ำ ทะเลสาบและกลุ่มเกาะในท้องทะเลทั้งสองฝั่ง สภาพอากาศค่อนข้างร้อน มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมมรสุม ดังนั้นภาคใต้ จึงมีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูฝนกับฤดูร้อน ภาคใต้มีความสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียอาคเนย์มาโดยตลอด การค้าขายกับจีนมีมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 5 จนถึง 16 ทำให้ศิลปวัฒนธรรมได้รับอิทธิพลจากจีนผสมผสานเข้ามา ในกลางพุทธศตวรรษที่ 10 – 12 มีการติดต่อกับอินเดีย มีการเผยแพร่ศาสนาพราหมณ์และพุทธ ซึ่งก่อให้เกิดอิทธิพลทางด้านศิลปวัฒนธรรม รวมทั้ง วรรณคดี ความเชื่อ ประเพณี และกฎหมาย ในพุทธศตวรรษที่ 12 – 15 มีการค้าเครื่องเทศกับชาวเปอร์เซียและชาวอาหรับ ซึ่งได้นำศาสนาอิสลามมาสู่เกาะสุมาตรา จากนั้น ได้ขยายสู่แหลมมลายูถึงประเทศไทยตอนใต้ ทำให้ชาวพื้นเมืองภาคใต้ส่วนหนึ่งนับถือศาสนาอิสลาม นอกจากชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม ยังมีชาวพื้นเมืองเรียกว่า “ชาวเลหรือชาวน้ำ” ซึ่งมีสีผิวคล้ำ ร่างกายแข็งแรง นิสัยรักสงบ นับถือภูตผีปีศาจ มีประเพณีบวงสรวงบรรพบุรุษและเจ้าเกาะ สำหรับชาวซาไก ก็เป็นชนพื้นเมืองอีกเผ่าหนึ่งที่อยู่ทางภาคใต้ ผิวพรรณและรูปร่างคล้ายคลึงชาวเล แต่อาศัยอยู่ตามป่าเขา มีอาชีพหาของป่า (ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์, 2544)

ด้วยความโดดเด่นของวัฒนธรรมไทยในแต่ละภาคที่มีอัตลักษณ์ของตน จึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน สนใจที่จะสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน เพราะเป็นเรื่องที่นักศึกษาชาวจีน โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยกวางสี ยังไม่ได้ศึกษาอย่างละเอียดและยังไม่มีตำราแบบเรียนเฉพาะเรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาค ไว้ศึกษาดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบเรียนโดยใช้วิธีการวิจัยหาประสิทธิภาพของแบบเรียนให้ได้แบบเรียนที่สามารถใช้ได้จริง อีกทั้ง ยังเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนหรือผู้สนใจชาวจีนได้ศึกษาด้วยตนเองต่อไป

เนื้อหาในบทเรียนนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดตามความโดดเด่นของวัฒนธรรมแต่ละภาค วิธีการคือผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คนไทยที่อยู่ตามภาคที่ผู้วิจัยได้ทำวิจัย และได้ข้อสรุปมาจึงได้สร้างแบบเรียนเป็นไปตามข้อสรุปนั้นๆ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการเรียนด้วยแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน
3. เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน และชาวต่างประเทศที่สนใจ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยวงวาลี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนกับชาวต่างประเทศที่สนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาสั้นกว่าดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยวงวาลี ปีการศึกษา 2554 โดยเริ่มทดลองในเดือน กุมภาพันธ์ 2555 และมีความสามารถด้านภาษาไทยระดับกลางจำนวน 15 คน โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ครั้งๆ ละ 5 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ของภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยวงวาลี จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เจาะจง

เนื้อหาแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาวัฒนธรรมทั้ง 4 ภาคของประเทศไทย โดยเลือกวัฒนธรรมที่โดดเด่นของ 4 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของแบบเรียน เป็น 4 ส่วน แต่ละภาคมีเนื้อหาประกอบด้วย ความรู้ทั่วไป อาหารการกิน ประเพณีสำคัญประจำภาค และคำศัพท์

เหตุผลที่ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาจำนวน 4 ส่วน 12 บทข้างต้นเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน และทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเข้าใจประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิตไทย ประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักศึกษาจีน** หมายถึง นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยที่อยู่ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยจีนที่มีการเปิดสอนวิชาภาษาไทย
2. **แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษา** หมายถึง แบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 12 บท โดยมีเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย
3. **ประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน** หมายถึง ผลการเรียนรู้จากแบบเรียนเรื่องการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนเป็นไปตามเกณฑ์ที่ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาค โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนแบบเรียนเรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาคครบทั้ง 12 บท โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความก้าวหน้าของผู้เรียนในการใช้คำศัพท์ที่ได้ถูกต้องตามความหมาย มีความรู้และความเข้าใจในการอ่านเนื้อหาเรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาค ซึ่งวัดได้จากคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน วัฒนธรรม และวัฒนธรรมไทย 4 ภาค
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างแบบเรียน แบบทดสอบ และแผนการสอนของการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค
4. ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค
5. ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน
6. ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ร้อยละ และ t-test
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. เสนอผลรายงานการวิจัย สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
 - 1.1.1 ความหมายของแบบเรียน
 - 1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน
 - 1.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน
 - 1.1.4 การสร้างแบบเรียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
 - 2.1.1 ความหมายของวัฒนธรรม
 - 2.1.2 ประเภทของวัฒนธรรม
 - 2.1.3 องค์ประกอบของวัฒนธรรม
 - 2.1.4 วัฒนธรรมไทย
 - 2.1.5 วัฒนธรรมไทย 4 ภาค
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างประเทศ
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย 4 ภาค

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

กู๊ด คาร์เตอร์ วิคเตอร์ (Good, Carter Victor. 1973: 605) กล่าวถึงแบบเรียนว่า 1) เป็นหนังสือต่างๆ ที่ใช้ในการสอน 2) เป็นหนังสือที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาใดวิชาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในการเรียนรู้ เนื้อหาของหนังสือ ได้จัดลำดับอย่างมีระบบ และแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการเรียนการสอน

โรนตรี ดีเรก (Rowntree, Derek. 1981: 320) ได้สรุปความหมายของแบบเรียนว่า แบบเรียนเป็นหนังสือที่ประกอบเนื้อหาหลักของวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งอาจแบ่งเป็นส่วนๆ เช่น คำอธิบาย คำสรุป คำศัพท์

ต่างๆ จดมุ่งหมาย ตัวอย่างการใช้คำศัพท์ และแบบฝึกสำหรับนักเรียน

จินตนา ไบกาซูยี (2536: 38) สรุปว่า หนังสือเรียนคือหนังสือที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ (2521: 1) ได้นิยามแบบเรียนว่า เป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน เป็นแนวทางในการศึกษาสิ่งต่างๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม

หทัย ต้นหยง (2528: 29) กล่าวถึง แบบเรียนหรือหนังสือเรียนว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่เรียกว่าสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ซึ่งเป็นสื่อที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยลักษณะที่แท้จริง หนังสือเรียนก็เป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4) กล่าวถึงหนังสือแบบเรียนว่า เป็นหนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละชั้น ในชั้นหนึ่งๆ จึงมีหนังสือที่กำหนดไว้เป็นแบบเรียน

จากการอธิบายความหมายของแบบเรียนข้างต้น สรุปได้ว่า แบบเรียนคือสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาการเรียนการสอนอย่างครบถ้วนของวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นแนวทางการศึกษาสิ่งต่างๆ เพื่อให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม เป็นแหล่งความรู้และประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน

1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

บราวน์ เจมส์ (Brown, James W. 1973: 403) สรุปความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า

1. แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามกำลังความสามารถของตนเอง โดยเริ่มจากที่ผู้เรียนสนใจ และสามารถเลือกเรียนคนละสิ่งได้ในเวลาเดียวกัน
2. ถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ แบบเรียนสามารถใช้แล้วใช้อีก และมีราคาถูก นอกจากนั้น แบบเรียนยังประกอบด้วยรูปภาพ ตาราง แผนที่ รูปการ์ตูน และสิ่งอื่นๆ ดังนั้น แบบเรียนเป็นตัวเลือกที่ไม่แพง เหมาะแก่ผู้เรียน
3. แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยสร้างกิจกรรมการเรียน ให้ประสบการณ์การอ่าน และให้คตินิยมใหม่ นอกจากนี้ ยังทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน
4. แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนอ่าน เรียนรู้ หาหลักฐานเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. แบบเรียนช่วยปรับปรุงทักษะของครูผู้สอน และแนะนำวิธีแก้ไขปัญหาค้นคว้าที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน

ชอร์ส หลุยส์ (Shores Louis. 1960: 50) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบเรียน ดังนี้ เป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาวิชา แนะนำกิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ช่วยสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการอ่าน ทั้งยังเป็นศูนย์กลางให้นักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน

และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในแนวเดียวกัน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) ให้ความสำคัญของแบบเรียนว่า ช่วยให้เกิดทักษะ เสมือนคู่มือการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างความคิดและสร้างแรงจูงใจ เป็นเครื่องช่วยประเมินผลได้ทั้งผู้สอนและผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เป็นแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยผู้เรียนสร้างนิสัยการศึกษาด้วยตนเอง และเป็นเครื่องมือในกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้สอน ช่วยผู้สอนปรับปรุงทักษะและแนะนำวิธีแก้ปัญหิต่างๆ

1.1.3 ประโยชน์ของแบบเรียน

ททัย ดันหยง (2528: 33 – 34) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของหนังสือแบบเรียนในด้านผู้สอนและผู้เรียน

1. ประโยชน์ทางด้านผู้สอน

1.1 หนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะอเนกประสงค์อย่างหนึ่ง

1.2 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือหรือวัสดุหลักสูตรที่ครูสามารถใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

1.3 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระบทเรียน

1.4 หนังสือเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวางจุดประสงค์ในการสอน โดยเฉพาะจุดประสงค์เฉพาะวิชาได้เป็นอย่างดี

1.5 หนังสือเรียนช่วยเป็นแนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้

1.6 หนังสือเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาในกรณีจำเป็นฉุกเฉิน ซึ่งสามารถใช้แทนแผนการสอนได้อย่างดี

1.7 หนังสือแบบเรียนเป็นแหล่งวิชาที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอนประเภทอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง

2. ประโยชน์ทางด้านผู้เรียน

2.1 หนังสือเรียนเป็นคู่มือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่ง

2.2 หนังสือเรียนเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ของประสบการณ์จากบทเรียนในหลักสูตรให้กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.3 หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมตัวเพื่อจะเรียนบทเรียนต่อไป

2.4 หนังสือเรียนช่วยพัฒนาทักษะได้อย่างดี

2.5 หนังสือเรียนเป็นแหล่งวิชาสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

บทเรียนได้อย่างกว้างขวาง

2.6 หนังสือเรียนเป็นสื่อพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างครู และผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลการศึกษาการเรียนดำเนินไปด้วยดี

2.7 หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอแนะ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.8 หนังสือเรียนช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนหนังสืออ่านสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

2.9 หนังสือเรียนในยุคปัจจุบันส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ น่าอ่าน น่าสนใจ เช่น มีภาพประกอบแปลกๆ สีสดใสสวยงาม มีเนื้อหาที่เสริมด้วยนิทาน บทกวี เพื่อให้นักเรียนสนุกสนาน เรียน ไม่เบื่อหน่าย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หนังสือแบบเรียนมีประโยชน์อย่างมากต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน สำหรับผู้สอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบเนื้อหาและแนวทางการจัดกิจกรรม สำหรับผู้เรียน เป็นคู่มือการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษา

1.1.4 การสร้างแบบเรียน

แบบเรียนมีความสำคัญมาก เพราะเป็นแหล่งความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ และเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนในขอบเขตเนื้อหา เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น การสร้างแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยทฤษฎีต่างๆ และมีขั้นตอนระบบ

จินตนา ไบกาซูยี (2536: 120 – 122) กล่าวสรุปว่า ในการเขียนหนังสือเรียนเพื่อทำงานอย่างสะดวก และได้ผลสัมฤทธิ์ ต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้เขียน เขียนจบบทหนึ่งควรอ่านทบทวน ต้องให้ข้อมูลและคำอธิบายอย่างถูกต้องชัดเจน ต้องใช้สำนวนถ้อยคำเข้าใจได้ง่ายและกะทัดรัด และควรมีสิ่งจำเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสม

หทัย ดันหยง (2528: 40 – 43) กล่าวสรุปได้ว่า หนังสือเรียนเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดพัฒนาการแก่ผู้เรียน การสร้างแบบเรียนต้องอาศัยทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการฝึกสมอง (Mental Discipline) เป็นทฤษฎีถ่ายทอดความรู้ที่เก่าแก่ที่สุด นักการศึกษาสมัยโบราณ เช่น Plato และนักการศึกษาต่อๆ มาเชื่อว่า การฝึกสมองให้จดจำ คิดหาเหตุผล จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น แบบเรียนจึงต้องมีแบบฝึกหัด คำถาม คำตอบ และบทสรุป

2. ทฤษฎีเชื่อมโยงจิตสำนึก (Apperception) เป็นแนวคิดของ Johann Herbart เชื่อว่า มนุษย์มีภาวะจิตได้สำนึกเมื่อเรียนรู้สิ่งใด และเกิดการเก็บสะสมอย่างต่อเนื่องระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ดังนั้น แบบเรียนจึงต้องมีขั้นเตรียม ขั้นเสนอบทเรียน ขั้นเปรียบเทียบ ขั้นสรุปหลักการ และขั้นนำไปใช้

3. ทฤษฎีเชื่อมต่อสถานการณ์ตอบสนอง (Connectionism) Edward L. Thorndike เป็นผู้นำในแนวคิดนี้ เชื่อว่า การทำงานสมองของมนุษย์ประกอบด้วย สถานการณ์เดิม ซึ่งเชื่อมต่อกับ สถานการณ์สิ่งเร้า และการตอบสนองที่ได้รับมาใหม่ การสร้างแบบเรียนที่มีสีสัน ภาพตื่นตาตื่นใจ เรื่องเล่า ตัวอย่าง เหตุการณ์ และการตั้งปัญหาที่เร้าใจให้เกิดการตอบสนอง จะก่อให้เกิดการเรียนรู้

4. ทฤษฎีเสริมแรง (Operant Conditioning) ผู้นำในแนวคิดนี้คือ Burrush F. Skinner เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกรียาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ดังนั้น หนังสือเรียนที่มีเนื้อหาเร้าใจ กิจกรรมที่สนุกสนานบันเทิงใจ เป็นการเสริมแรงแบบอุปนัย คือ ได้รับความพอใจ หรือเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทหัย ดันหยง (2528: 108) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนหนังสือเรียน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ในการเขียน
2. การกำหนดเกณฑ์ในการวางโครงสร้างต้นฉบับ
3. การกำหนดโครงร่างต้นฉบับ
4. การกำหนดวิธีการและรูปแบบของการนำเสนอเนื้อหา
5. การวางเค้าโครงต้นฉบับ
6. การประเมินต้นฉบับ
7. การนำต้นฉบับเข้าสู่กระบวนการพิมพ์

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยแนวความคิด ทฤษฎีถ่ายโยงความรู้ ต้องมีขั้นตอนที่จัดทำแบบเรียนที่กะทัดรัด นอกจากนั้น ยังต้องคำนึงถึงสิ่งที่ควร ระมัดระวังในการเขียนแบบเรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

จิตติศักดิ์ ศิริภักดิ์ (2543: 39) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็น สื่อการเรียนการสอน โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัย พบว่า จากการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเล่มเล็กวรรณกรรม ผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ได้

นิภา ลาหิรัญ (2546: 63 – 64) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนราชินี ได้ทำการทดลองกับผู้เรียนจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่ายจากผู้เรียน โรงเรียนราชินี ชั้นประถมปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เป็นสื่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมได้ประสิทธิภาพ ที่สูงกว่าเกณฑ์กำหนด 80/80 กล่าวคือ 84.30/80.65

มาลินี ฌ นคร (2553) ได้วิจัยแบบเรียนเรื่อง ตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ สรุปได้ว่าแบบเรียนแบ่งเนื้อหาออกเป็น 9 บท ได้แก่ 1) แม่ ก กา 2) แม่ กง 3) แม่ กน 4) แม่ กม 5) แม่ เกย 6) แม่ เกว 7) แม่ กก 8) แม่ กค 9) แม่ กข หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินสรุปผลการประเมินได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) การประเมินด้านรูปเล่ม 2) การประเมินด้านเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลยศรีน (2553) ได้วิจัย เรื่องการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับชั้น 4, 5 และ 6 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนรัศมีนานาชาติ จากผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กล่าวคือ 86.97/87.52 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

สุทธิสินี ยืนซ้อน (2545) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ชุดอักษรนำสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเป็นผู้เรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลองสอน 18 คาบ เครื่องมือที่ใช้สอนประกอบด้วย แผนการสอนแบบทดสอบหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดอักษรนำมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบเรียนข้างต้น สรุปได้ว่าการสร้างแบบเรียนสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทย สังคม วัฒนธรรม และการสนทนาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน นอกจากนี้ แบบเรียนที่สร้างขึ้นมีการประเมิน และปรับปรุงจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนชาวต่างประเทศได้ และแบบเรียนที่ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์กำหนด สามารถใช้เป็นแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

2.1.1 ความหมายของวัฒนธรรม

จารุวรรณ ขำเพชร (2545: 3) กล่าวสรุปได้ว่า 1) ตามความหมายทางรากศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ดีงามสิ่งที่ได้รับการปรุงแต่งให้ดีแล้ว หรือสิ่งที่ได้รับการยอมรับและยกย่องมาเป็นเวลานาน 2) ตามความหมายว่าวัฒนธรรมคือขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม หมายถึง ความเชื่อในการดำเนินชีวิตของคน จนกระทั่งถึงพิธีกรรมเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของ

“คนในสังคม” 3) ความหมายตามสังคมศาสตร์ วัฒนธรรมมีลักษณะที่เป็น “รูปแบบ” หรือมีลักษณะเป็น “กระสวน” และวัฒนธรรมได้แก่วิถีชีวิตของแต่ละสังคม ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อสนองความจำเป็นในการอยู่รอด การสืบต่อมนุษย์ รวมถึงการจัดระเบียบสังคม

นงเยาว์ ชาญณรงค์ (2545: 7 – 8) สรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี และภาษาสันสกฤต หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในรูปขององค์กรทางสังคมสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้

ประภาศรี สีหอำไพ (2538: 3 – 5) สรุปได้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง ภูมิธรรมแห่งความเจริญงอกงาม ได้แก่ มรดกของสังคม ซึ่งเป็นสมบัติส่วนรวม มีทั้งของที่เป็นวัตถุ ความรู้ ความเชื่อถือ ศิลปะ หรือศีลธรรม นิตินิยม ประเพณีและอุปนิสัย เป็นสมบัติที่ตกทอดมาจากชีวิตของประชาชน วัฒนธรรมของแต่ละประชาชาติย่อมมีลักษณะเฉพาะของตน

พระยาอนุมานราชธน (2532: 1 – 9) สรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อความเจริญงอกงามในหมู่คณะ เป็นวิถีแห่งชีวิตในส่วนรวมที่ถ่ายทอดกันได้ เป็นความคิดเห็นความประพฤติของมนุษย์ที่สำแดงออกมาปรากฏเป็นภาษา ศิลปะ ความเชื่อระเบียบประเพณี ก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเกี่ยวกับประเพณีที่สืบต่อกันมาในแง่นามธรรมและเป็นการแสดงออกของประเพณีในแง่รูปธรรม

ฟินอคคิโอโร (Finocchiaro, 1973) ได้นิยามวัฒนธรรมไว้ว่า เป็นคำที่เป็นศูนย์กลางความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม ประเพณีและอื่นๆ ที่เป็นสมาชิกในสังคมประพฤติปฏิบัติต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดแจ้ง และบางครั้งแฝงมาในจิตใจ แต่ปฏิบัติต่อกันมานานนับปี

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ (2531: 37) กล่าวว่า วัฒนธรรม หมายถึง ความดี ความงาม และความจริง ในชีวิตมนุษย์ ซึ่งปรากฏในรูปแบบต่างๆ และได้ตกทอดมาถึงเราในสมัยปัจจุบัน หรือว่าที่เราได้ปรับปรุงและสร้างสรรค์ขึ้นในสมัยของเราเอง

เสฐียรโกเศศ (2503: 66 – 96) สรุปได้ว่า วัฒนธรรม คือ ธรรมหรือสิ่งที่เป็นความเจริญงอกงาม วิถีแห่งชีวิตหรือความเป็นอยู่ของส่วนรวม เป็นเรื่องทางปัญญาความรู้และความประพฤติ เป็นมรดกแห่งธรรมชาติ เพื่อความเจริญในวิถีแห่งชีวิตของตน

จากการอธิบายข้างต้น สรุปได้ว่า วัฒนธรรม เป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผน มีความดี มีความงดงาม เป็นสมบัติส่วนรวม ปฏิบัติสืบเนื่องกันต่อมา ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยได้อำนวยความสะดวกให้แก่การดำรงชีวิตของคนในสังคม เป็นมรดกของสังคม

2.1.2 ประเภทของวัฒนธรรม

จารุวรรณ ขำเพชร (2545: 7 – 9) กล่าวว่า วัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) วัฒนธรรมทางแนวความคิด ซึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น ความเชื่อ หรือความรู้สึกร่วมกัน 2) วัฒนธรรมทางบรรทัดฐาน ได้แก่ ระเบียบแบบแผนหรือประเพณีที่บุคคลในสังคมยึดถือหรือกฎหมายที่ใช้ปฏิบัติร่วมกัน

3) วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ วัตถุสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อนำมาใช้ในชีวิต

พระยาอนุมานราชชน (2532: 9 – 15) และ เสฐียรโกเศศ (2503: 97 – 99) มีความคิดเห็นเดียวกันว่า วัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) วัฒนธรรมทางวัตถุ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขกาย เพื่อให้ อยู่ดีกินดีมีความสุขสบายในการครองชีพ 2) วัฒนธรรมทางจิตใจ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ปัญญาและ ใจมีความเจริญงอกงาม

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ (2531: 38 – 39) กล่าวว่า วัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 5 สาขา ได้แก่ วัฒนธรรมทางภาษาและวรรณคดี วัฒนธรรมทางวัตถุ วัฒนธรรม ทางจิตใจ วัฒนธรรมทางจารีต และวัฒนธรรมทางสุนทรียะ

จากการกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของวัฒนธรรมมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความคิด วิชาการและปัจจัยต่างๆ โดยทั่วไป ประเภทของวัฒนธรรมมีสองแบบ คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ และวัฒนธรรม ทางจิตใจ

2.1.3 องค์ประกอบของวัฒนธรรม

จารุวรรณ จำเพชร (2545: 11 – 12) กล่าวว่า องค์ประกอบของวัฒนธรรมมี 4 ข้อ ได้แก่ 1) CONCEPT (องค์คติ) ความเชื่อ ความคิด และอุดมการณ์ต่างๆ 2) USAGES (องค์พิธีการ) ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งแสดงออกในรูปพิธีกรรมต่างๆ 3) ORGANIZATION (องค์การ) กลุ่มที่จัด ระเบียบหรือมีโครงสร้างอย่างเป็นทางการ 4) INSTRUMENTAL AND SYMBOLIC OBJECT (องค์ วัตถุ) ได้แก่ วัฒนธรรมทางวัตถุต่างๆ

ประกาศรี สีหอำไพ (2538: 5) กล่าวว่า วัฒนธรรมประกอบด้วยสิ่ง 4 อย่าง ได้แก่ 1) องค์ วัตถุ คือ ผลผลิตจากความคิดและศิลปกรรม 2) องค์การ คือระบบและโครงสร้างในสังคม 3) องค์พิธีการ คือขนบธรรมเนียมประเพณีกรรมต่างๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย 4) องค์คติ คือความเชื่อ อุดมคติ ความคิดและ ความเข้าใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วัฒนธรรมประกอบด้วย 4 อย่าง คือ องค์คติ องค์พิธีการ องค์การ และองค์วัตถุ

2.1.4 วัฒนธรรมไทย

นงเยาว์ ชาญณรงค์ (2545: 60 – 62) สรุปได้ว่า วัฒนธรรมไทยได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรม อินเดีย ทั้งโดยตรง คือ โดยการติดต่อค้าขายและการเผยแพร่ศาสนา และโดยทางอ้อม คือ ได้รับวัฒนธรรม ของชนชาติมอญที่เจริญรุ่งเรือง ซึ่งทำให้วัฒนธรรมไทยมีลักษณะเด่นเฉพาะ ได้แก่ 1) หมู่บ้านของคนไทย เป็นหน่วยทางสังคมที่สามารถพึ่งตนเองได้ 2) วัฒนธรรมทางวัตถุและศิลปกรรมของไทย 3) ภาษาไทยเป็น เอกลักษณะของชาติที่มีเอกราช 4) จรรยาบรรณและจิตใจของคนไทยมีลักษณะสุภาพอ่อนน้อม 5) ขนบธรรมเนียม ประเพณี

ประภาศรี สีหอำไพ (2538: 1) กล่าวว่า วัฒนธรรมไทยได้แสดงถึงความรุ่งเรืองในประวัติศาสตร์ มีเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรีและความสามัคคี ความเป็นปึกแผ่นมั่นคง มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครอง และเป็นศูนย์รวมน้ำใจของชนในชาติ มีพระพุทธศาสนาเป็นธงชัยในการดำเนินชีวิตของสังคมไทย กระแสวัฒนธรรมไทยได้ต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้งนับตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบัน

สุพัตรา สุภาพ (2528: 108 – 111) ได้กล่าวถึงที่มาของวัฒนธรรมไทยมีที่มาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากประเทศไทยมีลักษณะภูมิศาสตร์เป็นที่ที่ราบลุ่มและอุดมสมบูรณ์ด้วยแม่น้ำลำคลอง คนไทยได้ใช้น้ำในแม่น้ำลำคลองในการเกษตรกรรม และการอาบกิน ฉะนั้น คนไทยจึงมีหลายประเพณีที่เกี่ยวกับแม่น้ำลำคลอง เช่น ประเพณีแข่งเรือ

2. ระบบการเกษตรกรรม (Agrarian Society) คนไทยส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตผูกพันกับระบบการเกษตรกรรม และระบบการเกษตรกรรมนี้ได้เป็นที่มาของวัฒนธรรมไทยหลายประการ เช่น ประเพณีขอฝน และประเพณีลงแขก

3. ค่านิยม กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด วิถีชีวิตของคนไทยโดยส่วนรวมมีเอกลักษณ์ ซึ่งแสดงออกถึงอิสรภาพและเสรีภาพ

4. การเผยแพร่ทางวัฒนธรรม (Cultural Diffusion) แต่ละสังคมย่อมมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การไปมาหาสู่กันระหว่างบุคคลมักนำวัฒนธรรมของตนไปด้วยเสมอ ซึ่งถือเป็นการเผยแพร่ทางวัฒนธรรม (Cultural Diffusion) วัฒนธรรมสังคมอื่นที่ได้เผยแพร่เข้ามาในสังคมไทย กล่าวได้ดังต่อไปนี้

4.1 ศาสนาพราหมณ์ ได้เผยแพร่เข้ามาในสังคมไทยโดยผ่านทางเขมร มลายู และอินโดนีเซีย อันเป็นที่มาของประเพณีต่างๆ ซึ่งได้รับการปฏิบัติกันอยู่ในสังคมไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีอาบน้ำในพิธีการต่างๆ ได้แก่ อาบน้ำในพิธีปลงศพไฟ อาบน้ำในพิธีโกนจุก การอาบน้ำในพิธีการแต่งงาน และการอาบน้ำศพ เป็นต้น

4.2 พระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้ามาในสังคมไทย โดยผ่านทางประเทศจีน พม่า และลังกา พระพุทธศาสนาได้เป็นศาสนาประจำชาติไทย ผูกพันกับชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ การก่อพระเจดีย์ทราย การทอดกฐิน และการบวชนาค เป็นต้น

4.3 วัฒนธรรมตะวันตก ที่หลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทย อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสะดวกรวดเร็วของการติดต่อสื่อสารคมนาคมและสื่อมวลชน วัฒนธรรมตะวันตกที่เผยแพร่เข้ามา ได้แก่ มารยาทในการสังคม เช่น การสั่นคัมมือ (Shake Hand) การกีฬา เช่น รักบี้ ฟุตบอล และการแต่งกายแบบสากลอัน ได้แก่ สวมเนื้อมอก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังกล่าวถึง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทย คือ

1. การทำบุญและการประกอบกรกุศล เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่มีความเชื่อในเรื่อง “กฎแห่งกรรม” และ “สังสารวัฏ” คนไทยจึงนิยมทำบุญและประกอบกรกุศลอยู่โดยทั่วไป เช่น

การทำบุญตักบาตร การช่วยเหลืออนุเคราะห์ผู้ยากจน และการประกอบสาธารณกุศล เพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม สำหรับมูลเหตุจูงใจให้มีการทำบุญและประกอบการกุศลนั้น กล่าวคือ เพื่อความสุขทางใจว่า ได้ประกอบการบุญการกุศลไว้แล้ว และหวังว่าการสะสมกุศลกรรมในปัจจุบันได้รับประโยชน์สุขในอนาคต

2. พิธีกรรม กล่าวคือ การปฏิบัติวัฒนธรรมโดยทั่วไปของสังคมไทยนั้น มักแสดงออกในรูปของงานพิธี (Ceremonies) หรือพิธีการ (Rites or Rituals) คนไทยนิยมจัดงานพิธีหรือพิธีเนื่องในโอกาสต่างๆ ตั้งแต่เกิดจนตาย ได้แก่ งานพิธี เช่น การจัดงานเลี้ยงฉลองวันคล้ายวันเกิด พิธีการ เช่น พิธีรับพระราชทานปริญญาบัตร

3. ความสนุกสนาน คนไทยมี “ค่านิยม” ในการปฏิบัติวัฒนธรรมต่างๆ มักมีพื้นฐานอยู่บนความสนุกสนาน เช่น การจัดงานวันคล้ายวันเกิด มีการแสดงดนตรี งานเผาศพในชนบทจะมีการจัดงานมหรสพ ได้แก่ ลิเก หมอลำหรือภาพยนตร์ เป็นต้น

เสฐียร โภคเศศ (2503: 71) กล่าวว่า วัฒนธรรมไทย คือ ชีวิตและจิตใจของชาวไทยใน ส่วนรวมของชาติไทย

จากการกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วัฒนธรรมไทย คือ ชีวิตและจิตใจของชาวไทยที่มีความเจริญรุ่งเรือง คนไทย มีวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนตั้งแต่สมัยโบราณ และการพัฒนาของประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ระบบการเกษตรกรรม ค่านิยม และการเผยแพร่ทางวัฒนธรรม ทั้งเป็นปัจจัยที่มาของวัฒนธรรมไทย และได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติ ได้แก่ วัฒนธรรมเขมร อินเดียจีน พม่า ลังกา และวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งทั้งหมดนี้รวมไปถึง ประโยชน์ของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทย ก็คือ การทำบุญและการประกอบ การกุศล พิธีกรรมและความสนุกสนาน

2.1.5 วัฒนธรรมไทย 4 ภาค

วิมล จิโรจพันธุ์ ประชิต สกฤษณ์พัฒน์ และ กนิษฐา เขยกิจวงศ์ (2551) กล่าวถึง วัฒนธรรมไทย 4 ภาค สรุปได้ว่า ชีวิตของคนไทยภาคกลางผูกพันกับน้ำ ส่วนมากปลูกบ้านเรือนอาศัยตามริมฝั่งแม่น้ำลำคลอง การก่อสร้างในสมัยก่อนใช้วัสดุธรรมชาติ บางแห่งปลูกบ้านลอยน้ำที่เรียกว่า เรือนแพ เรือนไทยภาคกลาง ยังมีให้เห็นอยู่ ชาวบ้านใช้เรือชนิดต่างๆ เป็นพาหนะและใช้ขนส่งสินค้า การค้าขายก็อาศัยแม่น้ำเป็นตลาด เรียกว่า ตลาดน้ำ พ่อค้าแม่ค้าพากันพายเรือนำผลผลิตมาซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน ศูนย์กลางอารยธรรมภาคกลาง เป็นแม่แบบแห่งศิลปกรรมและแหล่งรวมช่างฝีมือทุกสาขา มีหลักฐานปรากฏให้เห็นตามพระราชวังและ วัดวาอารามที่สร้างมาแต่สมัยโบราณ

ชีวิตของคนไทยภาคเหนือเป็นผลผลิตที่มีวิวัฒนาการมาจากอดีต มีโบราณสถานที่น่ารู้ น่าศึกษา เป็นมรดกล้ำค่าที่บรรพบุรุษสร้างไว้ให้อนุชนรุ่นหลังอย่างมากมายทั้งในด้านวัฒนธรรม และด้าน อารยธรรมทั้งดงาม เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่ ครอบคลุมไปถึง อนุสรณ์สถานต่างๆ ที่ยังหลงเหลือให้เห็นอยู่ ประกอบด้วยงานด้าน โครงสร้างของโบราณวัตถุ โบราณสถาน

โบราณคดี ประติมากรรม จิตรกรรม จารึก และมรดกทางธรรมชาติที่อยู่ในท้องที่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้เป็นภูมิภาคหนึ่งของประเทศไทยที่อยู่บนคาบสมุทรอินเดีย ระหว่างบริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงกับตะวันตก ทางชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงอยู่ทางเขตทะเลจีนหรืออ่าวไทย เป็นแหล่งที่เกิดเป็นเมืองหนาแน่นและสืบต่อกันมาช้านาน มีความสัมพันธ์กับทางทะเลภาคกลางและบ้านเมืองในเขตประเทศมาเลเซียและอินโดนีเซีย ส่วนทางด้านตะวันตกท้องถิ่นที่มีการตั้งหลักแหล่งของชุมชนเพิ่งมาพัฒนาขึ้นสมัยหลัง วัฒนธรรมและสังคมท้องถิ่นจึงมีลักษณะที่ผสมผสานกันระหว่างชนหลายเผ่าพันธุ์ ซึ่งทำให้ผู้คนในแต่ละเมืองมีความหลากหลายทางเผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางศาสนา

จากการกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของภาคกลางผูกพันกับน้ำ การสร้างเรือน การค้าขาย ก่ออาศัยน้ำ โดยมีตลาดน้ำเป็นสถานที่ค้าขายที่มีชื่อเสียงทั่วไป ภาคเหนือมีโบราณสถาน โบราณวัตถุที่เป็นมรดกอันล้ำค่า ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอนุสรณ์สถานต่างๆ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภาคใต้ภูมิภาคที่มีหลายเผ่าพันธุ์ เนื่องจากการไปมาหาสู่กันกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านทางทะเล ซึ่งทำให้วัฒนธรรมท้องถิ่นมีความหลากหลาย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

จุฑารัตน์ ธานี (2534: 86 – 89) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-การพูด เพื่อการสื่อสารและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือครู โดยสุ่มตัวอย่างจากผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนกันทรารมณีน และจัดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-การพูด หลังการได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติ และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ชนิดา วิทยุติเกียรติ (2524: 47 – 49) ได้วิจัยเรื่อง การทดลองการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสหศึกษาของรัฐบาลในจังหวัดเชียงใหม่ปีการศึกษา 2523 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยวิธีสอนอยู่ค่ายพักแรมและวิธีสอนในห้องเรียน ทำให้มีความรู้และมีทัศนคติสูงกว่าวิธีการสอนแบบควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

มาเรียม นิลพันธ์ (2536: 161 – 163) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยวัฒนธรรม มีผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยวัฒนธรรมมากกว่าก่อนอบรม หลักสูตรการวิจัยวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ต่อการทำงานวัฒนธรรม

จากงานวิจัยที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ อาจก่อให้เกิดแนวทางการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2547: 277 – 278) ได้วิจัยเรื่อง การสอนภาษา และวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยกับวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการเรียนการสอนภาษาไทย และได้ข้อสรุปว่า การสอดแทรกวัฒนธรรมในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ ควรคำนึงถึงหลายประการ ได้แก่ 1) วิธีการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ ในการสอนไม่ควรแยกสอนทีละเรื่อง แต่ควรให้ผู้เรียนรู้วัฒนธรรมพร้อมๆ กับการฝึกทักษะทางภาษา 2) การจัดสภาพแวดล้อมในการสอน ควรจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้บรรยากาศทางวัฒนธรรม 3) ความรู้สึกในเรื่องวัฒนธรรม ควรให้ความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันของวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ เพื่อเสริมความเข้าใจในการเรียนรู้

นิตยา วิจารณ์ันท์ (2551) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยสร้างบทเรียน 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน และทำบุญทอดผ้าป่า ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนมีความก้าวหน้าหลักการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

เล เจิ่น หมาก ขาย (2553) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทยเรื่องศิลปะไทยสำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม โดยสร้างบทเรียน 5 บท ได้แก่ มวยไทย เครื่องดนตรีไทย การแสดงหุ่นละครเล็ก การร้อยมาลัยดอกไม้มัด และการแกะสลักผักและผลไม้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวเวียดนาม ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ปีการศึกษา 2552 ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.2/92.4 เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม และการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กันอย่างมาก การเรียนรู้วัฒนธรรมทำให้ภาษาดีขึ้น การฝึกทักษะภาษาก็เป็นประโยชน์ในการศึกษาวัฒนธรรม นอกจากนั้น การสร้างแบบเรียนเรื่องวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ต้องคำนึงถึงการจัดเนื้อหาในการสอน และผู้สอนต้องปฏิบัติการสอนวัฒนธรรม และภาษาไปพร้อมๆ กัน จึงจะเกิดผล

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย 4 ภาค

โสภณ จงสมจิต (2550) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นภาคกลาง การสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา เพื่อศึกษาเรื่องราวทางโบราณคดี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคกลาง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อจำแนกศิลปวัฒนธรรมศึกษาการดำเนินวิถีชีวิตชาวนาท้องถิ่นภาคกลางในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ และผลกระทบที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม คุณภาพชีวิต พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชนในการศึกษา เพื่อสร้างสื่อและทดลองสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และเพื่อไปใช้กับหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เยาวชนมีความเห็นว่า ศิลปวัฒนธรรม

และสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อประเทศมากที่สุด ดังนั้น การสร้างความตระหนักจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ บุคลากรในโรงเรียนจะต้องให้การเรียนรู้ เสริมสร้างให้เกิดความคิด ความเข้าใจ และจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ วัสดุเทคโนโลยีสารสนเทศศึกษาอย่างเหมาะสม

ศรัณย์ นักรบ (2541) ได้วิจัยเรื่อง คนตรีชาวเขาเผ่าเย้า : กรณีศึกษาหมู่บ้านผาเคื่อ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาวิจัยถึงสภาพทั่วไปของชุมชน และวัฒนธรรมคนตรีของชาวเขาเผ่าเย้า บันทึกเสียงและวีดิทัศน์คนตรีของชาวเขาเผ่าเย้า บันทึกคนตรีชาวเขาเผ่าเย้าเป็นโน้ตดนตรีสากล โดยใช้ข้อมูลได้จากข้อที่ 2 และวิเคราะห์คนตรีชาวเขาเผ่าเย้า โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 3 จากการศึกษาพบว่า คนตรีของชาวเขาเผ่าเย้าเป็นคนตรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งได้มีการสืบทอดต่อกันมาช้านาน ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเกิดขึ้นในยุคสมัยใด นอกจากมีตำนานอันเป็นความเชื่อที่เล่าสืบทอดกันมา โดยมีความเกี่ยวข้องกับชนชาติจีน ทั้งนี้เนื่องจากได้เคยอาศัยอยู่ในประเทศจีนมาก่อน

ปิยพันธ์ แสนทวีสุข (2546) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาแหล่งวัฒนธรรมภูมิปัญญาคนตรีพื้นบ้านอีสาน เพื่อศึกษารวบรวมประวัติ ผลงานของช่างเครื่องดนตรีพื้นบ้านอีสานในเขตลุ่มน้ำชี และเพื่อสร้างแผนที่แหล่งวัฒนธรรมทางคนตรีพื้นบ้านอีสานในเขตลุ่มน้ำชี พื้นที่ที่จะศึกษาอยู่ในเขตลุ่มน้ำชี โดยศึกษาจากกลุ่มช่างชาวบ้านที่ทำเครื่องดนตรีพื้นบ้านอีสาน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยแบ่งประชากรที่จะใช้วิจัยออกเป็นกลุ่มตามพื้นที่ที่ใช้อาศัยและชนิดของเครื่องดนตรี จากการศึกษาพบว่า การศึกษาของช่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา สถานภาพครอบครัวอยู่กันแบบมีครอบครัวสมบูรณ์ทั้งหมด ช่างส่วนใหญ่เป็นช่างทำแคน และกลองยาวอาศัยอยู่ในชนบท อาชีพส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรมวิถีชีวิตต่างๆ ยังคงมีความเชื่อเรื่องผี เรื่องคอนปู่ตา ตลอดจนมีการนับถือประเพณีต่างๆ สืบทอดจากบรรพบุรุษ

ณัฐภาพร หอมแ่ม (2548) ได้วิจัยเรื่อง ลิเกฮูลู: กรณีศึกษาคณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี เพื่อศึกษาวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลานในจังหวัดปัตตานี เพื่อวิเคราะห์ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลานในจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลานในจังหวัดปัตตานี โดยส่วนมากเป็นวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางศาสนาอิสลาม เช่น การแต่งกาย ภาษา พิธีกรรมทางศาสนา และประเพณีความเชื่อในเรื่องต่างๆ ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลานในจังหวัดปัตตานี พบว่า มีการสร้างความเข้มแข็งอยู่ในระดับยั่งยืน โดยภาพรวมแล้วปรากฏว่า วัฒนธรรมการแสดงลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี ยังรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงาม ดำรงความเป็นไทยได้อย่างแท้จริง อีกทั้ง สามารถพยากรณ์ถึงความยั่งยืนของลิเกฮูลู คณะอาเนาะเป อุมาร์ อาเนาะเปยู อำเภอแม่ลานในจังหวัดปัตตานี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สรุปได้ว่า วัฒนธรรมพื้นบ้านของแต่ละภาคจะเป็นแนวประเพณีปฏิบัติของคนในภาคนั้น ที่สั่งสอนกันมายาวนานทำให้มีชีวิตอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนไปทดลองใช้ ซึ่งแบบเรียนนี้เป็นแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ในการสร้างแบบเรียนนี้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน
4. ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียน
5. ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และมีความสามารถด้านภาษาไทยอยู่ในระดับกลาง จำนวน 15 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ของภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยวงศกานติ จำนวน 25 คน ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยอยู่ในระดับกลาง

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนเรื่องการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน โดยดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน วัฒนธรรม และวัฒนธรรมไทย 4 ภาค
- 2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของแบบเรียน
- 2.3 สร้างแผนการสอนและแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 2.4 นำแผนการสอนและแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 สร้างแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ศึกษาศาสตร์นิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบเรียน แผนการสอน และแบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ ใน ด้านแบบเรียนและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 3 ท่าน ซึ่งได้แก่

1. อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรติณินทร ผู้อำนวยการศูนย์ไทยศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิตประจำมหาวิทยาลัยครุทวงสีหนานหนิง

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยคณะภาษา ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และตรวจสอบคุณภาพของแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2.7 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.8 สร้างแบบทดสอบท้ายบทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วนำไปเสนอ อาจารย์ที่ศึกษาศาสตร์นิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.9 นำแบบเรียน แผนการสอน แบบทดสอบท้ายบทเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังการเรียนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยวัดคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทเรียน และคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.10 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

3. ประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียน ดังนี้

ประเมิน โดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำแบบเรียน แบบทดสอบท้ายบทเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ศึกษาศาสตร์นิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แบบทดสอบ แผนการสอน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

หลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ นำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้น นำไปทดลองใช้จริงกับนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีนของ
ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปเล่มของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก						✓
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา						✓
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ						✓
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย						✓
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน						✓
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้						✓
2.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา						✓
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา						✓
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน						✓
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา						✓
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน						✓
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						✓

จากตาราง 1 ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินด้านรูปเล่มแบบเรียนและด้านเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ใน
เกณฑ์ 5 คือ ดีมาก และให้ข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่างๆ ที่แสดงไว้ในภาคผนวก

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีนจาก
ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรติณาคินทร์

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปลักษณ์ของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก						✓
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา						✓
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ						✓
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย						✓
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน						✓
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้						✓
2.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา						✓
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา						✓
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน						✓
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา						✓
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน						✓
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						✓

จากตาราง 2 ผู้เชี่ยวชาญประเมินด้านรูปลักษณ์ของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ 5 คือ ดีมาก และดี ส่วน
พอใช้ ได้แก่ การออกแบบปก ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วตามข้อเสนอแนะ
ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีนจาก
ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปเล่มของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก		✓				
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	✓					
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ					✓	
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	✓					
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน	✓					
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้		✓				
2.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา		✓				
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา		✓				
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน		✓				
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา					✓	
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					✓	
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				

แบบเรียนเล่มนี้ เขียนได้ค่อนข้างดี เหมาะสมกับคนจีนที่จะเรียนรู้ ภาษาไทย และสามารถช่วยให้คนจีนที่สนใจเรื่องประเทศไทยจะเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้ดีขึ้นอีกชั้นหนึ่ง

จากตาราง 3 ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินแบบเรียน ทั้งด้านรูปเล่มและด้านเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ 5 และ 4 คือ ดีมาก และดี ส่วนเนื้อหานั้นเขียนไว้ค่อนข้างดี เหมาะสำหรับผู้เรียนชาวจีนที่จะเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มเติม ที่สำคัญ คือ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้ดีขึ้นในระดับหนึ่ง

ส่วนข้อเสนอแนะนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว

ความหมายของระดับการประเมิน

5 หมายถึง ดีเหมาะสม มากที่สุด

4 หมายถึง ดีเหมาะสม มาก

- 3 หมายถึง ดีเหมาะสม ปานกลาง
- 2 หมายถึง ดีเหมาะสม น้อย
- 1 หมายถึง ดีเหมาะสม น้อยที่สุด

จากตาราง 1, 2 และ 3 สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนทั้งสองด้านของผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับ ดีเหมาะสม มาก สามารถนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

4. ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดังนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน โดยกำหนดเวลาทดลอง 12 สัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ 120 นาที โดยมีรายละเอียดการทดลองดังนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

วัน เดือน ปี	ภาค/เนื้อหาการสอน	เวลาที่ใช้สอน
ภาคกลาง		
14 ก.พ. 55	ความรู้ทั่วไปของภาคกลาง	120 นาที
21 ก.พ. 55	อาหารประจำภาคกลาง น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด	120 นาที
28 ก.พ. 55	วัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง ลอยกระทงกาบกล้วย	120 นาที
ภาคเหนือ		
6 มี.ค. 55	ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ	120 นาที
13 มี.ค. 55	อาหารประจำภาคเหนือ น้ำพริกอ่อง	120 นาที
20 มี.ค. 55	วัฒนธรรมประเพณีของภาคเหนือ วันปีใหม่เมือง	120 นาที
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
27 มี.ค. 55	ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	120 นาที
2 เม.ย. 55	อาหารประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	120 นาที
9 เม.ย. 55	วัฒนธรรมประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเพณีบุญบั้งไฟ	120 นาที
ภาคใต้		
16 เม.ย. 55	ความรู้ทั่วไปของภาคใต้	120 นาที
23 เม.ย. 55	อาหารประจำภาคใต้ แกงเหลืองหน่อไม้	120 นาที
30 เม.ย. 55	วัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้ ประเพณีสารทเดือนสิบ	120 นาที

5. ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน
ใช้ของชัยงค์ พรหมวงศ์ (2520: 131) มีประเมินประสิทธิภาพของแบบเรียน 80/80

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

$$\text{และ } E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียน คิดเป็นร้อยละจากแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังการเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นแบบทดสอบในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 4 บท
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทดสอบหลังการเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค
สำหรับนักศึกษาจีน

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4
	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25	คะแนนเต็ม 25
1	23	23	20	22
2	21	22	19	20
3	23	21	20	22
4	22	20	22	23
5	23	23	21	20
6	22	22	22	21
7	23	20	23	21
8	21	21	23	20
9	21	23	23	22
10	23	20	23	23
11	22	21	21	22
12	24	23	21	21
13	23	22	18	20
14	21	22	19	20
15	21	21	19	23
16	22	23	22	22
17	22	24	22	19
18	22	21	22	22
19	22	22	22	21
20	22	20	21	19
21	20	21	25	21
22	24	20	21	24
23	24	18	18	21
24	22	22	22	21
25	21	21	22	22
Σx	554	536	531	532
E_1	88.60	85.70	84.90	85.10

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนแต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 84.90 – 88.60 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1 = 80$) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละ ตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1 ภาคกลาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 88.60
บทที่ 2 ภาคเหนือ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 85.70
บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 84.90
บทที่ 4 ภาคใต้	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 85.10

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า บทเรียนแต่ละบทรวม 4 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E_1 = 80$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนทั้ง 4 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 100
1	87
2	83
3	90
4	86
5	86
6	87
7	88
8	82
9	87
10	83
11	89
12	90
13	90
14	82

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลักการเรียนรู้ คะแนนเต็ม 100
15	84
16	87
17	92
18	87
19	86
20	85
21	86
22	85
23	89
24	89
25	93
ΣF	2173
E_2	86.90

จากตาราง 6 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนทั้ง 4 บท คิดเป็นร้อยละ 86.90 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนเรื่องการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้วัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับวิถีชีวิตมากขึ้น และได้เพิ่มพูนความรู้ด้านหลักภาษาและการใช้ภาษา และได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยมากขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	ภาคกลาง	88.60	
2	ภาคเหนือ	85.70	
3	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	84.90	
4	ภาคใต้	85.10	
รวมเฉลี่ย 4 บท		86.00	86.90

จากตาราง 7 ผู้วิจัยพบว่า แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีนทั้ง 4 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพค่าเฉลี่ยทั้ง 4 บท คือ $E_1 = 86.00$ และ ประสิทธิภาพคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 4 บท คือ $E_2 = 86.90$

จากการประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนเรื่องการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ตามหลักสูตรของภาควิชาภาษาไทยรายวิชาการสอนวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัยวงวสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด อันเป็นการเสริมสร้างพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน อีกทั้งเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนกับชาวต่างประเทศที่สนใจ ทำให้ชาวต่างประเทศเข้าใจวัฒนธรรมไทย 4 ภาค และนำไปสู่ความเข้าใจที่ดีต่อวิถีชีวิตของคนไทยอย่างถูกต้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน
2. แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน จำนวน 4 บทเรียน ได้แก่
 - 2.1 บทที่ 1 ภาคกลาง
 - 2.2 ภาคเหนือ
 - 2.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 2.4 ภาคใต้
3. แบบทดสอบท้ายบทเรียน
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
5. แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน 4 บท ดังนี้

บทที่ 1 ภาคกลาง

1. ความรู้ทั่วไปของภาคกลาง
2. อาหารประจำภาคกลาง น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด
3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง ประเพณีลอยกระทง

บทที่ 2 ภาคเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ
2. อาหารประจำภาคเหนือ น้ำพริกอ่อง
3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคเหนือ วันปีใหม่เมือง

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. อาหารประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส้มตำ
3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเพณีบุญบั้งไฟ

บทที่ 4 ภาคใต้

1. ความรู้ทั่วไปของภาคใต้
2. อาหารประจำภาคใต้ แกงเหลืองหน่อไม้
3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้ ประเพณีสารทเดือนสิบ

2. ประสิทธิภาพของแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน สรุปได้

ดังนี้

2.1 คุณภาพของแบบเรียนจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า คุณภาพของแบบเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี เหมาะสมมาก

2.2 ประสิทธิภาพจากการทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง มีประสิทธิภาพ 86/86.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) ของแบบเรียนทั้ง 4 บท อยู่ระหว่าง 84.90 – 88.60 ซึ่งมีประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) เฉลี่ยเป็น 86.00 และประสิทธิภาพตัวหลัง (E_2) เป็น 86.90

แสดงว่า แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน มีประสิทธิภาพเพียงพอที่นำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาจีนได้

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของ E_1 เท่ากับ 86 และประสิทธิภาพของ E_2 เท่ากับ 86.90 สรุปได้ว่า แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน มีประสิทธิภาพ 86/86.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการสอนของทุกบท ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาด้านวัฒนธรรมไทยที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาจีน เพราะว่าเป็นวิถีชีวิตไทย แสดงถึงความหลากหลายและลักษณะเด่นของวัฒนธรรมไทย ได้เรียนรู้คำศัพท์เฉพาะหลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย นอกจากนั้น บทเรียนแต่ละบทได้จัดเนื้อหาตามลำดับ และมีรูปภาพสีประกอบ รูปเล่มมีสีสัน ดึงดูดผู้เรียนให้เกิดความสนใจ มีการตั้งคำถามท้ายบทเรียน ทำให้เกิดการพัฒนารับรู้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ทฤษฎีตันหยง (2528: 40 – 43) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีเชื่อมต่อกับสถานการณ์ของ Edward L. Thorndike เชื่อว่า การทำงานสมองของมนุษย์ประกอบด้วยสถานการณ์เดิม ซึ่งเชื่อมต่อกับสถานการณ์สิ่งเร้า และการตอบสนองที่ได้รับมาใหม่ การสร้างแบบเรียนที่มีสีสัน ภาพต้นตาตื่นใจ เรื่องเล่า ตัวอย่าง เหตุการณ์ และการตั้งปัญหาที่เร้าใจให้เกิดการตอบสนอง จะก่อให้เกิดการเรียนรู้

2. แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีนมีประสิทธิภาพ 86/86.9 โดย มีประสิทธิภาพของ E_2 มากกว่าประสิทธิภาพของ E_1 เมื่อวิเคราะห์ แล้ว เป็นเพราะในการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ผู้เรียนมีเวลาทบทวนเนื้อหามากกว่าการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน ซึ่งทำให้ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนน้อยกว่าค่าประสิทธิภาพการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน นอกจากนี้หลังการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน ผู้เรียนได้นำแบบเรียนไปทบทวนด้วยตนเอง เพราะทราบว่า จะมีการทดสอบปลายภาคเรียน อีกทั้งแบบเรียนประกอบภาษาไทยมีภาษาจีนอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจเป็นรูปธรรม ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ หลักภาษาและการใช้ภาษา วิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดี เกิดความชำนาญในการเข้าใจเนื้อหา และการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น ซึ่งต่างจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนที่ผู้เรียนยังเข้าใจเนื้อหาและหลักภาษาอย่างไม่ถ่องแท้ เป็นเหตุให้ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน E_1 น้อยกว่าค่าประสิทธิภาพการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน E_2

3. จากค่าประสิทธิภาพร้อยละของแต่ละบท เป็นที่น่าสังเกตว่า บทที่ 1 ภาคกลางมีค่าประสิทธิภาพร้อยละมากที่สุด คือ 88.6 บทที่ 2 ภาคเหนือ และบทที่ 4 ภาคใต้ มีค่าประสิทธิภาพร้อยละใกล้เคียงกันตามลำดับคือ 85.6 และ 85.1 ส่วนบทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าประสิทธิภาพร้อยละน้อยที่สุดคือ 84.9 เป็นเพราะตามหลักสูตรภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล การจัดเนื้อหาการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นภาคกลาง มีส่วนหนึ่งเป็นภาคเหนือและภาคใต้ ส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อยที่สุด อีกทั้งในการทดลองใช้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสนใจกับเนื้อหาของบทที่ 1 ภาคกลางมากที่สุด และไม่ค่อยถ่องแท้กับเนื้อหาของบทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้น บทที่ 3 ที่มีค่าประสิทธิภาพต่ำกว่า

บทอื่น อาจจะต้องเพิ่มเวลาในกิจการการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ เนื้อหา หลักภาษา เป็นอย่างดีในทุกบทตามวัตถุประสงค์

4. การวิจัยบรรล่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุผล 2 ประการ ดังนี้

4.1 การสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน ได้ดำเนินการตามกระบวนการและขั้นตอนการวิจัย เริ่มจากการศึกษาหลักสูตรของภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยวงษ์สที่รายวิชาการสอนวัฒนธรรมไทยยังขาดแคลนแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย สํารวจเนื้อหาจากแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน ศึกษาเอกสารข้อมูล และงานวิจัยที่ใช้ในการสร้างแบบเรียน แล้วนำแบบเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำแบบเรียนเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านแบบเรียนและการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพของแบบเรียน และนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นแบบเรียนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการอภิปรายผลของ ฟาง จื่อหวิ (2552) ที่สร้างชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมสำหรับนักศึกษาจีน ที่กล่าวว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เป็นเพราะชุดการสอนที่สร้างขึ้นต้องดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ

4.2 แบบเรียนที่สร้างขึ้นเป็นแบบเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะได้สร้างขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายเจาะจงคือ ผู้เรียนนักศึกษาจีน เนื่องจากผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำสอนภาษาไทย อีกทั้งมีประสบการณ์ในการสอนรายวิชานี้ จึงทราบเนื้อหาวัฒนธรรมที่ผู้เรียนสนใจมีเรื่องใดบ้าง และได้สร้างเนื้อหาที่มีรูปภาพสีสัน แบบทดสอบที่ชวนศึกษาคำตอบ หลักภาษาและการใช้ภาษาที่น่าเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ หทัย ดันหยง (2528: 40 – 43) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีเสริมแรงของ Burrush, F. Skinner เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อนหลักจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ดังนั้น หนังสือเรียนที่มีเนื้อหาเร้าใจ กิจกรรมที่สนุกสนานบันเทิงใจ เป็นการเสริมแรงแบบอุปนัย คือได้รับความพอใจ หรือเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนหรือการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 แบบเรียนที่มีสื่อการสอนที่เหมาะสม และหลากหลายประกอบ จะดึงดูดความสนใจ และทำให้แบบเรียนน่าเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศ

1.2 ควรนำสื่อของจริงมาใช้ประกอบการสอนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

1.3 ส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ความคิดวิเคราะห์ และคิดเปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรม

ของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย สำหรับนักศึกษาจีนในด้านเฉพาะ เช่น อาหารการกิน การแต่งกาย ประเพณี เป็นต้น

2.2 ควรสร้างแบบเรียนสำหรับนักศึกษาจีนในด้านทักษะทางภาษาไทย หลักภาษา และ การใช้ภาษา

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสื่อ CD – ROM ในการสอนวัฒนธรรมไทย สำหรับ นักศึกษาจีน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจยกร่างแบบอย่างการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของคนไทย. (2529). *ประเพณีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- คิงคอง (นามแฝง). (2553). *ศิลปวัฒนธรรมภาคเหนือ*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2011, จาก http://www.lingkingkong-kingkong.blogspot.com/2010/01/blog-post_26.html.
- จารุวรรณ จำเพชร. (2545). วัฒนธรรมในอดีตและปัจจุบัน. ใน *เอกสารประกอบการสอน วิชา 1432 101 = Thai culture: past and present*. อุบลราชธานี: กลุ่มงานสอนวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- จิตติศักดิ์ ศิริภักดิ์. (2545). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ไบกาชูยี. (2537). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุฑารัตน์ ธานี. (2534). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-การพูด เพื่อการสื่อสารและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคบทบาทสมมุติกับการสอนตามคู่มือ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนิดา วัลย์ภูมิเกียรติ. (2524). *การทดลองการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฐิติรัตน์ เกิดหาญ. (2554). *ประเพณีไทย 4 ภาค*. ปทุมธานี: สกาย บুকส์.
- จิรัชญา มณีเนตร. (2553). *ไทยศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- ณัฐพร หอมแซม. (2548). *ลิเกฮูลู : กรณีศึกษาคณะอาเนาะปู อุมาร์ อาเนาะปูอ อำเภอมะนัง จังหวัดปัตตานี*. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). *ภาษากับวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการกรมการฝึกหัดครู.
- นงเยาว์ ชาญณรงค์. (2545). *วัฒนธรรมและศาสนา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547). การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ. *วารสารวรรณวิทัศน์*. หน้า 277 – 278. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา วิจารณ์ันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ. ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ลาหิรัญ. (2546). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมชุดราชินีที่รักเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี*. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บี เบีย. (2553). *ศิลปวัฒนธรรมไทยภาคกลาง*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2011, จาก http://www.chanatda215.blogspot.com/2010/02/blog-post_10.html.
- ประทุม ชุ่มเพ็งพันธุ์. (2544). *วิถีชีวิตชาวใต้ประเพณีและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ประพันธ์ เรื่องณรงค์. (2553). *100 เรื่องเมืองใต้*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2538). *วัฒนธรรมทางภาษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา พิณทอง. (2537). *ประเพณีโบราณไทยอีสาน*. อุบลราชธานี: โรงพิมพ์ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- ปิยพันธ์ แสนทวีสุข. (2546). *การศึกษาแหล่งวัฒนธรรมภูมิปัญญาคนตรีพื้นบ้านอีสาน*. ปริญญาโท ศศ. ม. (มานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระยาอนุমানราชชน. (2532). *วัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- ฟาง จื่อหวี. (2552). *ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมสำหรับนักศึกษาจีน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟู เจิงโฮ่ยว. (2544). *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา เรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยในมุมมองจากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง*. กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548, มกราคม – มิถุนายน). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน ภาษาที่สอง. *ภาษาและวัฒนธรรม*. 24 (1): 82 – 91. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2536). *การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยวัฒนธรรม*. ปริญญาโท กศ. ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มาลินี ณ นคร. (2553). *แบบเรียนเรื่องตัวละครภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มีน (นามแฝง). (2554). *ศิลปวัฒนธรรมภาคใต้*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2011, จาก http://www.meannakom.blogspot.com/2010/01/blog-post_9833.html.
- รัตนา รุจิรกิจ. (2525). *ภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เล เจิน หมาก ขาย. (2553). *การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรม เรื่องศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ พุทธาวุฒิไกร. (2528?). *ภูมิศาสตร์ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2553). *การสร้างแบบเรียนสนทนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วณิ เอี่ยมศรีทอง; และ ประหยัด สายวิเชียร. (2538). *อาหารล้านนา*. เชียงใหม่: ภาควิชาอาชีพศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิมล จิโรจน์พันธุ์; ประชิต สกณะพัฒน์; และ กนิษฐา เขยกิจวงศ์. (2551). *มรดกทางวัฒนธรรมภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- . (2551). *มรดกทางวัฒนธรรมใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- . (2551). *มรดกทางวัฒนธรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- . (2551). *มรดกทางวัฒนธรรมภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.
- ศรันย์ นักรบ. (2541). *คนตรีชาวเขาเผ่าเย้า: กรณีศึกษาหมู่บ้านผาเคื่อ อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย*. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล; ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์; และ นพคุณ คุณาชีวะ. (2521). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริลักษณ์ รอดยันต์. (2546). *ครัวป่าใต้*. กรุงเทพฯ: แสงแดด.
- สมพงษ์ เกรียงไกรเพชร. (2537). *บันทึกประเพณีไทยภาคกลาง*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- . (2538). *บันทึกประเพณีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- . (2539). *บันทึกประเพณีไทยภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สมศักดิ์ จันทร์โพธิ์ศรี. (2515). *ประมวลประเพณีไทยอีสาน*. กรุงเทพฯ: ธรรมบรรณาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2527). *เทศกาลและประเพณีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2531). *วัฒนธรรมประจำชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

- สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2551). *ข้าวปลาอาหารไทย : ทำไม ? มาจากไหน*. กรุงเทพฯ: กองทุนแบ่งปันเผยแพร่วรรณกรรมความรู้สู่สาธารณะ Knowledge Dissemination Fund (KD Fund).
- สุทธิรัตน์ ยืนซ้อน. (2545). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ชุดอักษรนำ*. ภาคนิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยทางการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ. (2528). *สังคมและวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เสฐียร โกเศศ. (2503). *วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ของไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญธรรม.
- โสภณ จงสมจิต. (2550). การศึกษาศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นภาคกลางการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา. *วารสารงานวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ฉบับงานวิจัย*. 1(1): 16–20. จังหวัดนครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- หทัย ดันหยง. (2528). *การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. นครปฐม: หมวควิชาการศึกษาภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อำนาจ เข็นสบาย. (2529). *น้ำพริกปลาทุ*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- อำไพ โสรจจะพันธุ์. (2544). *อาหารท้องถิ่นภาคใต้*. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- Brown, Douglas H. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. New York: Longman.
- Brown, James W. (1973). *Av instruction : Technology, Media and Methods*. New York: McGraw-Hill.
- Finocchiaro, Mary; & Bonomo, Michael. (1973). *The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers*. New York: Regents Publishing.
- Good, Carter Vactor. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Rowntree, Derek. (1981). *A Dictionary of Education*. London: Harper & Row.
- Shores, Louis. (1960). *Instruction Material : An Introduction for Teachers*. New York: Ronald Press.
- 中新网. (2010, 29 มิถุนายน). *综述：中泰建交35周年合作交流成果斐然*. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2011, จาก <http://www.chinanews.com/gj/2010/06-29/2370818.shtml>.
- 南博会知识. (2011, 9 กุมภาพันธ์). สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2011, จาก <http://wenku.baidu.com/view/18b8b5c42cc58bd63186bdd6.html>.
- <http://www.yingsakfood.com>
- <http://www.wikipedia.org/>
- <http://www.PANYATHAI.OR.TH>

<http://www.baanmaha.com/community/thread25581.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/19.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/21.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/20.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/24.html>

<http://ucancookthai.com/language-thai/th-recipes/th-stir-fried/content-th-pork-chillie-dip.htm>

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=krajibya&month=11-2007&date=24&group=1&gblog=75>

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ
- ผลประเมินแบบเรียนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
“แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน”

อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์

ผู้อำนวยการศูนย์ไทยศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตประจำ

มหาวิทยาลัยครุทวงสีหนานหนิง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING

อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย

คณะภาษาต่างประเทศมหาวิทยาลัย

ชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

ที่ ศธ 0519.12/ ๐๒๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชคิกเสถียร

เนื่องด้วย MS.Chen Xier นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แผนการสอนเรื่องการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน และ
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ MS.Chen Xier
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087-586-1469

ที่ ศธ 0519.12/3๐๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๗ กรกฎาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรติวนาคินทร์

เนื่องด้วย MS.Chen Xier นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แผนการสอนเรื่องการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน และ
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ MS.Chen Xier
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 087-586-1469

ที่ ศธ 0519.12/ ๐๑๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING

เนื่องด้วย MS.Chen Xier นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แผนการสอนเรื่องการสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน และ
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาค สำหรับนักศึกษาจีน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ MS.Chen Xier
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 087-586-1469

แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์พัชนี โชติกลีธร

เรื่อง การสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปลักษณ์ของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก	✓					
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	✓					
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	✓					
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	✓					
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน	✓					
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	✓					
2.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา	✓					
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา		✓				
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓					
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา	✓					
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓					
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓					

ข้อเสนอแนะ :

มีสิ่งที่ต้องการแก้ไข ได้เสนอไว้ในงานที่ส่งแล้ว

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย เกียรติณาคินทร์

เรื่อง การสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปลักษณ์ของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก			✓			
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา		✓				
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	✓					
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	✓					
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน	✓					
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	✓					
2.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอเนื้อหา		✓				
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา			✓			
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน		✓				
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา		✓				
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน			✓			
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓				

ข้อเสนอแนะ :

ควรเพิ่มภาพประกอบให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถจินตนาการเห็นภาพได้มากขึ้น เพิ่มเนื้อหาที่มีลักษณะเด่นของแต่ละภูมิภาค เพื่อให้เข้าใจความแตกต่าง ได้ชัดเจนขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ WU JIN MING

เรื่อง การสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านรูปลักษณ์ของแบบเรียน						
1.1 การออกแบบหน้าปก		✓				
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	✓					
1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ		✓				
1.4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	✓					
1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาจีน	✓					
2. ด้านเนื้อหาของแบบเรียน						
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	✓					
2.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา	✓					
2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา	✓					
2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓					
2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา		✓				
2.6 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓				
2.7 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓					

ข้อเสนอแนะ :

แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีนที่ CHEN XI –ER เขียนไว้เล่มนี้ ได้แนะนำความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาคของประเทศไทย ทั้งสภาพทั่วไป อาหารประจำภาคที่มีชื่อและประเพณีดั้งเดิมของคนไทย โดยมีเนื้อหาสมบูรณ์ เนื้อหาเหล่านี้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน และมีประโยชน์ต่อนักศึกษาจีนเป็นอย่างมากในการช่วยให้เรียนรู้เข้าใจสภาพทั่วไป และวัฒนธรรมของประเทศไทย

อนึ่ง แบบเรียนเล่มนี้ ได้สร้างโอกาส และ เสนอข้อมูลที่มีคุณค่าให้แก่นักศึกษาจีนและคนจีนทั่วไปที่สนใจเรื่องวัฒนธรรมไทย จะได้เรียนรู้และเอาไปใช้ได้เป็นอย่างดี

เวลาทำการตรวจงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าก็ได้พบปัญหาอยู่บ้างดังจะกล่าวต่อไป

1. การจัดทำหน้าปกดีอยู่แล้ว ถ้าจัดรูปแบบของหน้าปกได้สวยงามนั้นก็ดียิ่งดี
2. ข้อมูลส่วนที่เขียนผิดไป ข้าพเจ้าได้ช่วยแก้ไขให้แล้วโดยระบุเป็นตัวสีแดง

3. ส่วนคำอธิบายเกี่ยวกับหลักภาษา ก็ได้ช่วยแก้และเพิ่มเติมตัวอย่างตามสมควร

4. ส่วนที่เป็นข้อสงสัยอยู่ ได้เสนอวิธีแก้ไขให้ โดยระบุเป็นตัวสีแดง

สรุปได้ว่า แบบเรียนเล่มนี้ เขียนได้ค่อนข้างดี เหมาะสมกับคนจีนที่จะเรียนรู้ภาษาไทย และสามารถช่วยให้คนจีนที่สนใจเรื่องประเทศไทยจะเข้าใจวัฒนธรรมไทยได้ดีขึ้นอีกชั้นหนึ่ง

จากตาราง 3 ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินแบบเรียนทั้งด้านรูปเล่มและด้านเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ 5 และ 4 คือ ดีมาก และดี

ส่วนข้อเสนอแนะนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว

ความหมายของระดับการประเมิน

5	หมายถึง	ดี เหมาะสม มากที่สุด
4	หมายถึง	ดี เหมาะสม มาก
3	หมายถึง	ดี เหมาะสม ปานกลาง
2	หมายถึง	ดี เหมาะสม น้อย
1	หมายถึง	ดี เหมาะสม น้อยที่สุด

ภาคผนวก ข

คู่มือ “แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน”

แบบเรียนการสอน

วัฒนธรรมไทย ๔ ภาค

Map of Thailand showing regional names and four numbered red dots indicating the focus areas:

- 1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast)
- 2. ภาคเหนือ (North)
- 3. ภาคใต้ (South)
- 4. ภาคกลาง (Central)

Inset images include:

- People in traditional blue clothing.
- A large traditional Thai festival float.
- A plate of Thai food including fish and vegetables.
- A bowl of yellow soup.

จัดทำโดย CHEN XI ER

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภาคกลาง	61
ความรู้ทั่วไปของภาคกลาง	61
แผนการสอน	61
บทเรียนความรู้ทั่วไปของภาคกลาง	62
หลักภาษาและการใช้ภาษา	64
คำศัพท์	65
แบบฝึกหัด	66
อาหารประจำภาคกลาง	68
น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด	68
แผนการสอน	68
บทเรียนน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด	69
หลักภาษาและการใช้ภาษา	73
คำศัพท์	74
แบบฝึกหัด	74
วัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง	76
ลอยกระทงกาบกล้วย	76
แผนการสอน	76
บทเรียนลอยกระทงกาบกล้วย	77
หลักภาษาและการใช้ภาษา	79
บทเพลงวันลอยกระทง	80
คำศัพท์	80
แบบฝึกหัด	81
แบบทดสอบความรู้ของภาคกลาง	84
2 ภาคเหนือ	88
ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ	88
แผนการสอน	88

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
บทเรียนความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ	89
หลักภาษาและการใช้ภาษา	91
คำศัพท์	92
แบบฝึกหัด	93
อาหารประจำภาคเหนือ	96
น้ำพริกอ่อน	96
แผนการสอน	96
บทเรียนอาหารประจำภาคเหนือ น้ำพริกอ่อน	97
หลักภาษาและการใช้ภาษา	100
คำศัพท์	101
แบบฝึกหัด	102
วัฒนธรรมประเพณีของภาคเหนือ	104
วันปีใหม่เมือง	104
แผนการสอน	104
บทเรียนวันปีใหม่เมือง	105
หลักภาษาและการใช้ภาษา	107
คำศัพท์	109
แบบฝึกหัด	110
แบบทดสอบความรู้ของภาคเหนือ	112
3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	116
ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	116
แผนการสอน	116
บทเรียนความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	117
หลักภาษาและการใช้ภาษา	119
คำศัพท์	121

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
แบบฝึกหัด	122
อาหารประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	124
สัมคำ	124
แผนการสอน	124
บทเรียน สัมคำ.....	125
หลักภาษาและการใช้ภาษา	128
คำศัพท์	129
แบบฝึกหัด	129
วัฒนธรรมประเพณีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	132
ประเพณีบุญบั้งไฟ	132
แผนการสอน	132
บทเรียนประเพณีบุญบั้งไฟ	133
หลักภาษาและการใช้ภาษา	135
คำศัพท์	136
แบบฝึกหัด	136
แบบทดสอบความรู้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	139
4 ภาคใต้	143
ความรู้ทั่วไปของภาคใต้	143
แผนการสอน	143
บทเรียนความรู้ทั่วไปของภาคใต้	144
หลักภาษาและการใช้ภาษา	146
คำศัพท์	147
แบบฝึกหัด	148
อาหารประจำภาคใต้	151
แกงเหลืองหน่อไม้	151

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
แผนการสอน	151
บทเรียนแกงเหลืองหน่อไม้	152
หลักภาษาและการใช้ภาษา	154
คำศัพท์	156
แบบฝึกหัด	156
วัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้	158
ประเพณีสารทเดือนสิบ	158
แผนการสอน	158
บทเรียนประเพณีสารทเดือนสิบ	159
หลักภาษาและการใช้ภาษา	162
คำศัพท์	163
แบบฝึกหัด	164
แบบทดสอบความรู้ของภาคใต้	166
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้	170
เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	181
เฉลยแบบทดสอบท้ายบทเรียน	185
เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้	186
บรรณานุกรม	187

3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน โดยผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพุดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม กลุ่มละ 1 คำถาม และให้เปรียบเทียบลักษณะภูมิประเทศของภาคกลางในประเทศไทยกับภูมิประเทศของมณฑลกวางสีในประเทศจีน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนพุดสรุปความรู้เกี่ยวกับภาคกลาง อ่านทบทวนคำศัพท์ ความหมาย และบทอ่านเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 1.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 1.1.5.2 แผนที่ประเทศไทย รูปภาพกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง
- 1.1.5.3 แบบฝึกหัด

1.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 1.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 1.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมชั้นเรียน
- 1.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

1.2 บทเรียน ความรู้ทั่วไปของภาคกลาง

1.2.1 อาณาบริเวณ 区域范围

อาณาบริเวณภาคกลางกล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงสุด จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกสุด จังหวัดลพบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ทางเหนือสุด และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้สุดของภาคกลาง

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ 地理特征

ภาคกลางมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเขตที่ราบ มีแม่น้ำและลำคลองมากมาย ลักษณะเป็นเขตที่ราบแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. เขตที่ราบตอนบนเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบลูกฟูก
2. เขตที่ราบตอนล่างเป็นที่ราบกว้างที่เกิดจากการทับถมของตะกอนเกิดเป็นจังหวัดสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา
3. เขตที่ราบทางตะวันออกและตะวันตกเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำสลับกับที่ราบลูกฟูก มีภูเขาไม่สูง กระจายอยู่ทั่วไป

ภาคกลางมีแม่น้ำที่สำคัญหลายสาย ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำสะแกกรัง สำหรับคลองที่สำคัญของภาคกลางมีมากมาย เช่น คลองรังสิต คลองบางบัวทอง คลองภาษีเจริญ คลองแสนแสบ และคลองดำเนินสะดวก เป็นต้น

1.2.3 ลักษณะภูมิอากาศ 气候特征

ภาคกลางมีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน มีฝนตกปานกลาง สลับกับฤดูร้อน บริเวณภาคกลางตอนล่างมีอากาศชุ่มชื้นมากกว่า เนื่องจากภาคกลางตอนล่างอยู่ใกล้ทะเลมากกว่าภาคกลางตอนบน

ภาคกลางมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 27 – 28 องศาเซลเซียส ตลอดปี ปริมาณน้ำฝนของภาคกลางเฉลี่ยต่อปีประมาณ 1,375 มิลลิเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอับฝน เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกที่สุด กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุด และจังหวัดนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนน้อยที่สุด

1.2.4 การปกครองและประชากร 管理和人口

ภาคกลางมี 26 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดนครนายก จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

ภาคกลางมีจำนวนประชากรมากกว่า 20 ล้านคนมาก เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ กรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด และหนาแน่นมากที่สุด จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุด

1.2.5 อาชีพ 职业

อาชีพหลักของภาคกลางคือเกษตรกรรม เพราะอยู่ในบริเวณที่มีดินอุดมสมบูรณ์และเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ นอกจากอาชีพเกษตรกรรมแล้ว ยังมีอุตสาหกรรมต่างๆ ดังนั้นภาคกลางจึงเป็นศูนย์กลางในทุกด้าน และเป็นแหล่งอาชีพที่สำคัญของประเทศ

1.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1.3.1 โดย 多义词，常见的用法如下：

- 放在名词、动词或者形容词前，相当于副词，有副词“地”的含义和语法作用。如：

ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ

เขามีความสุขมากโดยพุดดีทำดี

- 放在名词或名词短语之前，表示一种方式，有“通过”或“由”之意。如：

เราได้รู้จักกันโดยการแนะนำของเพื่อน

ดิฉันได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประเทศไทย โดยการที่มหาวิทยาลัย

มีสัญญาร่วมทางวิชาการ

1.3.2 แบ่งออกเป็น 动词，意思是“分为、分成”。如：

คณะเราแบ่งออกเป็น 4 ภาควิชา

ประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 ภาค

1.3.3 ได้แก่ 连词，意思是“就是、即”。如：

ครอบครัวของเลี้ยวหมิงมี 3 คน ได้แก่ พ่อ แม่ และเลี้ยวหมิง

ประเทศจีนมีทั้งหมด 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว

1.3.4 สำหรับ 介词，用于名次、代词、动宾结构句子前。如：

- 意思是“专为、供……用”

ฉันทบทวนหนังสือสำหรับการสอบครั้งนี้

คุณแม่ทำอาหารสำหรับไหว้ในเทศกาลวันตรุษจีน

- 意思是“对于、对”

สำหรับการเรียนภาษาจีน คนไทยรู้สึกยากมาก

สำหรับนักศึกษาจีน การเรียนการออกเสียงภาษาไทยค่อนข้างยาก

1.3.5 เป็นต้น 副词，意思是“等等”，通常用于句末。如：

ฉันชอบกินผลไม้หลายอย่าง เช่น มะม่วง ลำไย ลิ้นจี่ และกล้วยหอม เป็นต้น

คนต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวประเทศไทยมีหลายชาติ เช่น คนจีน คนญี่ปุ่น และคนเกาหลี เป็นต้น

1.3.6 เนื่องจาก 连词，意思是“由于、因为”，用ว่า 引出分句。如：

เนื่องจากฝนตกหนัก เราจึงไม่ได้ไปเที่ยว

เนื่องจากสอบตก เขาจึงต้องเรียนเพิ่มในช่วงปิดภาคฤดูร้อน

1.3.7 ที่สุด “最……”一般用于形容词和副词之后。如：

ปราวดีเป็นนักศึกษาที่สวยที่สุดในชั้นเรียน

เกาะในประเทศไทยเป็นเกาะที่น่าเที่ยวที่สุดในโลก

1.3.8 นอกจาก ...แล้ว ยัง ... (อีก) ด้วย 连词, 表示递进, 意思是“除了.....之外、还有.....”。如:

นอกจากเก่งทางภาษาไทยแล้ว เขายังเก่งภาษาอังกฤษด้วย

นอกจากประเทศในอาเซียนแล้ว เขายังเคยไปประเทศในยุโรปด้วย

1.4 คำศัพท์ 词汇

อาณาบริเวณ	区域、区域范围	ภาค	部域、地区、部分
ภาคกลาง	中部	ตะวันออก	东、东方
ลักษณะ	特点、特征、特性	ทุ่งหญ้าเมืองร้อน	热带草原 (气候)
ภูมิประเทศ	地理、地形	ราบ	平坦、伐光
ที่ราบ	平原、平地	แม่น้ำ	江、河流
คลอง	水渠、溪	ลูกฟูก	波状物、褥子的波条
ทับถม	堆积、积聚	ตะกอน	沉淀物、沉渣
ลุ่ม	低、低洼	ที่ลุ่ม	低洼地、洼地
ภูมิอากาศ	气候	ปานกลาง	中等
สลับ	交替、间隔	ชุ่มชื้น	湿润、潮
เซลเซียส	摄氏 (度)、摄氏温度计	มิลลิเมตร	毫米 (千分之一米)
ปริมาณ	量、数量	ปกครอง	统治、管理、保护
ประชากร	人口、国民	ล้าน	(数词) 百万
หนาแน่น	稠密、浓厚	เพาะปลูก	种植、务农
นอกจาก	除.....以外	อุตสาหกรรม	工业、产业、实业
ศูนย์รวม	中心	แหล่ง	处所、来源

คำศัพท์ชื่อเฉพาะ 专有名词

แม่น้ำเจ้าพระยา	湄南河 (泰国的主干河流)
แม่น้ำป่าสัก	巴萨河 (源头在碧差汶府山脉)
แม่น้ำสะแกกรัง	萨佳格朗河 (源头在甘烹碧府山脉)
คลองรังสิต	兰实渠 (泰国中部的骨干水渠之一)
คลองบางบัวทอง	邦播通渠 (暖武里府的水渠)
คลองภาษีเจริญ	巴士扎伦渠 (夜功府的水渠)
คลองแสนแสบ	汕萨渠 (曼谷的主干水渠)
คลองดำเนินสะดวก	丹能萨多渠 (叻丕府的水渠)
คลองอัมพวา	安帕瓦渠 (夜功府的水渠)

1.5 แบบฝึกหัด 练习题

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จังหวัดในข้อใดไม่ได้อยู่ในภาคกลาง
 - ก. จังหวัดราชบุรี
 - ข. จังหวัดสุโขทัย
 - ค. จังหวัดนนทบุรี
 - ง. จังหวัดสมุทรสงคราม
2. ลักษณะภูมิประเทศของภาคกลางมีแบบใดบ้าง
 - ก. เขตที่ราบตอนบน
 - ข. เขตที่ราบตอนล่าง
 - ค. เขตที่ราบตอนกลาง
 - ง. เขตที่ราบตะวันออกและตะวันตก
3. เดือนอะไรเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกที่สุดของภาคกลาง
 - ก. เดือนตุลาคม
 - ข. เดือนสิงหาคม
 - ค. เดือนกันยายน
 - ง. เดือนกรกฎาคม
4. ภูมิอากาศของภาคกลางมีลักษณะอย่างไร
 - ก. เป็นแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน
 - ข. มีฝนตกชุก เพราะอยู่ใกล้ทะเล
 - ค. มีฝนตกปานกลาง สลับกับฤดูร้อน
 - ง. มีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 27-28 องศาเซลเซียส
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคกลางที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคกลางมีประชากรมากที่สุดในประเทศ
 - ข. ภาคกลางมีแหล่งอาชีพที่สำคัญในประเทศ
 - ค. ภาคกลางตอนล่างมีภูมิอากาศที่ชุ่มชื้นมากกว่าภาคกลางตอนบน
 - ง. ภาคกลางมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเขตที่ราบ แม่น้ำ และคลอง

จงนำคำที่กำหนดเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กรุงเทพมหานคร สมุทรสงคราม เจ้าพระยา

แหล่งอาชีพ นอกจาก...แล้ว ยังมี...

1. แม่น้ำ _____ เป็นแม่น้ำสายหลักของภาคกลาง
2. จังหวัด _____ มีประชากรน้อยที่สุดในภาคกลาง
3. _____ เป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุดในภาคกลาง
4. ภาคกลางเป็น _____ ที่สำคัญของประเทศ
5. ประเทศไทยมีผลไม้มาก _____ มังคุด ส้มโอ _____ มะละกอและแตงโมอีกด้วย

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค

1. ล้วน : _____
2. แม่น้ำ : _____
3. แหล่ง : _____
4. ปกครอง : _____
5. ปริมาณ : _____
6. นอกจาก : _____
7. ลักษณะ : _____
8. ภาคกลาง : _____
9. ศูนย์รวม : _____
10. ปานกลาง : _____

2. อาหารประจำภาคกลาง น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด

2.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

2.1.1 สาระสำคัญ

น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดเป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคกลาง มีรสชาติเผ็ด เค็ม เปรี้ยว และหวานเล็กน้อย เป็นอาหารดั้งเดิมของคนไทย การทำน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด และชะอมชุบไข่ทอดมีส่วนผสมที่ทำซื้อได้ง่าย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรมไทย และได้รับการไว้จนถึงปัจจุบันอย่างดี

2.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 2.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน
- 2.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 2.1.2.3 อธิบายวิธีการทำน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดได้ถูกต้อง
- 2.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

2.1.3 เนื้อหาสาระ

- 2.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญ
- 2.1.3.2 วิธีการทำน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด
- 2.1.3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา
- 2.1.3.4 แบบฝึกหัด

2.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนควิทัศน์การทำน้ำพริกปลาทุทอด และให้ผู้เรียนสรุปขั้นตอน เช่น การทำน้ำพริกปลาทุทอดมีส่วนผสมอะไรบ้าง มีรสชาติอย่างไร ได้สารอาหารและวิตามินอะไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับน้ำพริกปลาทุทอด
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค

4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและหลักภาษาและการใช้ภาษา
5. ฟังอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องน้ำพริกปลาทุ และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องน้ำพริกปลาทุ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

2.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 2.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 2.1.5.2 วิดีทัศน์การทำน้ำพริกปลาทุ รูปภาพกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง
- 2.1.5.3 แบบฝึกหัด

2.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 2.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 2.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมชั้นเรียน
- 2.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

2.2 บทเรียน น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด

ระอมชุบไข่ทอดและผักสด

น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด เป็นอาหารไทยดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคกลาง โดยมีรสชาติเผ็ด เค็ม เปรี้ยว และหวานเล็กน้อย ซึ่งคนไทยชอบรับประทานมาก ปลาทุที่รสชาติอร่อยมากจะเป็นปลาทุแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม

2.2.1 เครื่องปรุงและส่วนผสมน้ำพริกกะปิ 调料和成分

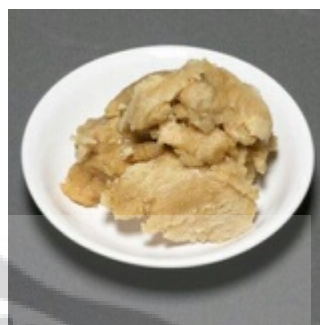
☐ กะปิ	1	ซ็อนโต๊ะ
☐ มะนาว	2	ลูก
☐ กุ้งแห้ง	2	ซ็อนโต๊ะ
☐ น้ำต้มสุก	1	ถ้วยเล็ก
☐ น้ำตาลปีบ	1/2	ซ็อนโต๊ะ

☐	น้ำปลาอย่างดี	1	ช้อนโต๊ะ
☐	พริกชี้หนูสวน	5	เม็ด
☐	กระเทียมปอกเปลือก	7	กลีบ

2.2.2 รูปภาพ 调料和成分图片

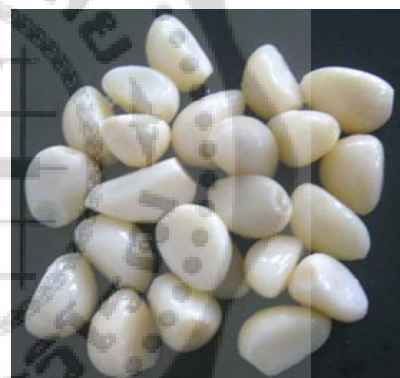
กะปิ

น้ำตาลปีบ

กุ้งแห้ง

กระเทียมปอกเปลือก

พริกชี้หนูสวน

น้ำปลาอย่างดี

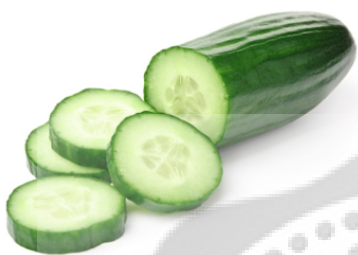

มะนาว

2.2.3 เครื่องเคียง 各种配菜

- ปลาทุทอค
- ผักสด เช่น แดงกวาง มะเขือ ผักกาดขาว ฯลฯ
- ผักต้ม เช่น ผักกะหล่ำ ผักบั้ง ฯลฯ
- ผักชุบไข่ทอด เช่น ชะอม

2.2.4 รูปภาพเครื่องเคียง 各种配菜图片

แดงกวาง

มะเขือเปราะ

ผักกาดขาว

ผักกะหล่ำ

ผักบั้ง

ชะอม

ปลาทุท

มะเขือยาวชุบไข่ทอด

2.2.5 วิธีทำน้ำพริกกะปิ 烹饪步骤

1. นำกุ้งแห้งไปโขลกในครก ปั่นแล้วยีเป็นปุย ใส่กระเทียมที่ปอกไว้ (เหลือเปลือกบางๆ ไว้ได้) และพริกลงในครก โขลกให้เข้ากันดี (ไม่ต้องละเอียดมาก)
2. ใส่กะปิ (นำกะปิใส่ในใบตองแล้ว ปิ้งไฟอ่อนๆ เพื่อให้หอมและให้สะอาด) ลงในครก โขลกให้เข้ากันกับกุ้งแห้ง
3. เติมน้ำตาลปีบ น้ำปลา ใส่น้ำต้มสุกเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ข้นมาก
4. บีบมะนาว (การบีบมะนาวจะทำให้หอมเปลือกมะนาว)
5. ชิมรสให้กลมกล่อมจะมีเปรี้ยวนำ หวานนำ หรือเค็มนำ แล้วแต่รสปากของแต่ละคนชอบ

2.2.6 วิธีทำปลาทูดอด 烹饪步骤

1. ตั้งกะทะ เทน้ำมัน ตั้งไฟจนน้ำมันร้อน
2. นำปลาทูดใส่ในกะทะทอดให้เหลือง แล้วนำมาวางไว้เพื่อให้สะเด็ดน้ำมัน

2.2.7 วิธีทำชะอมชุบไข่ทอด 烹饪步骤

1. ล้างชะอมให้สะอาด รูดใบอ่อนออกมา
2. นำไข่ไก่ตอกลงในชาม ตีไข่ให้เข้ากันแล้วใส่ชะอม คลุกเพื่อให้ไข่เข้ากับชะอม
3. ตั้งกะทะ เทน้ำมัน ตั้งจนน้ำมันร้อน ใส่ชะอมที่คลุกไข่แล้วลงไปทอด รอจนสุกเหลืองดี ตักขึ้นวางบนตะแกรงเพื่อสะเด็ดน้ำมัน

รูปภาพ 成品图片

น้ำพริกกะปิ ปลาทูดอด

2.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ๑๗๑ 省略符号，置于句子的后面表示省略，等于汉语的“等等”。在句子中(不用读出)读作 **และอื่นๆ** 或者读作 **ละ** 。如：

สวนสัตว์กรุงเทพฯ มีเสือ สิง ช้าง ๑๗๑

เครื่องเขียนของคิฉันมีปากกา ดินสอ ยางลบ ๑๗๑

2. **เพื่อ** 副词，意思是“以备，以供”，表示提前防备，预备不时之需。如：

ตักน้ำไว้**เพื่อ**อากาศแห้งแล้ง

คุณแม่ซื้อขนมมา**เพื่อ**ฉันด้วย

3. **เพื่อ** 连词，意思是“为了，为着”，用于连接句子，表示目的。如：

พ่อแม่ทำทุกสิ่งทุกอย่าง**เพื่อ**ลูกของตนเอง

เขายันเรียน**เพื่อ**สอบเข้ามหาวิทยาลัยปีถัดไปได้

4. การ 前引一般的动词，主要是表示动作或语言方面的动词，使该动词名词化。

การออกเสียง การเรียน

การออกเสียงภาษาไทยไม่ยาก

การเรียนของนักเรียนจีนหนักมาก

5. **แล้วแต่** 动词，意思是“随.....而定，由.....而定，取决于”。如：

จะไปหรือไม่ไป **แล้วแต่**คุณ

งานชิ้นนี้จะสำเร็จหรือไม่ **แล้วแต่**ความพยายามของเรา

6. **แต่ละ** 副词，意思是“每个，各个，各自”。如：

นิสัยของแต่ละคนต่างกัน

เขาจัดเวลาอย่างละเอียด จนกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า**แต่ละวัน**ต้องทำอะไร

7. **ประมาณ** 副词，用在数词前面，表示一个大概的数目。意思是“大约、大概”。如：

เขาอยู่เมืองไทย**ประมาณ** 10 ปีแล้ว

อาทิตย์หนึ่งเราเรียนภาษาไทย**ประมาณ** 10 ชั่วโมง

8. **จน** 关系副词，修饰谓语动词，表示该谓语中的动作一直延续达到到某种程度或某个时间，意思是“直到、直至、以致”的意思。如：

เขารอเพื่อน**จน**ดึก

ครูตรวจข้อสอบตั้งแต่**เช้าจน**เย็น

2.4 คำศัพท์ 词汇

น้ำพริก	辣椒酱 (辣汤的佐料)	กะปิ	虾酱
ปลาหู	巴突鱼、羽鳃鲶	ชะอม	金合欢属的一种
ชุบ	浸, 蘸	ปรุง	调配、调味
ส่วนผสม	成分	ช้อนโต๊ะ	大汤匙
กลีบ	瓣	พริกขี้หนู	小米椒
มะนาว	柠檬	น้ำตาลปีบ	椰棕糖
ช้อนชา	茶匙	จิ้ม	蘸
แตงกวา	黄瓜	มะเขือ	茄子
ผักกาดขาว	白菜、大白菜	ผักกะหล่ำ	卷心菜、包菜
มะเขือยาว	(绿色) 长茄子	ตั้ง	安放、设置, 设立
กะทะ	(炒菜) 锅、菜锅	สะเด็ด	使水(或油)变干
โขลก	舂碎, 捣烂	ละเอียด	细, 精细
ใบตอง	芭蕉叶	ครก	臼
บีบ	榨, 挤	กลมกล่อม	适口, 甘美
หั่น	切片, 切丝	ขนาด	尺寸, 规格
ตอก	敲, 击	คน	搅拌, 搅动
ป่น	研磨	ยี	揉, 搓
ปุย	絮	ตะแกรง	筛子

2.5 แบบฝึกหัด 练习题

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. อาหารน้ำพริกกะปิ ปลาหูทอดมีรสชาติอย่างไร
 - ก. เค็ม เปรี้ยว หวาน ขม
 - ข. เค็ม เปรี้ยว หวาน ไม่ขม
 - ค. เผ็ด เปรี้ยว เค็ม ไม่หวาน
 - ง. เผ็ด เค็ม เปรี้ยว หวานเล็กน้อย

2. ข้อใดไม่เป็นส่วนผสมในการทำน้ำพริกกะปิ
 - ก. ขิง ชีอิ้ว
 - ข. ปลาทุ กะปิ
 - ค. น้ำคั้นสุก มะนาว
 - ง. กระเทียม พริกชี้หนู
3. การใส่น้ำคั้นสุกเวลาปรุงรสในการทำน้ำพริกกะปิเพื่ออะไร
 - ก. ไม่ให้ข้นมาก
 - ข. ไม่ให้เค็มมาก
 - ค. ให้น้ำพริกสุกดี
 - ง. ไม่ให้กะทะไหม้
4. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ถูกต้อง
 - ก. ในขั้นตอนการใส่กะปิ ต้องใช้ไฟแรง
 - ข. หลังการทอดปลาทุเสร็จ ต้องตั้งให้สะเด็ดน้ำมัน
 - ค. คนไทยนิยมเอาผักกะหล่ำสดกินกับน้ำพริกกะปิ
 - ง. กระเทียมที่ใช้ในการทำน้ำพริกกะปิต้องคิดเปลือก
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. การบีบมะนาวจะทำให้หอมเปลือกมะนาว
 - ข. การทำน้ำพริกกะปิมีสวนผสมทั้งหมด 8 อย่าง
 - ค. การนำกุ้งแห้งไปโขลกในครกต้องโขลกหยาบๆ
 - ง. น้ำพริกกะปิปลาทุทอดต้องมี รสชาติหวานเล็กน้อย

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. คน : _____
2. ตั้ง : _____
3. เผื่อ : _____
4. เพื่อ : _____
5. วิธี : _____
6. สะเด็ด : _____
7. แต่ละ : _____
8. แล้วแต่ : _____
9. ละเอียด : _____
10. ส่วนผสม : _____

4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฟังอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพุดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม กลุ่มละ 1 คำถาม และให้เปรียบเทียบลักษณะภูมิประเทศของภาคกลางในประเทศไทยกับภูมิประเทศของมณฑลกวางสีในประเทศจีน

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพุดสรุป และทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องประเพณีลอยกระทงกาบกล้วย
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

3.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 3.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 3.1.5.2 รูปภาพและวีดิทัศน์เกี่ยวกับประเพณีลอยกระทงกาบกล้วย
- 3.1.5.3 แบบฝึกหัด

3.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 3.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 3.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 3.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

3.2 บทเรียน ลอยกระทงกาบกล้วย

3.2.1 ประเพณีลอยกระทง 水灯节习俗

ประเพณีลอยกระทงมีมาตั้งแต่โบราณกาล จัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 ของทุกปีเป็นประเพณีที่ประชาชนให้ความสำคัญมาก ถือเป็นการขอขมาแม่คงคาเพื่อเป็นความสุขทางใจและเป็นสิริมงคลต่อตนเอง และเพื่อให้รู้คุณค่าของแม่น้ำลำคลอง อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของคนไทย ประเพณีนี้ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน

ประเพณีลอยกระทง หมายถึง การบูชารอยพระพุทธรบาท การแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และเป็นการบูชาพระแม่คงคา ในกระทงมีดอกไม้ รูปเทียน กระทงซึ่งทำจากวัสดุธรรมชาติเพื่อเป็นการอนุรักษ์แม่น้ำลำคลองให้สะอาด

3.2.2 กิจกรรมวันลอยกระทงกาบกล้วย 庆祝水灯节的活动

ประเพณีลอยกระทงกาบกล้วยเป็นเอกลักษณ์ และเป็นประเพณีดั้งเดิมของชาวเมืองแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม กระทงประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติที่หาง่ายในท้องถิ่น และเกิดจากภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่เรียบง่ายคือนำกาบกล้วยมาประดิษฐ์เป็นกระทง ความสวยงามของกระทงกาบกล้วยที่ลอยสว่างไปทั่วแม่น้ำแม่กลอง ได้รับความชื่นชมว่ามีความงามเป็น 1 ในเมืองไทย และได้สร้างสีสันอันสวยงามให้แก่สายน้ำด้วย

ก่อนถึงวันงาน หนุ่มสาวแต่ละหมู่บ้านจะรวมตัวกันเพื่อเตรียมทำกระทงกาบกล้วย ในคืนวันเพ็ญเดือน 12 พระจันทร์เต็มดวง หนุ่มสาวแต่งตัวสวยงาม ผู้คนพากันนำกระทงกาบกล้วยไปลอยตามแม่น้ำ มีกระทงกาบกล้วยที่ลอยในคืนนั้นมากกว่า 1 แสนใบ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น การประกวดกระทงกาบกล้วย การละเล่นของเด็กไทย และการแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น

3.2.3 วิธีการทำกระทงกาบกล้วย 制作水灯的步骤

การทำกระทงกาบกล้วยมีวิธีการทำดังต่อไปนี้

1. นำหวกกกล้วยมาตัดเป็นท่อนยาว ลอกกาบออกจนเหลือหวกกกล้วยสีน้ำตาล
2. นำกาบกล้วยมาทำเป็นรอยหยักที่ริมทั้งสองข้างของกาบกล้วย
3. นำธูปจุ่มน้ำมันยางปักไว้กลางกระทง ประดับประดากระทงด้วยดอกไม้

3.2.4 รูปภาพ 有关水灯的图片

หวกกกล้วย

ลอกกาบกล้วยออก

ทำเป็นรอยหยัก

เอาธูปจุ่มน้ำมันยาง

ปักรูปไว้ตรงกลาง

ประดับด้วยดอกไม้

ลอยกระทงกาบกล้วยคืนพระจันทร์วันเพ็ญ

3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. เป็นอย่างมาก 副词, 常常用于句末, 表示程度, 侧重于书面语, 意思是“很、非常”。如:
เขาเข้มงวดในการสอบครั้งนี้เป็นอย่างมาก
คนจีนสนใจเรื่องอาหารการกินเป็นอย่างมาก
2. ถือเป็น ถือเป็น...เป็น 动词, 意思是“作为、视为”。如:
วันสอบเขาไม่ได้มา ถือเป็นการเสียโอกาส
เราทุกคนถือเขาเป็นแบบอย่างในการทำงาน
3. หมายถึง 动词, 意思是“指、指的是、意思是”。如:
วัฒนธรรมหมายถึงอะไร
การไม่ขยันเรียนในวันนี้จะหมายถึงการหางานยากในวันข้างหน้า
4. สามารถ ...ได้ 助动词, 意思是“能够.....、可以.....”。如:
ไม่ว่างานหนักขนาดไหน เขาก็สามารถทำให้เสร็จได้
เราต้องสามารถทำได้ทุกอย่างตามที่ครูสั่ง

5. แต่ 是个多义词、常用的用法有：

- 副词，意思是“仅、唯”。如：มาแต่คนเดียว
- 前置词，意思是“由、从”。如：แต่ต้นจนจบ
- 连词，意思是“但是、然而”。如：
เขาดูเหมือนอารมณ์ดี แต่ที่จริงไม่ใช่
เขาบอกว่าตัวเองเป็นคนเก่ง แต่ไม่มีใครยอมรับ

6. พากัน 副词，用于动词前，表示许多人进行着同一动作，意思是“一起、一块、纷纷”。如：

ฤดูหนาว คนจีนพากันไปเที่ยวประเทศไทย
ใกล้จะถึงวันตรุษจีนแล้ว ทุกคนพากันไปเตรียมสิ่งของเพื่อใช้ไหว้บรรพบุรุษ

7. พื้นบ้าน 形容词，意思是“本地的、民间的”。如：

ฉันชอบดูการแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน
อาหารพื้นบ้านที่เขาซื้อมาฝากอร่อยมาก

3.4 บทเพลง วันลอยกระทง 水灯节之歌的歌词

ชื่อเพลง : ลอยกระทง 歌名：漂水灯

วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำก็นองเต็มตลิ่ง
เราทั้งหลายชายหญิง
สนุกกันจริง วันลอยกระทง
ลอย ลอยกระทง ลอย ลอยกระทง
ลอยกระทงกันแล้ว
ขอเชิญน้องแก้วออกมารำวง
รำวงวันลอยกระทง รำวงวันลอยกระทง
บุญจะส่งให้เราสุขใจ บุญจะส่งให้เราสุขใจ

3.5 คำศัพท์ 词汇

ลอย	飘、漂浮	กระทง	水灯
กาบ	叶鞘、苞片	ประเพณี	风俗、习俗
โบราณ	古代、古老	กาล	时间、时辰
โบราณกาล	古时、古代	ค่ำ	晚、夜间
ขอขมา	宽恕、宽容	คงคา	河流、海洋

แม่น้ำ	河流、海洋	สุข	幸福、舒适
สิริมงคล	吉祥、吉利	คุณค่า	价值
จำเป็น	必需、必要	ดำรง	过活、维持
ชีวิต	生活、生命	ปฏิบัติ	实行、遵守
สืบ	继承、承接	บูชา	供奉、祭祀
รอย	痕迹、足迹	พระพุทธบาท	佛陀足印
สำนึก	觉悟、意识	มนุษย์	人、人类
ประดิษฐ์	制作、创立	ธรรมชาติ	自然、天然
สามารถ	能够、有才能	เอกลักษณ์	特色、同一性、一致性
ภูมิปัญญา	智力	ท้องถิ่น	地方
เรียบง่าย	简单	มหกรรม	庆典、祭奠
รวม	聚集、集合	เพ็ญ	(月)满
พระจันทร์	月亮	ตักบาตร	施斋、斋僧
ประกวด	比赛、评比	การละเล่น	游戏、(小节目)表演
พื้นบ้าน	本地的、民间的	หยวก	(芭蕉树干的)心轴
ท่อน	段	ลอก	剥、刨
กาบ	苞片	หยัก	锯齿状的、卷曲
จุ่ม	浸	ยาง	橡胶、树脂

3.6 แบบฝึกหัด 练习题

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- สิ่งใดเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการดำรงชีวิต
 - น้ำ
 - เงิน
 - เสื้อผ้า
 - อาหาร
- ข้อใดอธิบายความหมายประเพณีลอยกระทงได้ไม่ถูกต้อง
 - การบูชาพระแม่คงคา
 - การบูชารอยพระพุทธบาท
 - การจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน
 - การแสดงความสำนึกถึงคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

3. ประเพณีลอยกระทงกาบกล้วยเกิดขึ้นที่จังหวัดใด
 - ก. จังหวัดตาก
 - ข. จังหวัดเชียงใหม่
 - ค. กรุงเทพมหานคร
 - ง. จังหวัดสมุทรสงคราม
4. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันลอยกระทงกาบกล้วย
 - ก. การประกวดกระทง
 - ข. การตักบาตรพระทางน้ำ
 - ค. การแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน
 - ง. การเอากระทงไปแจกให้เพื่อนญาติพี่น้อง
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. วิธีการทำกระทงกาบกล้วยมีทั้งหมด 3 ขั้นตอน
 - ข. ประเพณีลอยกระทงจัดขึ้นเพื่อความสนุกสนาน
 - ค. ประเพณีจัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 ของทุกปี
 - ง. ประเพณีลอยกระทงถือเป็นการขอขมาแก่พระแม่คงคา

จงนำข้อความที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

นำกาบมาทำเป็นรอยหยักที่มีริมทั้งสองข้าง

นำหยวกกล้วยมาตัดเป็นท่อนยาว ลอกกาบ

นำธูปจุ่มน้ำมันยางไว้กลางกระทง

1. ขั้นตอนที่ 1 ของการทำกระทงกาบกล้วยคือ _____
2. ขั้นตอนที่ 2 ของการทำกระทงกาบกล้วยคือ _____
3. ขั้นตอนที่ 3 ของการทำกระทงกาบกล้วยคือ _____

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. สุข : _____
2. ยาง : _____
3. รอย : _____
4. ดำรง : _____
5. คุณค่า : _____
6. โบราณ : _____
7. พื้นบ้าน : _____

8. ปฏิบัติ : _____
9. สามารถ : _____
10. เอกลักษณ์ : _____

4. แบบทดสอบความรู้ของภาคกลาง

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จังหวัดในข้อใดไม่ได้อยู่ในภาคกลาง
 - ก. จังหวัดราชบุรี
 - ข. จังหวัดสุโขทัย
 - ค. จังหวัดนนทบุรี
 - ง. จังหวัดสมุทรสงคราม
2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภูมิประเทศของภาคกลาง
 - ก. เขตที่ราบตอนบน
 - ข. เขตที่ราบตอนล่าง
 - ค. เขตที่ราบตอนกลาง
 - ง. เขตที่ราบตะวันออกและตะวันตก
3. จังหวัดใดเป็นจังหวัดที่มีฝนตกน้อยที่สุดของภาคกลาง
 - ก. จังหวัดเพชรบุรี
 - ข. จังหวัดอุทัยธานี
 - ค. กรุงเทพมหานคร
 - ง. จังหวัดนครสวรรค์
4. จังหวัดใดอยู่ทางตะวันออกที่สุด
 - ก. จังหวัดลพบุรี
 - ข. จังหวัดราชบุรี
 - ค. จังหวัดสระแก้ว
 - ง. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคกลางที่ถูกต้อง
 - ก. ภาคกลางมีประชากรน้อยที่สุดในประเทศ
 - ข. ภาคกลางมีแหล่งอาชีพที่สำคัญในประเทศ
 - ค. ภาคกลางมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเขตที่ราบ แม่น้ำ
 - ง. ภาคกลางตอนบนมีภูมิอากาศที่ชุ่มชื้นมากกว่าภาคกลางตอนล่าง

6. ภาคกลางมีจำนวนประชากรอยู่อันดับไหนของประเทศไทย
- อันดับที่ 1
 - อันดับที่ 2
 - อันดับที่ 3
 - อันดับที่ 4
7. ข้อใดอธิบายการทำน้ำพริกกะปิถูกต้อง
- ต้องใช้กระเทียมที่ปอกเปลือกแล้ว
 - น้ำพริกกะปิต้องมีรสชาติหวานนำ
 - ต้องใช้ไฟแรงในการใส่กะปิลงกะทะ
 - ต้องโขลกพริกกับกระเทียมต้องให้ละเอียด
8. ข้อใดเป็นส่วนผสมในการทำน้ำพริกปลาทุ
- ขิง ขมิ้ว
 - ปลาทุ กะปิ
 - กระเทียม มะเขือเทศสีดา
 - น้ำต้มสุก น้ำมะขามเปียก
9. วิธีทำชะอมชุบไข่ทอดมีกี่ขั้นตอน
- 2 ขั้นตอน
 - 3 ขั้นตอน
 - 4 ขั้นตอน
 - 5 ขั้นตอน
10. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ถูกต้อง
- ในขั้นตอนการใส่กะปิ ต้องใช้ไฟแรง
 - หลังการทอดปลาทุเสร็จ ต้องสะเด็ดน้ำมัน
 - คนไทยนิยมเอาผักกะหล่ำสดกินกับน้ำพริกกะปิ
 - กระเทียมที่ใช้ในการทำน้ำพริกกะปิต้องคืดเปลือก
11. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
- การบีบมะนาวจะทำให้หอมเปลือกมะนาว
 - การทำน้ำพริกกะปิมีส่วนผสมทั้งหมด 8 อย่าง
 - น้ำพริกกะปิปลาทุทอดต้องเป็นรสชาติหวานนำ
 - การนำกุ้งแห้งไปโขลกในครกต้องโขลกให้หยาบๆ

12. สิ่งใดเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการดำรงชีวิต
- น้ำ
 - ที่พัก
 - เสื้อผ้า
 - อาหาร
13. ข้อใดอธิบายความหมายประเพณีลอยกระทงได้ไม่ถูกต้อง
- การบูชาพระแม่คงคา
 - การบูชารอยพระพุทธรูป
 - การจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน
 - การแสดงความสำนึกถึงคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์
14. ประเพณีลอยกระทงกาบกล้วยเกิดขึ้นที่จังหวัดใด
- จังหวัดตาก
 - จังหวัดเชียงใหม่
 - กรุงเทพมหานคร
 - จังหวัดสมุทรสงคราม
15. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันลอยกระทงกาบกล้วย
- การประกวดกระทง
 - การตักบาตรพระทางน้ำ
 - การแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน
 - การเอากระทงไปแจกให้เพื่อนญาติพี่น้อง
16. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
- วิธีการทำกระทงกาบกล้วยมีทั้งหมด 3 ขั้นตอน
 - ประเพณีลอยกระทงจัดขึ้นเพื่อความสนุกสนาน
 - ประเพณีจัดขึ้นในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 ของทุกปี
 - ประเพณีลอยกระทงถือเป็นการขอขมาแก่พระแม่คงคา
17. ปลาที่มีรสชาติอร่อยมากที่มีชื่อเสียงในจังหวัดใด
- จังหวัดลพบุรี
 - จังหวัดปทุมธานี
 - จังหวัดสมุทรสงคราม
 - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

18. แม่น้ำใดเป็นแม่น้ำสายหลักของภาคกลาง
- ก. แม่น้ำโขง
 - ข. แม่น้ำป่าสัก
 - ค. แม่น้ำสะแกกรัง
 - ง. แม่น้ำเจ้าพระยา
19. ข้อใดอธิบายการทำชะอมชุบไข่ทอดไม่ถูกต้อง
- ก. ใช้ใบอ่อนชะอม
 - ข. คลุกไข่ให้เข้ากับชะอม
 - ค. ทอดชะอมที่คลุกไข่
 - ง. ทอดจนสีเหลือง ไม่ต้องสุก
20. นำกากกล้วยมาทำเป็นรอยหยักที่ริมทั้งสองข้างของกากกล้วยเป็นขั้นตอนใดในการทำกระทงกากกล้วย
- ก. ขั้นตอนที่ 1
 - ข. ขั้นตอนที่ 2
 - ค. ขั้นตอนที่ 3
 - ง. ขั้นตอนที่ 4

บทที่ 2

ภาคเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ

1.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

☆☆

1.1.1 สารสำคัญ

ภาคเหนือของประเทศไทยเป็นภาคที่มีวัฒนธรรมและมีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม ซึ่งจะรวมทั้งอาชีพการทำสวน ทำไร่ นา และอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นลักษณะเฉพาะ ภาคเหนือจึงเป็นภาคที่ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้ในเชิงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

1.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 1.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน
- 1.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.1.2.3 อ่านและอธิบายข้อมูลทั่วไปของภาคเหนือได้ถูกต้อง
- 1.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

1.1.3 เนื้อหาสาระ

- 1.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์สำคัญ
- 1.1.3.2 ข้อมูลทั่วไปของภาคเหนือ
- 1.1.3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา
- 1.1.3.4 แบบฝึกหัด

1.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพแผนที่ประเทศไทยบริเวณภาคเหนือ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็น เช่น อธิบายลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ อาณาบริเวณของภาคเหนือ และจังหวัดต่างๆ ของภาคเหนือ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของภาคเหนือ
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคเหนือ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 1.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 1.1.5.2 แผนที่ประเทศไทย รูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือ
- 1.1.5.3 แบบฝึกหัด

1.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 1.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 1.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 1.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

1.2 บทเรียน ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ

1.2.1 อาณาบริเวณ 区域范围

อาณาบริเวณของภาคเหนือกล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดพิจิตร โลกเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันออกสุด จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกสุด จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่อยู่ทางเหนือสุด และจังหวัดอุทัยธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้สุด

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ 地理特征

ภาคเหนือมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเขตเทือกเขา เขตที่ราบหุบเขา และเขตแอ่งที่ราบ มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะเขตเทือกเขาประกอบด้วย หนึ่งเทือกเขาแดนลาว ซึ่งเป็นเทือกเขากั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า สองเทือกเขาดินนงชัย ซึ่งเป็นเทือกเขากั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า ยอดเขาที่สูงที่สุดของประเทศไทย คือ ดอยอินทนนท์ มีความสูง 2565 เมตร สามทิวเทือกเขาฝิปันน้ำ ประกอบด้วยเขาจอมทอง เขาขุนตาล และสี่เทือกเขาหลวงพระบาง เป็นเทือกเขากั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาว

2. เขตหุบเขามีลักษณะเป็นที่ราบแคบๆ อยู่ระหว่างแนวเทือกเขา มีแม่น้ำไหลผ่าน และเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์

3. สำหรับเขตแอ่งที่ราบ เป็นที่ตั้งถิ่นฐานสำคัญของชุมชนภาคเหนือ ภาคเหนือมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน คือ

3.1 กลุ่มแม่น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ได้แก่ แม่น้ำรวก แม่น้ำกก แม่น้ำสาย และแม่น้ำอิง

3.2 กลุ่มแม่น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และ

แม่น้ำน่าน

3.3 กลุ่มแม่น้ำสาละวิน ได้แก่ แม่น้ำเมย แม่น้ำยม และแม่น้ำปาย

1.2.3 ลักษณะภูมิอากาศ 气候特征

ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือแบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูฝนอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวอยู่ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ และฤดูร้อนอยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม

ในสามฤดูนี้ จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุด และจังหวัดอุตรดิตถ์เป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงที่สุด นอกจากนี้แล้ว จังหวัดเชียงรายยังเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด และจังหวัดลำปางเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด

1.2.4 การปกครองและประชากร 管理和人口

ภาคเหนือมีจังหวัดทั้งหมด 17 จังหวัด ได้แก่

ภาคเหนือตอนบนมี 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดแพร่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ภาคเหนือตอนล่างมี 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตาก จังหวัดพิจิตร จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดอุทัยธานี

ภาคเหนือมีประชากรประมาณ 6 ล้านคน เป็นอันดับที่ 4 รองจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัด

ที่มีประชากรน้อยที่สุด

1.2.5 อาชีพ 职业

อาชีพหลักของภาคเหนือมี 4 ประเภท ได้แก่

1. เกษตรกรรม ประชาชนมีรายได้จากการทำสวน ทำไร่ ทำนา และเลี้ยงสัตว์
2. อุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ การทำร่มกระดาษ แกะสลักไม้ ทำเครื่องปั้นดินเผา ทำเครื่องเคลือบ และทอผ้า
3. อุตสาหกรรมโรงงาน เป็นโรงงานที่ผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบทางการเกษตรภายในท้องถิ่น
4. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากมีภูมิประเทศสวยงาม อากาศดี โดยเฉพาะในฤดูหนาว มีวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมที่คงตามแบบโบราณกาล

1.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ประกอบด้วย 动词, 意思是“由.....组成”。如:
มหาวิทยาลัยกว้างสี่ประกอบด้วย 28 คณะ
เครื่องปรุงต้มยำกุ้งประกอบด้วย ตะไคร้ ใบมะกรูด พริกขี้หนู น้ำปลา และมะนาว
2. ระหว่าง 名词, 指某段时间、两地或两物之间的距离等。意思是“在.....之间、在.....期间”。如:
ระหว่างการประชุมครั้งนี้ไม่มีใครฝ่าฝืนกฎเกณฑ์
เขาได้รู้จักเพื่อนใหม่ระหว่างเดินทางกลับบ้าน
3. ความ 名次前缀, 通常用在形容词、抽象动词前, 把该词变成抽象名词。如:
ความงาม ความดำเลิศ ความคิด
4. ที่ตั้ง 名词, 意思是“位置、所在地”。如:
นักเรียนต้องรู้จักที่ตั้งของประเทศจีน
ที่ตั้งของประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคเอเชีย
5. การ 多义词, 常见的用法如下:
 - 名词, 意思是“工作、事务”。如: ตรวจการ ในการนี้
 - 名次前缀, 表示“.....工作、事务”。如: การต่างประเทศ การเดินเรือ
 - 名次前缀, 接在动词前、使其变成名词, 表示较具体的意义。如: การประชุม
การเรียนการสอน

1.4 คำศัพท์ 词汇

เหนือ	北、北方	ภาคเหนือ	北部
เทือก	排、行列	เทือกเขา	山脉、山
รักษา	保持、护理	แนว	列、线路
หุบ	谷、峡谷	หุบเขา	山谷、峡谷
พรมแดน	边界、国界	กั้น	拦、隔
ยอด	顶端、梢	ยอดเขา	山峰、山顶
พัน	千	ร้อย	百
สิบ	十	เมตร	米
ปัน	分发、转让	แคบ	狭窄、狭小
อุดมสมบูรณ์	富饶、肥沃	แอ่ง	洼地、浅坑
สู่	赴、抵	ฤดู	季节
เฉียง	偏、斜	ตะวันออกเฉียงเหนือ	东北
เกษตรกรรม	农业	กิจกรรม	工作、活动
รายได้	收入、所得	อุตสาหกรรม	工业
ร่มกระดาษ	纸阳伞	สลัก	雕、抄
เครื่องปั้นดินเผา	陶器	เครื่องเคลือบ	搪瓷器
ทอ	编织、织	ผลิต	生产、培养、创作
วัตถุดิบ	原料	ท่องเที่ยว	旅行、周游
ส่งเสริม	鼓励、促进		

คำศัพท์ชื่อเฉพาะ 专有名词

มกราคม	一月份	กุมภาพันธ์	二月份
มีนาคม	三月份	เมษายน	四月份
พฤษภาคม	五月份	มิถุนายน	六月份
กรกฎาคม	七月份	สิงหาคม	八月份
กันยายน	九月份	ตุลาคม	十月份
พฤศจิกายน	十一月份	ธันวาคม	十二月份
ทิวเขาถนนธงชัย	他暖通猜山脉（位于泰国北部、泰国和缅甸交界的山脉）		
คอยอินทนนท์	莱茵他暖岗（位于泰国北部、泰国最高峰）		
ทิวเขาฝิ่นน้ำ	披班楠山脉（位于泰国北部的山脉）		

ทิวเขาจอมทอง	宗通山脉（位于泰国北部的山脉）
ทิวเขาขุนตาล	昆丹山脉（位于泰国北部的山脉）
ทิวเขาหลวงพระบาง	峦帕拉邦山脉（位于泰国北部、泰国和老挝交界的山脉）
แม่น้ำโขง	湄公河
แม่น้ำรวก	腊河（泰国北部重要河流、位于泰国和缅甸交界）
แม่น้ำกก	谷河（泰国北部重要河流）
แม่น้ำสาย	赛河（泰国北部重要河流、位于清莱府）
แม่น้ำอิง	英河（泰国北部重要河流、位于清莱府）
แม่น้ำปิง	滨河（泰国的重要河流、有六条支流）
แม่น้ำวัง	汪河（泰国北部重要河流、位于清莱府）
แม่น้ำยม	邕河（泰国北部重要河流）
แม่น้ำน่าน	湍河（泰国北部的重要河流、位于难府）
แม่น้ำสาละวิน	萨拉赢河（泰国北部的重要河流、河长 2800 公里、名列世界第 26 位）
แม่น้ำเมย	梅河（泰国北部重要河流、位于达府）
แม่น้ำยม	原河（泰国北部重要河流）
แม่น้ำป่าสัก	拜河（泰国北部重要河流、位于夜丰颂府）

1.5 แบบฝึกหัด 练习题

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- จังหวัดใดไม่อยู่ในภาคเหนือ
 - จังหวัดเชียงใหม่
 - จังหวัดเชียงราย
 - จังหวัดเพชรบุรี
 - จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือประเทศไทยประกอบด้วยฤดูใดบ้าง
 - ฤดูฝน ฤดูหนาว ฤดูร้อน
 - ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูฝน
 - ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูฝน ฤดูหนาว
 - ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูหนาว

3. จังหวัดใดมีอุณหภูมิต่ำสุดและมีปริมาณน้ำฝนมากที่สุด
 - ก. จังหวัดตาก
 - ข. จังหวัดพะเยา
 - ค. จังหวัดลำปาง
 - ง. จังหวัดเชียงราย
4. อาชีพใดไม่ใช่อาชีพหลักของชาวภาคเหนือ
 - ก. เกษตรกรรม
 - ข. อุตสาหกรรมไอที
 - ค. อุตสาหกรรมในครัวเรือน
 - ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคเหนือที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ภูมิอากาศภาคเหนือมี 3 ฤดู
 - ข. ภาคเหนือมีทั้งหมด 9 จังหวัด
 - ค. ภาคเหนือส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ง. ภาคเหนือมีจำนวนประชากรอยู่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศไทย

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

พฤษภาคมถึงตุลาคม ตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ กุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม
 เทือกเขาหลวงพระบาง ดอยอินทนนท์

1. _____ เป็นยอดเขาของประเทศไทย
2. ฤดูร้อนของภาคเหนืออยู่ในช่วง _____
3. ฤดูหนาวของภาคเหนืออยู่ในช่วง _____
4. ฤดูฝนของภาคเหนืออยู่ในช่วง _____
5. _____ เป็นเทือกเขากั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาว

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. ทอ : _____
2. ฤดู : _____
3. ร้อย : _____
4. รักษา : _____
5. ส่งเสริม : _____
6. ท่องเที่ยว : _____

7. פרמטער : _____
8. פאקטאָרן : _____
9. אָפּגאַבן : _____
10. טאָג אָנגעבן : _____

3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพุดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องน้ำพริกอ่อน และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพุดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องน้ำพริกอ่อน
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

2.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 2.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 2.1.5.2 วิดิทัศน์การทำน้ำพริกอ่อน รูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือ
- 2.1.5.3 แบบฝึกหัด

2.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 2.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 2.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 2.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

2.2 บทเรียน อาหารประจำภาคเหนือ – น้ำพริกอ่อน

น้ำพริกอ่อน เป็นอาหารประจำภาคเหนือ มีรสชาติอร่อยจนได้รับความนิยมชมชอบจากคนไทยทั่วทุกภาค วิธีการปรุงน้ำพริกอ่อนแตกต่างจากน้ำพริกทั่วไป คือ น้ำพริกอ่อนมีเนื้อหมูเป็นส่วนประกอบ

2.2.1 เครื่องปรุงและส่วนผสม 调料和成分

☐ ผักชีหั่น	1	ช้อนโต๊ะ
☐ เกลือ	1/2	ช้อนโต๊ะ
☐ กระเทียม	1	ช้อนโต๊ะ
☐ น้ำมันพืช	2	ช้อนโต๊ะ
☐ กุ้งแห้งป่น	2	ช้อนโต๊ะ

☐	ต้นหอมหั่น	1	ช้อนโต๊ะ
☐	เนื้อหมูสับ	400	กรัม
☐	หอมแดงปอก	5	หัว
☐	พริกชี้ฟ้าแห้ง	20	เม็ด
☐	มะเขือเทศสีดาหั่น	20	ลูก
☐	กระเทียมปอกเปลือก	10	กลีบ

2.2.2 เครื่องจิ้มน้ำพริกอ่อง

- ผักสด เช่น แตงกวา ถั่วฝักยาว ผักกะหล่ำ ฯลฯ

2.2.3 รูปภาพ 调料和成分图片

ผักชีหั่น

ต้นหอมหั่น

น้ำมันพืช

หอมแดงปอก

เนื้อหมูสับ

พริกชี้ฟ้าแห้ง

มะเขือเทศสีดาหั่น

ถั้วฝักยาว

กุ้งแห้งป่น

2.2.4 วิธีทำน้ำพริกอ่อน 烹饪步骤

1. โขลกพริก หอมแดง และกระเทียมให้ละเอียด
2. ใส่กะปิและเกลือโขลกให้เข้ากันดี
3. นำสิ่งที่โขลกในข้อ 1 และข้อ 2 มาผัดกับน้ำมันพืช จนมีกลิ่นหอม
4. ใส่เนื้อหมูสับลงผัดให้สุก แล้วเติมน้ำเล็กน้อย
5. พอเดือดแล้ว ใส่มะเขือเทศสีดาที่หั่นไว้ ผักชี และต้นหอมลงไป ผัดให้เข้ากัน จน

มะเขือเทศสุกดี

รูปภาพ 成品图片

น้ำพริกอ่อน

2.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. อร่อย 形容词, 意思是“非常可口、十分好吃”。如:
เขา^๑รับประทานน้ำพริกอร่อยอย่าง^๒อร่อย
คุณแม่^๓ทำกับข้าวอร่อย^๔ เด็กๆ ชอบมากและทานมาก
2. แดกต่าง 多义词, 常见的用法有:
 - 形容词, 意思是“差异、差别、不同”。如:
มหาวิทยาลัยของประเทศจีนกับประเทศไทยมีความแตกต่างกัน
ความแตกต่างกันระหว่างเมืองกับชนบทเห็นได้ชัดมากในประเทศจีน
 - 形容词, 意思是“分歧”。如:
สองคน^๑นี้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
เขามีความคิดเห็นแตกต่างกับเพื่อนบ่อยๆ
3. เหมาะ 多义词, 常用的用法有:
 - 形容词, 意思是“适宜的、合适的” 如:
กระโปรงชุดนี้^๑เหมาะกับคุณ
คุณประพฤติตนเช่นนี้^๒เหมาะสมดีแล้ว
 - 与 กับ 搭配使用成 เหมาะกับ、后接名词或有前缀 ความ 的名词。如:
การแต่งตัวแบบนี้^๑เหมาะกับการไปงานแต่งงานของเพื่อน
ผู้มีความสามารถแบบเขา^๒เหมาะกับความต้องการในการพัฒนาสังคมจีน
 - 与 สำหรับ 搭配成 เหมาะสำหรับ。如:
หนังสือนิทาน^๑เหมาะสำหรับเด็กๆ
นิสัยของเขา^๒เหมาะสำหรับที่เป็นหมอ
 - 与 แก่ 连用成 เหมาะแก่, 后面接名词或有前缀 การ 的动名词。如:
สีส้ม^๑เหมาะแก่เขา
คนที่มិនิสัยดี^๒เหมาะแก่การเป็นครู
 - 与 ที่จะ 连用成 เหมาะที่จะ, 后面接动词或动词词组, 表示适于某种用途或职业。如:
มะเขือเทศสีดาและปลาทุสๆ^๑เหมาะที่จะทำเป็นอาหาร
ตึกที่สร้างขึ้นใหม่ตึกนี้^๒เหมาะที่จะเป็นหอสมุดของมหาวิทยาลัย
4. ไว้ 多义词, 常见用法有:
 - 动词, 意思是“放、搁、置”。如:
กระเป๋านี้^๑คุณไว้ที่นั่นก็ได้แล้ว
คุณแม่^๒ไว้วางใจลูกชายที่เรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา

- 动词，意思是“保留、存放”。如：

เอาไว้เป็ยยาวๆ ดูสวยดี

คนจีนได้สืบทอดประเพณีดั้งเดิมไว้อย่างดี

- 助动词，放在动词后面，表示已经做好、准备好的状态。如：

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาทำไว้ ก็เพื่อลูกชาย

เขาได้เตรียมสิ่งของทุกอย่างไว้ เพื่อฉลองวันเกิดของคุณพ่อ

5. ดี 多义词，常见的用法有：

- 形容词，修饰名词，意思是：“好”。如：

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ดี

เขาเป็นอาจารย์ที่ดีที่สุดในใจฉัน

- 副词，修饰形容词和动词，意思是：“很，非常”。如：

กับข้าวที่แม่ทำอร่อยดี คนในบ้านชอบกินทุกคน

ทะเลในประเทศไทยสวยดี ทุกปีมีนักท่องเที่ยวไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก

2.4 คำศัพท์ 词汇

น้ำพริกอ่อน	一种辣椒酱	ภาคเหนือ	北部
รสชาติ	滋味、味道	อร่อย	(非常)可口、(十分)好吃
รูปแบบ	格式、形式	แตกต่าง	差异、分歧
ทั่วไป	到处、普遍	ส่วนประกอบ	成分
ผักชี	香菜、芫荽	ต้นหอม	葱
น้ำมันพืช	植物油	สับ	剁，研，磨
ผัด	炒	พริกขี้หนูแห้ง	干小米椒
ถั้วฝักยาว	长豆角	เครื่องแกง	辣汤佐料
เหมาะ	适合	ปริมาณ	数量
เดือด	沸，(水)开	สุก	熟，成熟

2.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. น้ำพริกอ่องเป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคใด
 - ก. ภาคใต้
 - ข. ภาคเหนือ
 - ค. ภาคกลาง
 - ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ส่วนประกอบอะไรทำให้น้ำพริกอ่องแตกต่างจากน้ำพริกทั่วไป
 - ก. ดันหอม
 - ข. น้ำมันพืช
 - ค. เนื้อหมูสับ
 - ง. พริกชี้หูแห้ง
3. ส่วนผสมอะไรที่ใช้ทำน้ำพริกอ่องกับน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดเหมือนกัน คือ
 - ก. ดันหอม
 - ข. กระเทียม
 - ค. เนื้อหมูสับ
 - ง. มะเขือเทศ
4. ข้อใดอธิบายได้ถูกต้อง
 - ก. น้ำพริกอ่องมีรสชาติจี๊ด
 - ข. คนไทยทุกคนชอบทานน้ำพริกอ่อง
 - ค. การทำน้ำพริกอ่องมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน
 - ง. วิธีการทำน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดกับน้ำพริกอ่องเหมือนกัน
5. ข้อใดอธิบายไม่ถูกต้อง
 - ก. ขั้นตอนการผัด ใช้น้ำมันพืช
 - ข. น้ำพริกอ่องทานกับผักสดได้
 - ค. ไม่ต้องโขลกน้ำพริกให้ละเอียด
 - ง. การทำน้ำพริกอ่องนิยมใช้เนื้อหมูสับ

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. ดี : _____
2. ไร่ : _____
3. เหมาะ : _____
4. อร่อย : _____
5. รสชาติ : _____
6. ทัวไป : _____
7. ปริมาณ : _____
8. แตกต่าง : _____
9. ภาคเหนือ : _____
10. ส่วนประกอบ : _____

3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคเหนือ วันปีใหม่เมือง

3.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

3.1.1 สาระสำคัญ

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีดั้งเดิมของคนไทย ซึ่งได้จัดเป็นวันขึ้นปีใหม่ของคนไทย มาตั้งแต่โบราณ และจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 ถึง 15 เมษายนของทุกปี คนภาคเหนือเรียกว่าปีใหม่เมือง ซึ่งเป็นประเพณีที่แสดงถึงความกตัญญู เอื้ออาทรต่อกัน เป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และได้สะท้อนประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนไทยได้อย่างดี ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้

3.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 3.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน
- 3.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 3.1.2.3 อธิบายความรู้เกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ได้ถูกต้อง
- 3.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

3.1.3 เนื้อหาสาระ

- 3.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์สำคัญ
- 3.1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์
- 3.1.3.3 การใช้คำและวลี
- 3.1.3.4 แบบฝึกหัด

3.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์การฉลองประเพณีสงกรานต์ของจังหวัดเชียงใหม่ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น จากภาพการดูวีดิทัศน์ ในประเพณีสงกรานต์ มีกิจกรรมอะไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องประเพณีสงกรานต์
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

3.1.5 สื่อการเรียนการสอน

- 3.1.5.1 แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
- 3.1.5.2 รูปภาพและวีดิทัศน์เกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์
- 3.1.5.3 แบบฝึกหัด

3.1.6 การวัดและการประเมินผล

- 3.1.6.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 3.1.6.2 สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 3.1.6.3 การทำแบบฝึกหัด

3.2 บทเรียน วันปีใหม่เมือง

3.2.1 ประเพณีวันปีใหม่เมือง 宋干节

วันปีใหม่เมืองหรือตามที่เราคุ้นกันดีทั่วไปว่าวันสงกรานต์ เป็นวันขึ้นปีใหม่ของคนไทยมาตั้งแต่โบราณ จัดขึ้นในวันที่ 13 ถึง 15 เดือนเมษายนของทุกปี คนไทยโดยเฉพาะคนภาคเหนือให้ความสำคัญกับประเพณีสงกรานต์มาก และเรียกประเพณีสงกรานต์เป็นวันปีใหม่เมือง

คนภาคเหนือถือว่าประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อพุทธศาสนา แสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ แสดงความสามัคคีในหมู่คณะ และยังเป็นเทศกาลที่ญาติพี่น้องที่แยกย้าย

กันไปดำเนินเป็นชีวิตตามที่ต่างๆ ได้มีโอกาสกลับมาพบปะสังสรรค์กัน ซึ่งเป็นการรวมญาติครั้งใหญ่ที่สุดในรอบปี

3.2.2 กิจกรรมประเพณีสงกรานต์ 庆祝宋干节的活动

ในช่วงเวลาปีใหม่ของคนไทยในภาคเหนือ มีการจัดกิจกรรมอย่างมโหฬารหลากหลาย วันแรกของประเพณีสงกรานต์ คือ วันที่ 13 เดือนเมษายน ตามประเพณีพื้นเมือง เรียกว่าวันสังขารล่อง หมายความว่าวันนี้สิ้นสุดศักราชเก่า

ในวันนี้จะได้ยินเสียงยิงปืนและเสียงประทัดกันแต่เช้าตรู่ ตามความเชื่อมาแต่โบราณว่า เป็นการขับไล่เสนียดจัญไรต่างๆ ให้ล่องไปพร้อมกับสังขาร นอกจากนี้ ชาวบ้านก็จะกวาดขยะมูลฝอยตามลานบ้านไปกองไว้ แล้วจุดไฟเผา ทำความสะอาดปัดกวาดบ้านเรือนให้เรียบร้อย แล้วก็เก็บเสื้อผ้ามุ้งหมอน ผ้าปูที่นอนไปซัก ส่วนอุปกรณ์ที่ซักไม่ได้ ก็เอาออกไปฝั่งแดด เสร็จแล้ว ก็ชำระร่างกายสระผมให้สะอาด ในวันนั้น มีการแห่พระพุทธรูปสำคัญประจำเมืองด้วย

วันที่สอง คือ วันที่ 14 เดือนเมษายน เรียกว่า วันเนา ตามประเพณีในวันนี้ ถือว่าเป็นวันสำคัญหรือวันมงคลแก่ชีวิต จะประสบแต่ความดีงามตลอดปี และจะไม่ทำอะไรที่ไม่เป็นมงคล เช่น คำทอหรือทะเลาะวิวาทกัน

ตอนเช้า ชาวบ้านต่างไปตลาด เพื่อซื้ออาหารและข้าวของมาทำบุญ ตอนบ่ายมีการขนทรายจากแม่น้ำปิงเข้าวัดที่อยู่ใกล้บ้านเพื่อก่อเจดีย์ทรายตามลานวัด เจดีย์ทรายที่ก่อขึ้นจะตกแต่งด้วยธงสีต่างๆ ชาวบ้านเรียกว่า ตุ้ง หรือ ซ่อ การขนทรายเข้าวัดถือว่าเป็นการทดแทน เมื่อตนเดินผ่านหรือเข้าออกวัด ทรายในวัดย่อมจะติดเท้าออกไปนอกวัดเป็นบาปกรรม ทางวัดจะได้ใช้ทรายเป็นประโยชน์ในการสร้างวัด การก่อเจดีย์ทรายนี้ทำพิธีในการถวายทานวันรุ่งขึ้น และมีการปล่อยนกปล่อยปลา

ในวันขนทรายนี้ จะมีการเล่นสาดน้ำอย่างสนุกสนาน ผู้หญิงจะแต่งกายแบบพื้นเมือง โดยนุ่งผ้าซิ่นสวมเสื้อแขนยาวทัดดอกเอื้องที่มวยผม ส่วนผู้ชายจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าชุดพื้นเมืองคล้องคอด้วยดอกมะลิ ถือขันใส่น้ำคนละใบเพื่อสาดน้ำกันอย่างสนุกสนาน และขนทรายเข้าวัดด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสกันทุกคน

วันที่สาม ตรงกับวันที่ 15 เดือนเมษายน ซึ่งเรียกว่า วันพญาวันตามประเพณีพื้นเมือง ในวันนี้ เช้าตรู่ ชาวบ้านก็จะจัดอาหารหวานคาว เพื่อนำไปถวายพระที่วัด เป็นการถวายภัตตาหาร และเพื่ออุทิศส่วนกุศลถึงญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว มีการดำหัว ซึ่งเป็นประเพณีอย่างหนึ่งของคนภาคเหนือ ลูกหลานญาติพี่น้องจะไปขอขมาลาโทษญาติผู้ใหญ่และผู้สูงอายุที่เคารพนับถือในตอนเย็น

3.2.3 รูปภาพ 图片

การดำหัว

สาดน้ำกันอย่างสนุกสนาน

การก่อเจดีย์ทราย

การแต่งตัวแบบพื้นบ้าน

3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ถือว่า 动词、意思是“视为、认为、以为”、其语气比 เห็นว่า 稍重些。如：
 อย่าถือว่าสิ่งที่เราชอบ คนอื่นก็ชอบเหมือนกัน
 คนไทยถือว่าการลูบศีรษะผู้อื่นเป็นการเสียมารยาท
2. อย่าง 多义词、常见的用法有：
 - 名词，意思是“样、种、式”，后面可接名词、代词、形容词和副词。如：
 เสื้อหมิงกับเสื้อเหอชอบปากกาอย่างเดียวกัน
 อาหารจีนมีหลายอย่าง เช่น อาหารกวางตุ้ง อาหารเสฉวน อาหารแคะ และอาหารหนูนาน
 - 副词、意思是“……地”，所接成分一般在句子中做状语。
 เรื่องอย่างที่เขาพูดมานั้น ไม่ใช่ความจริงทั้งหมด
 พอได้ข่าวที่เขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ คุณแม่ก็ยิ้มอย่างมีความสุข

เป็นต้น

3. ต่างก็ 副词、意思是“各自都”。如：
ในวันขึ้นปีใหม่ ชาวบ้านต่างก็แต่งตัวสวยงาม
ปิดเทอมแล้ว นักศึกษาต่างก็กลับบ้าน
4. ตาม 是个多义词、常用的用法有：
- 动词、意思是“跟随”。如：
ดิฉันตามเขามาถึงประเทศไทย
ครูให้เขาตามไปเข้าประชุม
 - 动词、意思是“找、请来”。如：
ทางบ้านมีแขกมา น้องไปตามคุณแม่กลับบ้าน
น้องสาวปวดท้อง เขาต้องไปตามหมอมา
 - 前置词，意思是“根据、按照”。如：
ดิฉันทำตามคำชี้แนะ
ครูสั่งให้นักศึกษาเขียนตามครูบอก
 - 前置词、意思是“沿、循”。如：
ตอนเย็นเราเดินเล่นตามชายทะเล
บ้านของดิฉันอยู่ตามแม่น้ำหลิเจียง
 - 前置词，意思是“乘、趁”。如：
กระทรวงลอยตามน้ำ
ในวันไหว้พระจันทร์ โคมไฟที่ผู้คนปล่อยลอยตามลมขึ้นท้องฟ้า
5. เมื่อ 多义词，常见的用法有：
- 前置词，通常与 ก็ 连用，意思是“当.....的时候、就.....”。如：
เมื่อครูเดินเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนทุกคนก็นั่งอย่างเรียบร้อย
เมื่อยังเป็นนักเรียน ดิฉันก็ชอบอ่านหนังสือแล้ว
6. แสดง 动词、常见的意思如下：
- “表示，表明、表现”。如：
เขาแสดงความคิดเห็นว่าไม่อยากไปเที่ยวกับเพื่อนด้วยกัน
การถามเช่นนี้แสดงว่าเขายังไม่เข้าใจที่ครูอธิบาย
 - “展览、陈列”。如：
แต่ละปีมีงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่ในประเทศจีน
เมื่อปี ค.ศ. 2007 กระทรวงศึกษาธิการประเทศไทยได้จัดนิทรรศการแสดงการศึกษา
ที่นครหนานหนิงประเทศจีน

□ “表演，演出”。如：

ในงานรื่นเริงคืนนี้ เขาได้แสดงร่ำวงของภาคใต้ในประเทศไทย

คืนนี้ เราไปดูการแสดงวัฒนธรรมไทยพื้นบ้านที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ

7. ปล่อย 动词，常见的用法如下：

□ 指放开被禁锢被捆绑的东西，意思是“释放、放”。如：

ในวันสงกรานต์ มีกิจกรรมการปล่อยนกปล่อยปลา

ถึงแม้ว่าเลิกงานแล้ว แต่เค้าก็ยังไมปล่อยคนงาน

□ 意思是“放任、任由、允许、让、随”，用法跟 ตามใจ,แล้วแต่ 相类似。如：

ทำไมปล่อยให้หมาตัวนี้เข้ามาในบ้าน

ปล่อยเขาเถอะ เขาคงไม่ชอบอยู่กับเรา

□ 指置于不利的境地、不关心、不当作一回事和不负责任。意思是“推给、放到”。如：

เมื่ออายุ 7 ขวบ พ่อแม่ก็ปล่อยให้เขาไปอยู่กับคุณย่า

เด็กคนนี้น่าสงสาร พ่อแม่ปล่อยให้ไปโรงเรียนที่ห่างไกลคนเดียว

2.4 คำศัพท์ 词汇

สงกรานต์	宋干节、泼水节	เลื่อมใส	信仰、虔诚
ศรัทธา	信奉、虔诚	พุทธศาสนา	佛教、释教
กตัญญู	孝顺、感恩	บรรพบุรุษ	祖宗、祖先
สามัคคี	团结、和睦	คณะ	系、学院、团
หมู่คณะ	集体、团体	เทศกาล	节日、季节、节令
ญาติ	亲属、亲戚	แยกย้าย	各奔东西、分手、分开
พบปะ	会见、会晤	สังสรรค์	谈心、交谈
รอบ	周、周围	มโหฬาร	隆重、盛大
หลากหลาย	多种多样	สังขาร	万物、事物
ล่อง	顺流而下	ศักราช	纪年、纪元
ยิงปืน	开枪、开炮	ประทัด	爆竹
ขับไล่	驱赶、撵走	เสนียด	邪恶、邪物
จัญไร	卑劣、龌龊	มูลฝอย	垃圾、废物
กวาด	打扫	กอง	堆积
อุปกรณ์	设备、配件	ผึ่งแดด	晒太阳、暴晒
ชำระ	清洗、清理	ร่างกาย	身体、体格
แห่	结队游行	พระพุทธรูป	佛像

ประจำ	固定、常驻	ประสบ	遇到、遭到
คำทอ	对骂、骂街	ทะเลาะวิวาท	争吵、吵架
ข้าวของ	东西、物品	ทำบุญ	行善、做公德
เจดีย์	塔	ลาน	院子、空地
ตกแต่ง	装潢、装饰	คูดง	鼓起、突起
ช่อ	束、簇	ทดแทน	报答、赔偿
บาปกรรม	罪孽、罪行	ถวายทาน	布施、奉献
รดน้ำ	浇水、淋水	ผ้าซิ่น	(女用)筒裙
ดอกเอื้อง	一种花的名称	มวยผม	发髻
คล้อง	套住	ดอกมะลิ	茉莉花
ใบหน้า	脸蛋、面貌	ยิ้มแย้มแจ่มใส	笑颜逐开
คำหว่า	泰北新年点福水的一种风俗	ล่วงลับ	逝世
อุทิศ	捐献、贡献	กุศล	功德

2.5 แบบฝึกหัด 练习题

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- ภาคใดเรียกประเพณีสงกรานต์ว่าปีใหม่เมือง
 - ภาคใต้
 - ภาคกลาง
 - ภาคเหนือ
 - ภาคอีสาน
- ข้อใดอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ที่ไม่ถูกต้อง
 - การแสดงความสามัคคีในหมู่คณะ
 - การแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ
 - เป็นประเพณีที่ทำกันเฉพาะภาคเหนือเท่านั้น
 - การแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อพุทธศาสนา
- ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันแรกของประเพณีสงกรานต์
 - จัดโต๊ะเลี้ยงญาติพี่น้อง
 - ยิงปืนและจุดประทัดแต่เช้าตรู่
 - กวาดขยะมูลฝอยตามลานบ้าน
 - ชำระร่างกายสระผมให้สะอาด

4. ข้อใดอธิบายการชนทรายเข้าวัดถูกต้อง
 - ก. ทรายต้องมาจากแม่น้ำปิงเท่านั้น
 - ข. วันที่ 14 เมษายนเป็นวันรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่
 - ค. การชนทรายเข้าวัดจะทำให้เฉพาะช่วงเวลาเท่านั้น
 - ง. ประเพณีนี้เป็นการทดแทนทรายที่เราเหยียบ บอกรมาจากวัด
5. ข้อใดอธิบายถูกต้อง
 - ก. ประเพณีสงกรานต์ คนไทยทำบุญที่บ้าน
 - ข. ประเพณีสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของคนไทย
 - ค. ประเพณีสงกรานต์ มีการปล่อยนกปล่อยปลาเท่านั้น
 - ง. ชาวบ้านต่างทำอาหารหวานด้วยตนเอง ไม่มีใครไปซื้อที่ตลาด

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

- วันเนา วันพญาวัน วันสังขารล่อง
 การดำหัว ประเพณีสงกรานต์
1. ตามประเพณีพื้นเมือง วันที่หนึ่งในวันสงกรานต์เรียกว่า _____
 2. ตามประเพณีพื้นเมือง วันที่สองในวันสงกรานต์เรียกว่า _____
 3. ตามประเพณีพื้นเมือง วันที่สามในวันสงกรานต์เรียกว่า _____
 4. _____ เป็นเทศกาลที่รวมญาติพี่น้องที่ครั้งใหญ่ที่สุดในรอบปี
 5. _____ เป็นประเพณีอย่างหนึ่งของคนภาคเหนือในประเพณีสงกรานต์

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยคคำละหนึ่งประโยค

1. คณะ : _____
2. รอบ : _____
3. ประจำ : _____
4. ประสบ : _____
5. ทำบุญ : _____
6. กตัญญู : _____
7. สามัคคี : _____
8. ทดแทน : _____
9. มโหฬาร : _____
10. ยิ้มแย้มแจ่มใส : _____

4. แบบทดสอบความรู้ของภาคเหนือ

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ภาคเหนือมีกี่จังหวัด
 - ก. 8
 - ข. 9
 - ค. 10
 - ง. 11
2. ลักษณะภูมิอากาศของภาคเหนือในประเทศไทยไม่มีฤดูใด
 - ก. ฤดูฝน
 - ข. ฤดูร้อน
 - ค. ฤดูหนาว
 - ง. ฤดูใบไม้ผลิ
3. จังหวัดใดของภาคเหนือมีปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุด
 - ก. จังหวัดตาก
 - ข. จังหวัดพะเยา
 - ค. จังหวัดลำปาง
 - ง. จังหวัดเชียงราย
4. อาชีพใดไม่ใช่อาชีพหลักของชาวภาคเหนือ
 - ก. เกษตรกรรม
 - ข. อุตสาหกรรมไอที
 - ค. อุตสาหกรรมในครัวเรือน
 - ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคเหนือที่ถูกต้อง
 - ก. ภูมิอากาศภาคเหนือมี 4 ฤดู
 - ข. ภาคเหนือมีทั้งหมด 8 จังหวัด
 - ค. ภาคเหนือส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ง. ภาคเหนือมีจำนวนประชากรอยู่เป็นอันดับที่ 1 ของประเทศไทย

6. การทำน้ำพริกอ่องมีกี่ขั้นตอน
 - ก. 4 ขั้นตอน
 - ข. 5 ขั้นตอน
 - ค. 6 ขั้นตอน
 - ง. 7 ขั้นตอน
7. ส่วนประกอบอะไรทำให้น้ำพริกอ่องแตกต่างจากน้ำพริกทั่วไป
 - ก. ต้นหอม
 - ข. น้ำมันพืช
 - ค. เนื้อหมูสับ
 - ง. พริกชี้หูแห้ง
8. ส่วนผสมอะไรที่ใช้ทำน้ำพริกอ่องกับน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดเหมือนกัน คือ
 - ก. ต้นหอม
 - ข. กระเทียม
 - ค. เนื้อหมูสับ
 - ง. มะเขือเทศสีดา
9. ข้อใดอธิบายได้ถูกต้อง
 - ก. น้ำพริกอ่องมีรสชาติจัด
 - ข. คนไทยทุกคนชอบทานน้ำพริกอ่อง
 - ค. การทำน้ำพริกอ่องมีทั้งหมด 6 ขั้นตอน
 - ง. วิธีการทำน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดกับน้ำพริกอ่องต่างกัน
10. ข้อใดอธิบายไม่ถูกต้อง
 - ก. ขั้นตอนการผัด ใช้น้ำมันพืช
 - ข. น้ำพริกอ่องทานกับผักสดได้
 - ค. ไม่ต้องโขลกน้ำพริกให้ละเอียด
 - ง. การทำน้ำพริกอ่องนิยมใช้เนื้อหมูสับ
11. การเรียกประเพณีสงกรานต์ว่าวันปีใหม่เมืองเป็นภาษาท้องถิ่นของภาคใด
 - ก. ภาคใต้
 - ข. ภาคกลาง
 - ค. ภาคเหนือ
 - ง. ภาคอีสาน

12. ข้อใดอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ที่ไม่ถูกต้อง
- ก. การแสดงความสามัคคีในหมู่คณะ
 - ข. การแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ
 - ค. เป็นประเพณีที่ทำกันเฉพาะภาคเหนือเท่านั้น
 - ง. การแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อพุทธศาสนา
13. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันแรกของประเพณีสงกรานต์
- ก. จัดโต๊ะเลี้ยงญาติพี่น้อง
 - ข. ยิงปืนและจุดประทัดแต่เช้าตรู่
 - ค. กวาดขยะมูลฝอยตามลานบ้าน
 - ง. ชำระร่างกายสระผมให้สะอาด
14. ข้อใดอธิบายการขนทรายเข้าวัดถูกต้อง
- ก. ทรายต้องมาจากแม่น้ำปิงเท่านั้น
 - ข. วันที่ 14 เมษายนเป็นวันรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่
 - ค. การขนทรายเข้าวัดจะทำให้เฉพาะช่วงเวลาเท่านั้น
 - ง. ประเพณีนี้เป็นการทดแทนทรายที่เราเหยียบออกมาจากวัด
15. ข้อใดอธิบายถูกต้อง
- ก. ประเพณีสงกรานต์ คนไทยทำบุญที่บ้าน
 - ข. ประเพณีสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ของคนไทย
 - ค. ประเพณีสงกรานต์ มีการปลอยนกปลอยปลาเท่านั้น
 - ง. ชาวบ้านต่างทำอาหารหวานด้วยตนเอง ไม่มีใครไปซื้อที่ตลาด
16. แม่น้ำสายใดไม่ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา
- ก. แม่น้ำปิง
 - ข. แม่น้ำวัง
 - ค. แม่น้ำยม
 - ง. แม่น้ำสาย
17. ในการทำน้ำพริกต้องใช้น้ำมันชนิดใด
- ก. น้ำมันพืช
 - ข. น้ำมันสัตว์
 - ค. น้ำมันธรรมชาติ
 - ง. น้ำมันถั่วลิสง

18. ตามประเพณีพื้นเมือง วันที่สองในวันสงกรานต์เรียกว่า
- ก. วันเนา
 - ข. วันพญาวัน
 - ค. วันสงขารล่อง
 - ง. วันขึ้นปีใหม่
19. ประเพณีใดเป็นเทศกาลที่รวมญาติพี่น้องที่ครั้งใหญ่ที่สุดในรอบปี
- ก. ประเพณีสงกรานต์
 - ข. ประเพณีลอยกระทง
 - ค. ประเพณีวันเข้าพรรษา
 - ง. ประเพณีวันออกพรรษา
20. ข้อใดไม่เป็นกิจกรรมที่จัดในวันขนทรายเข้าวัด
- ก. ผู้ชายคล้องคอด้วยดอกมะลิ
 - ข. ชาวบ้านจัดอาหารไปถวายพระที่วัด
 - ค. ผู้คนถือขันสาดน้ำกันอย่างสนุกสนาน
 - ง. ผู้หญิงนุ่งผ้าซิ่นสวมเสื้อแขนยาวตัดคอเอียงที่มวยผม

บทที่ 3

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

1.1.1 สาระสำคัญ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเป็นภาคที่มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทย คนไทยในภาคนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และอุตสาหกรรมต่างๆ แม้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะแห้งแล้งที่สุด แต่มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่มีความเก่าแก่ เป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย

1.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 1.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน
- 1.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 1.1.2.3 อธิบายข้อมูลทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ถูกต้อง
- 1.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

1.1.3 เนื้อหาสาระ

- 1.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์สำคัญ
- 1.1.3.2 ข้อมูลทั่วไปของภาคเหนือ
- 1.1.3.3 การใช้คำและวลี
- 1.1.3.4 แบบฝึกหัด

1.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูลักษณะภูมิประเทศ แหล่งอารยธรรมโบราณ และวิถีชีวิตของคนอีสานดั้งเดิม สนทนาและให้ผู้เรียนซักถามจากภาษาที่เรียน และดูแผนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น อธิบายลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ อาณาบริเวณ และจังหวัดต่างๆ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับสภาพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคกลาง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม กลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. แผนที่ประเทศไทยรูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. แบบฝึกหัด

1.1.6 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

1.2 บทเรียน ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2.1 อาณาบริเวณ 区域范围

อาณาบริเวณของภาคตะวันออกเฉียงเหนือกล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดอำนาจเจริญเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงสุด ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จังหวัดชัยภูมิเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกสุด ติดกับภาคกลาง จังหวัดหนองคายเป็นจังหวัดที่อยู่ทางเหนือสุด ซึ่งติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว และจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้สุด

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ 地理特征

ลักษณะภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบสูง ซึ่งเกิดจากการยกตัวของแผ่นดินสองด้าน คือ ด้านตะวันตกและด้านใต้ของภาค ทำให้มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกับกะทะ เขตที่ราบสูงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือแบ่งเป็น 2 เขต ได้แก่

1. บริเวณแอ่งที่ราบ มี 2 ลักษณะ 1) แอ่งที่ราบจังหวัดนครราชสีมา อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและแม่น้ำชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา 2) แอ่งจังหวัดสกลนคร อยู่ทางตอนเหนือของภาคตั้งแต่แนวเขาภูพานจนถึงแม่น้ำโขง มีแม่น้ำสงครามและห้วยน้ำก่ำไหลผ่าน

2. บริเวณเขตภูเขา มี 3 ลักษณะ 1) เขตภูเขาทางด้านตะวันตกของภาค วางตัวแนวเหนือ-ใต้ ได้แก่ ภูเขาเพชรบูรณ์ และภูเขาดงพญาเย็น 2) เขตภูเขาทางตอนใต้ของภาค ได้แก่ ภูเขาสันกำแพง และภูเขาพนมดงรัก 3) เขตภูเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งจังหวัดนครราชสีมาและแอ่งจังหวัดสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย ได้แก่

1. แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่สำคัญของภาคตอนล่าง ต้นกำเนิดอยู่ที่เทือกเขาสันกำแพง และไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี

2. แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำสายที่ยาวเป็นที่ 2 ของประเทศไทย (รองจากแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งมีความยาวทั้งหมด 850 กิโลเมตร) แม่น้ำชีมีต้นกำเนิดอยู่ที่เทือกเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี

1.2.3 ลักษณะภูมิอากาศ 气候特征

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าสะวันนา คือ อากาศร้อนชื้น สลับกับอากาศแล้ง มีฝนตกปานกลาง ในแต่ละฤดู อากาศก็จะแตกต่างกันมาก เพราะมีปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่

1. ฤดูหนาว อากาศหนาวเย็น เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุด

2. ฤดูฝน ฝนตกชุก เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากพายุ จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนมากที่สุด และจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีปริมาณฝนน้อยที่สุด

3. ในช่วงฤดูร้อน อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก เนื่องจากว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือห่างไกลจากทะเล จังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงที่สุด

1.2.4 การปกครองและประชากร 管理和人口

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเนื้อที่มากที่สุดในประเทศไทย มี 20 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดสกลนคร จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม

จังหวัดนครพนม จังหวัดเลย จังหวัดยโสธร จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดมุกดาหาร

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย จังหวัดที่มีประชากรเกินหนึ่งล้านคน มีหลายจังหวัด อย่างเช่น จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น จังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุด จังหวัดมหาสารคามเป็นจังหวัดที่มีประชากรหนาแน่นที่สุด และจังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่มีประชากรหนาแน่นเบาบางที่สุด

1.2.5 อาชีพ 职业

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอาชีพหลักหลายอาชีพ ได้แก่

1. อาชีพเพาะปลูก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีการเพาะปลูกมากที่สุด แต่ผลผลิตต่อไร่ต่ำที่สุด เนื่องจากดินไม่อุดมสมบูรณ์
2. อาชีพเลี้ยงสัตว์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่เลี้ยงโคและกระบือมากที่สุด เพราะมีอากาศที่เหมาะสม และทุ่งหญ้าที่อุดมสมบูรณ์
3. อาชีพอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอุตสาหกรรมที่มีลักษณะแปรรูปผลผลิตทางเกษตร เช่น โรงสี โรงงานน้ำตาล และภาคนี้เป็นแหล่งอารยธรรมวัฒนธรรมโบราณ จึงมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมไปมาก
4. อาชีพทำเกลือสินเธาว์ มีแหล่งผลิตอยู่ที่จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดนครราชสีมา

1.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ติด 动词，常见的用法有：

□ 意思是“粘、贴”。如：

ตุ๊กตาที่ซื้อใหม่หักแล้ว ต้องติดกาวให้ดูดีเหมือนเดิม

ห้องทำงานของภาควิชาภาษาไทยมีแผนที่ประเทศไทยติดไว้

□□ 常与 กับ 连用为 ติดกับ，意思是“靠近、紧挨着、与……相连、与……接壤”。如：

บ้านของดิฉันติดกับมหาวิทยาลัย

เวลานั่งเครื่องบิน ดิฉันชอบที่นั่งติดกับหน้าต่าง

2. สลับ 动词，意思是“交替、交错”。如：

เสื้อผ้าตัวนี้มีสีหลายสีสลับกัน

การฉายละครเรื่องนี้มีการสลับฉาก

3. ห่างไกล 动词，常见的用法有：

- 意思是“远离”。如：

โรงเรียนนานาชาติห่างไกลจากใจกลางเมือง
ประเทศไทยห่างไกลกับสหรัฐอเมริกา

- 意思是“大有出入、有很大出入、差别大”。如：

สองคนนี้มีความคิดเห็นที่ห่างไกลในเรื่องเดียวกัน
สไตล์การแต่งตัวสำหรับพี่น้องสองคนนี้ห่างไกลกัน

4. ทั้งหมด ทั้งสิ้น 副词，意思均是“全部、所有、全部都”。但用法上有所不同：

- ทั้งหมด 多用于口语，既可修饰名词，也可修饰动词，表示总额或总数。如：

ในชั้นเรียนภาษาไทย มีนักศึกษาทั้งหมด 25 คน
ประชากรของประเทศจีนมีทั้งหมด 1,300 ล้านคน

- ทั้งสิ้น 多用于书面语，而且用的范围比较窄，只能修饰动词，不能修饰名词。如：

ข้าวหอมมะลิที่ผลิตในประเทศไทยส่งออกไปต่างประเทศทั้งสิ้น
เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในมหาวิทยาลัยกวางสีผลิตที่ประเทศจีนทั้งสิ้น

5. ทาง 多义词，常见的用法如下：

- 介词，用于表示位置和方向、意思是“边、面”。如：

มณฑลกวางสีอยู่ทางทิศใต้ของประเทศจีน
สาธารณรัฐเกาหลีอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศจีน

- 介词，意思是“在……方面”。如：

เวลาเรียน เขาสนใจทางด้านเศรษฐกิจ
ปัจจุบัน ประเทศจีนลงทุนในการพัฒนาทางคมนาคม

- 名词，意思是“道路、路途”。如：

เชิญเดินไปตามทางนี้
ระมัดระวังนะ ทางเดินลื่น

- 名词，意思是“方式、途径、门路”。如：

เขาไม่มีทางที่จะทำได้
เรื่องนี้ไม่มีทางแก้ไขได้

1.4 คำศัพท์ 词汇

ยก	抬、提	แผ่นดิน	大地、陆地
ลาด	坡形的	ลาดเอียง	倾斜、斜坡的
สลับ	交替、交错	เนินเขา	小山
จนถึง	直到、直至	ห้วย	山涧、小溪
กำ	(色)深、明亮	วางตัว	表现、走势、延伸
ต้น	根、本	กำเนิด	出生、起源
ชื้น	潮湿、湿润	แล้ง	干旱
ปานกลาง	中等	ปัจจัย	因素
อิทธิพล	影响	มรสุม	风暴、季风
พายุ	大风	ห่างไกล	远离
ทะเล	海洋	เนื้อที่	面积、土地面积
ทั้งหมด	全部、所有	เกิน	多、超越
ผล	成果、果实	ไร่	莱、泰亩
โค	黄牛	กระบือ	水牛
ทุ่งหญ้า	草地	แปรรูป	加工
มรดก	遗产	เกลือสินเธาว์	岩石盐、医学的盐

คำศัพท์ชื่อเฉพาะ 专有名词

ประเทศอาเซียน 东盟国家

มาเลเซีย	马来西亚
บรูไนสุลต่าน	文莱
ราชอาณาจักรไทย	泰国、泰王国
สาธารณรัฐสิงคโปร์	新加坡
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	菲律宾
ประชาธิปไตยกัมพูชา	柬埔寨、民主柬埔寨、柬埔寨王国
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	印度尼西亚
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	越南、越南社会主义共和国
สาธารณรัฐสังคมนิยมสหภาพพม่า	缅甸、缅甸联邦
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	老挝、老挝人民民主共和国

ภูเขาตงพญาเย็น	隆帕雅因山 (泰国东北部重要的山峰)
ภูเขาเพชรบูรณ์	披差文山 (泰国东北的山峰、与老挝相接)
ภูเขาสันกำแพง	汕甘恒山 (泰国东北重要的山峰、位于武里喃府)
ภูเขาพนมดงรัก	帕农隆叻山 (泰国东北重要的山峰、位于素攀府)
ภูเขาภูพาน	普攀山 (泰国东北重要的山峰、位于沙功那空府)
พายุดีเปรสชัน	龙卷风
ทุ่งหญ้าสะวันนา	亚热带大草原
แม่น้ำชี	祈河 (泰国第二长的河流、东北部重要的河流) (仅次于湄南河)
แม่น้ำมูล	蒙河 (泰国东北部重要的河流、流经湄公河)
ห้วยน้ำคำ	耿河 (泰国东北部重要的山涧、位于乌汶府)
แม่น้ำสงคราม	颂堪河 (泰国东北部重要的河流、流经湄公河)

1.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- จังหวัดใดไม่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - จังหวัดอุดรธานี
 - จังหวัดสุรินทร์
 - จังหวัดชัยนาท
 - จังหวัดมหาสารคาม
- แม่น้ำสายใดเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในประเทศไทย
 - แม่น้ำชี
 - แม่น้ำมูล
 - แม่น้ำโขง
 - แม่น้ำเจ้าพระยา
- ข้อใดอธิบายเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ถูกต้อง
 - มีลักษณะเป็นเขตภูเขา
 - มีลักษณะเป็นแอ่งที่ราบ
 - มีแม่น้ำที่สำคัญเพียงสายเดียว
 - เป็นที่ราบสูง ซึ่งเกิดจากการยกตัวของแผ่นดิน

4. เหตุใดภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความหนาวเย็นในฤดูหนาว
 - ก. ห่างไกลจากทะเล
 - ข. ได้รับอิทธิพลจากภูเขา
 - ค. ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน
 - ง. ได้รับผลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ
5. ข้อใดอธิบายภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี 3 ฤดู
 - ข. จังหวัดนครราชสีมามีประชากรเกินหนึ่งล้านคน
 - ค. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีดินแดนที่ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

การเพาะปลูก จังหวัดเลย จังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดมหาสารคาม ประชากร

1. _____ เป็นจังหวัดที่อุณหภูมิต่ำที่สุด
2. _____ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย
3. เกลือสินไชยมีแหล่งผลิตอยู่ที่ _____
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี _____ มากที่สุดในประเทศไทย
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอาชีพ _____ มากที่สุดในประเทศไทย

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. เกิน : _____
2. สลับ : _____
3. มรดก : _____
4. จนถึง : _____
5. กำเนิด : _____
6. ปัจจัย : _____
7. ห่างไกล : _____
8. แปรรูป : _____
9. อิทธิพล : _____
10. ทั้งหมด : _____

3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสั้นคำ และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องสั้นคำ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

2.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. วิดีทัศน์การทำส้มตำ รูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. แบบฝึกหัด

2.1.6 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

2.2 บทเรียน ส้มตำ

ส้มตำ เป็นอาหารของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คนไทยทุกภาครวมถึงชาวต่างชาติชอบรับประทาน ส้มตำมีรสชาติเปรี้ยว เผ็ด และเค็ม นิยมรับประทานกับข้าวเหนียว ไก่ย่าง และผักสด คนต่างประเทศชอบส้มตำมาก ส้มตำได้รับการจัดอันดับจากโลกว่าเป็นอาหารที่ต้องรับประทานก่อนตาย

2.2.1 เครื่องปรุงและส่วนผสม 调料和成分

☐ กุ้งแห้ง	2	ซ็อนโต๊ะ
☐ น้ำปลา	2	ซ็อนโต๊ะ
☐ พริกขี้หนู	6	เม็ด
☐ กระเทียม	6	กลีบ

☐	มะเขือเทศ	2	ลูก
☐	ถั่วลิสงคั่ว	2	ช้อนโต๊ะ
☐	น้ำตาลปีบ	1	ช้อนโต๊ะ
☐	มะละกอดิบ	1	ลูก
☐	ถั่วฝักยาวหั่น	1	ฝัก
☐	น้ำมะขามเปียก	1/4	ถ้วย

2.2.2 รูปภาพ 调料和成分图片

ถั่วลิสงคั่ว

มะละกอดิบ

ถั่วฝักยาว

น้ำมะขามเปียก

มะเขือเทศ

2.2.3 วิธีการทำส้มตำ 烹饪步骤

1. ปอกเปลือกมะละกอ ล้างด้วยน้ำให้สะอาด แล้วฉားและสับ ใช้มีดฝานเป็นเส้นๆ
2. ใส่กระเทียมและพริกชี้เหลืองลงในครก ตำให้พอแหลก
3. ใส่มะละกอ มะเขือเทศ ถั่วงอกขาว ถั่วงอก และกุ้งแห้ง แล้วตำให้เข้ากัน
4. ใส่เครื่องปรุงรสคือ น้ำปลา น้ำตาล น้ำมะขามเปียก น้ำมะนาว แล้วตำเบาๆ คลุกเคล้าให้เข้ากัน มีรสเปรี้ยว เค็ม และหวาน กลมกล่อม

รูปภาพส้มตำชนิดต่างๆ 图片

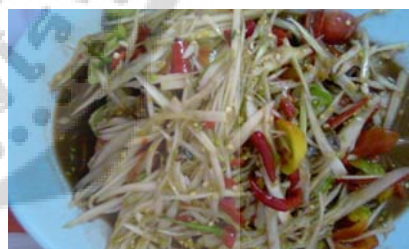
ส้มตำไทย

ตำซั่ว

ส้มตำปลาร้า

ตำป่า

ส้มตำปู

ส้มตำผลไม้

2.2.4 ประเภทของส้มตำ 种类

1. ตำข้าว ใส่นมจืดแทนมะละกอ
 2. ส้มตำปลาร้า ใส้ปลาร้าแทนกุ้งแห้ง
 3. ตำป่า เครื่องปรุงเหมือนส้มตำปลาร้า แต่ใส่ผักหลายชนิด เช่น ผักกระเฉด ผักกาดคอง ถั่วงอก
 4. ส้มตำปู ใส้ปูเค็มแทนกุ้งแห้ง และถั่วลิสง รสชาติออกเค็มนำ
 5. ส้มตำไทย จะไม่ใส้ปูและปลาร้า แต่ใส่กุ้งแห้ง รสชาติออกหวานนำเปรี้ยว บางท้องถิ่นอาจใส้ปูคองเค็มด้วย ซึ่งเรียกว่าส้มตำไทยใส้ปู
- นอกจากนี้ ในบางท้องถิ่น ยังนำผักดิบหรือผลไม้ใส่แทนมะละกอมาร่วมเป็นส้มตำผลไม้ อย่างเช่น มะม่วงดิบ ก้อยดิบ แดงกวา แครอท และถั่ว เป็นต้น

2.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. นิยม 助动词, 用在谓动词前, 表示该动作或行为已经形成了一种习惯或者时尚, 意思是“喜欢、喜爱、流行”如:

คนไทยนิยมทานอาหารรสจัด

ในปัจจุบัน คนจีนนิยมไปเที่ยวประเทศในทวีปยุโรป

2. หลังจาก 放在从句前面, 意思是“.....之后”, 说明主句产生的时间, 条件, 原因等。如:

ดิฉันต้องไปเดินเล่น หลังจากอาหารเย็น

หลังจากทำงานให้เสร็จ เขากับเพื่อนๆ ไปเที่ยวทะเล

3. แทน 动词, 常见的用法有以下两种:

□ 及物动词, 意思是“代替” 如:

ในหัวใจของดิฉัน ไม่มีใครแทนเขาได้

ผักมีวิตามินสูง อาหารชนิดอื่นแทนไม่ได้

□ 用在其他动词后, 表示代替某人做某事。如:

เขาถูกจับในการสอบภาษาอังกฤษแทนเพื่อน

วันนี้อาจารย์ปราณีติติธูระ อาจารย์จินจิงสอนแทน

4. ยัง ถึง ตู๋ 这三个词都是介词, 用法稍有不同。

□ ยัง 是指将要去目的地 (表明要去, 但还未到达), 多表示动作的趋向, 相当于汉语中的“至、往、向”等意思。如:

เราเดินไปยังมหาวิทยาลัย

เครื่องบินที่บินไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา อาทิตย์หนึ่งมี 3 เที่ยวบิน

□ ถึง 是指到达的地点确定。如：

อีก 10 กิโลเมตร ก็ถึงเมืองหาดใหญ่
เดินทางไปถึงเชียงใหม่ ใช้เวลานั่งเครื่องบิน 2 ชั่วโมง

□ สู่ 是指进入某处或到某处去。

สมาชิกทุกคนเดินเข้าสู่ห้องประชุม
เขาได้ถ่ายรูปป้ายมีอักษรว่ายินดีต้อนรับเข้าสู่ราชอาณาจักรไทยไว้เป็นที่ระลึก

5. ต่อไป 用来表示将来，意思是“今后、接下来，接着、继续”。ต่อมา 用来讲述过去的事情，意思是“后来，随那以后”。如：

ต่อไปอย่าทำอย่างนั้นอีกนะ
ต่อมาเขาก็ไม่ได้ทำอย่างนั้นอีกแล้ว

6. อาจ 助动词，表示一种可能性，常与 ก็ได้ 连用成 อาจ.....ก็ได้。如：

อย่าไปคิดว่า เขาอาจไม่ชอบเราทำเช่นนั้น
พรุ่งนี้อาจมีพายุก็ได้ เรากำลังคิดว่าจะไปเที่ยวหรือไม่

7. กับ 多义词，常见的用法如下：

□ 连词，意思是“和”。如：

ดิฉันกับเพื่อนจะไปเที่ยวที่เมืองกุ้ยหลิน
ประเทศจีนกับประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีงาม

□ 名词，意思是“菜肴”。如：

ทานกับมากๆ จะได้โตเร็วๆ
ดิฉันชอบกินกับข้าวที่รสจัด

8. บาง 在此做副词，用于名词 或代词前面，说明某个整体中的一部分，意思是“有的，有些”。如：

ใ้กับบางตัวแก่มาก ต้องตุนให้เป็ยจึงกินได้
ปิดเทอมแล้ว บางคนกลับบ้าน บางคนไปเที่ยว

2.4 คำศัพท์ 词汇

ส้มตำ	凉拌木瓜丝	เล็กน้อย	少量、少许
น้ำปลา	鱼露	กุ้งแห้ง	虾米、虾皮
ถั่วฝักยาว	豆角	ถั่วลิสง	花生
มะละกอ	木瓜	ดิบ	生的、未成熟的
เฉาะ	劈开	สับ	剁、切
ฝาน	切削	แตก	裂开

คลุกเคล้า	揉合、搅拌	ประเภท	种类、类别
ท้องถิ่น	地方	ดอง	腌、泡
ปู	蟹	แทน	代替

2.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดอธิบายส้มตำได้ถูกต้องที่สุด
 - ก. มีส่วนผสมคือหมูสับ
 - ข. มีรสชาติเค็ม เปรี้ยว และหวาน
 - ค. กินกับข้าวเหนียวและไก่ย่างไม่ได้
 - ง. ได้รับความนิยมจากคนไทยและคนต่างชาติ
2. ข้อใดไม่ใช่ส่วนประกอบส้มตำ
 - ก. น้ำพริก
 - ข. กระเทียม
 - ค. มะละกอดิบ
 - ง. มะเขือเทศ
3. ข้อใดเป็นผักดิบที่คนไทยไม่นิยมนำมาทำส้มตำ
 - ก. ถั่ว
 - ข. ทูเรียน
 - ค. แดงกาว
 - ง. มะม่วงดิบ
4. ข้อใดเป็นคำอธิบายการทำส้มตำที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. การทำส้มตำไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการตำ
 - ข. การทำส้มตำมีส่วนผสมทั้งหมด 10 อย่าง
 - ค. ขั้นตอนสุดท้ายการทำส้มตำคือการปรุงรส
 - ง. ขั้นตอนแรกต้องใช้วิธีเฉาะและสับมะละกอ
5. ข้อใดอธิบายไม่ถูกต้อง
 - ก. ปลาร้าไม่ได้ทำจากปลา
 - ข. ส้มตำมีประเภทหลากหลาย
 - ค. ส้มตำทุกประเภทมีรสชาติเหมือนกัน
 - ง. วิธีการทำส้มตำในทุกท้องถิ่นเหมือนกัน

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ส้มตำไทย ส้มตำปู ตำป่า ตำซั่ว ส้มตำปลาร้า

1. _____ ไม่ใส่ปูและปลาร้า แต่ใส่กุ้งแห้ง รสชาติออกหวานและเปรี้ยวนำ บางท้องถิ่นอาจใส่ปูดองเค็มด้วย ซึ่งเรียกว่าส้มตำไทยใส่ปู

2. _____ ใส่ปูเค็มแทนกุ้งแห้งและถั่วลิสง รสชาติออกเค็มนำ

3. _____ ใส่ปลาร้าแทนกุ้งแห้ง ซึ่งเป็นส้มตำที่นิยมกินกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. _____ ใส่เส้นขนมจีนแทนมะละกอซึ่งก็เป็นส้มตำที่นิยมกินกันในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือเหมือนกัน

5. _____ ใส่ผักหลายชนิด เช่น ผักกระเฉด ผักกาดดอง ถั่วงอก เป็นส้มตำที่คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือชอบกิน

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. ปู : _____

2. คีบ : _____

3. สับ : _____

4. ดอง : _____

5. แทน : _____

6. น้ำปลา : _____

7. สูดท้าย : _____

8. ประเภท : _____

9. เล็กน้อย : _____

10. คลุกเคล้า : _____

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับประเพณีบุญบั้งไฟ
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีบุญบั้งไฟของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม กลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องประเพณีบุญบั้งไฟ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

3.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. รูปภาพและวีดิทัศน์เกี่ยวกับประเพณีบุญบั้งไฟ
3. แบบฝึกหัด

3.1.6 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

3.2 บทเรียน ประเพณีบุญบั้งไฟ

3.2.1 ประเพณีบุญบั้งไฟ 火箭节习俗

ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นประเพณีของชนคนไทย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นิยมจัดในช่วงฤดูฝน เข้าสู่การทำนาประมาณเดือน 6 ประจำปี เป็นการทำบุญบูชาแถนให้ฝนตกตามฤดูกาล ประเพณีบุญบั้งไฟ เป็นคติความเชื่อของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่วิถีชีวิตผูกพันกับธรรมชาติ ซึ่งก็ได้อนุรักษ์ตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากชาวบ้านมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงต้องการน้ำจากธรรมชาติเพื่อเพาะปลูก

พืชผล และมีความเชื่อสืบต่อกันมาว่าเทพเจ้าที่ประทานน้ำให้แก่มนุษย์คือ พญาแถน

3.2.2 กิจกรรมประเพณีบุญบั้งไฟ 庆祝火箭节的活动

ในวันงานชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านก็จะแห่บั้งไฟของตนมายังหมู่บ้านที่จัดงาน วันงานเรียกว่า วันโสม มีการทำบุญเลี้ยงพระและแห่บั้งไฟไปยังลานวัด ลำเลียงบั้งไฟขึ้นไว้บนต้นไม้สูงประมาณ 30 เมตร เพื่อที่หางบั้งไฟจะได้ไม่ลากดิน หรือจะทำเป็นร้านสูงก็ได้ เมื่อลำเลียงวางเต็มร้านแล้ว ก็จะโยงสายขนวนลงมา ได้เวลาก็จุดบั้งไฟและมีการทำนายว่า ถ้าบั้งไฟแตกทำนายว่ามีความแห้งแล้ง ถ้าบั้งไฟขึ้นสูงก็แสดงว่าฝนฟ้าจะดี ข้าวปลาอุดมสมบูรณ์ นอกจากการทำนายแล้ว ยังมีการประกวดบั้งไฟประเภทสวยงามและบั้งไฟประเภทที่พุ่งขึ้นได้สูงที่สุด บั้งไฟที่ชนะการประกวดประเภทสวยงาม และชนะการประกวดที่สามารถพุ่งขึ้นไปได้สูงกว่ากระบอกอื่น จะเรียกว่าเอ้บั้งไฟ

บั้งไฟมีทั้งหมด 4 ขนาด คือ 1) บั้งไฟร้อย ซึ่งมีน้ำหนักดินปืน 3 กิโลกรัม 2) บั้งไฟหมื่น ซึ่งมีน้ำหนักดินปืน 12 กิโลกรัม 3) บั้งไฟแสน ซึ่งมีน้ำหนักดินปืน 120 กิโลกรัม 4) บั้งไฟล้าน ซึ่งมีน้ำหนักดินปืน 500 กิโลกรัม ในปัจจุบันการทำบั้งไฟใช้ท่อเหล็กหรือท่อประปา ผู้ที่ประดิษฐ์บั้งไฟต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญในการทำบั้งไฟ เมื่อทำบั้งไฟเสร็จแล้ว ก็จะนำมาประดับตกแต่งด้วยกระดาษสีอย่างสวยงาม

3.2.3 รูปภาพบั้งไฟ 图片

การแห่บั้งไฟ

การตั้งบั้งไฟ

การจุดบั้งไฟ

บั้งไฟขึ้นสู่ท้องฟ้า

3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ตกแต่ง 动词, 常用于指装饰某些场所, 如美化房间, 店门, 楼堂, 建筑物意思是“装饰, 修饰, 布置”。如:

เราได้ตกแต่งห้องทำงานด้วยรูปภาพที่เกี่ยวกับเมืองไทย
โรมแรมแห่งนี้ตกแต่งสวย น่าอยู่มาก

2. กว่า 常见的用法有:

□ 副词, 表示程度, 用于比较, 意思是“比、较、于”。如:

น้องชายสูงกว่าพี่ชาย

วันนี้เขาทานมากกว่าปกติ

□ 若后面的被比较的人或事物很明确的情况下, 后面的词或词组可以省略。如:

เสี่ยวหมิงกับเสี่ยวฮัวใครเก่งภาษาไทยมากกว่ากัน

เสี่ยวหมิงเก่งกว่า

3. ถ้า 连词, 意思是“如果, 假如”。如:

ถ้าเขาไม่บอก เราก็ไม่ทราบว่าเขาแต่งงานแล้ว

ถ้าพรุ่งนี้อากาศดี พวกเราก็จะไปทำบาร์บีคิวที่สวนเขาชิงฉิว

4. ประจำ 是个多义词, 常用的用法有:

□ 副词, 修饰动词, 意思是“时常, 常常, 通常”。如:

เขามาเป็นประจำ

ดิฉันเป็นลูกค้าประจำข้าวขาหมูร้านนี้

□ 副词, 用于被修饰的名词后, 意思是“专职的, 固定的”。如:

เขาเป็นอาจารย์ประจำชั้นภาษาไทย

ดอกไม้ประจำประเทศจีนคือดอกโบตั๋น

□ 副词, 用于被修饰的名词的前面, 意思是“常驻的, 专门的”。如:

เขาทำงานที่สถานทูตไทยประจำประเทศจีน

สำนักงานประจำกรุงปักกิ่งของบริษัทมีพนักงานมากที่สุด

□ 副词, 表示规定的一个具体时间, 意思是“定期的”。如:

เขาเข้าร่วมงานกีฬาประจำปีที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย

งานนิทรรศการสินค้าจีน-อาเซียนประจำปีนั้นหนึ่งจัดขึ้นทุกปี

5. ใส่ 动词, 常见的用法有:

□ 意思是“穿、戴”。如:

ไปไหนมาไหน เขาก็ใส่หมวก

เขาเป็นผู้หญิงที่ชอบใส่กระโปรง

- 意思是“盛，装”。如：
เอาถ้วยมาใส่ข้าว
จานนี้ใช้สำหรับใส่ผักสด
- 意思是“施、加、放”。如：
คนไทยทำกับข้าวชอบใส่น้ำปลา
ผักชนิดเดียว ไม่ต้องใส่เกลือมาก

3.4 คำศัพท์ 词汇

บั้ง	竹筒	พญาแถน	天神
คติ	启迪、格言、箴言	ผูกพัน	关联、连结
กสิกรรม	农业	เทพเจ้า	神
แก่	给、予	ลำเลียง	装运、运输
หาง	末尾、末端	ลาก	拖、拽
โยง	牵引、拖曳	ชน	碰撞
วน	旋转、绕圈	ทำนาย	预测
ชนะ	胜、赢	พุ่ง	投、掷
กระบอก	竹筒、筒状物	ธรรมดา	普通、一般
หมื่น	万	แสน	十万
ขนาด	规格、尺寸	ท่อ	管道、导管
ประปา	自来水	อันตราย	危险、险要
ระเบิด	爆炸	ประดิษฐ์	发明、制造
ประสบการณ์	经验、经历	ชำนาญ	熟练、精通

3.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- บั้งไฟมีกี่ขนาด
 - 3 ขนาด
 - 4 ขนาด
 - 5 ขนาด
 - 6 ขนาด

2. ข้อใดเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับประเพณีบุญบั้งไฟที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ประเพณีบุญบั้งไฟจัดขึ้นในเดือน 6
 - ข. ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นประเพณีการขอฝน
 - ค. ประเพณีบุญบั้งไฟเพิ่งมีเมื่อสิบปีนี้เอง
 - ง. ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นคติความเชื่อของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ในวันจัดงาน ถ้าบั้งไฟขึ้นสูงมีความหมายว่าอะไร
 - ก. บั้งไฟทำได้ดี
 - ข. บั้งไฟยังยาว ยิ่งขึ้นสูง
 - ค. มีการทำนายว่าแห้งแล้ง
 - ง. มีการทำนายว่าฝนฟ้าจะดี
4. บั้งไฟที่ทำเสร็จแล้ว จะนำไปตกแต่งด้วยสิ่งใด
 - ก. รูปภาพ
 - ข. ดอกไม้
 - ค. ดันหญ้า
 - ง. กระดาษสี
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ในวันจัดงาน มีการประกวดบั้งไฟ
 - ข. ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นการบูชาพญาแถน
 - ค. การทำบั้งไฟต้องใช้ท่อเหล็กหรือท่อประปา
 - ง. ในวันจัดงานบุญบั้งไฟ ชาวบ้านฉลองที่บ้านของตนเอง

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

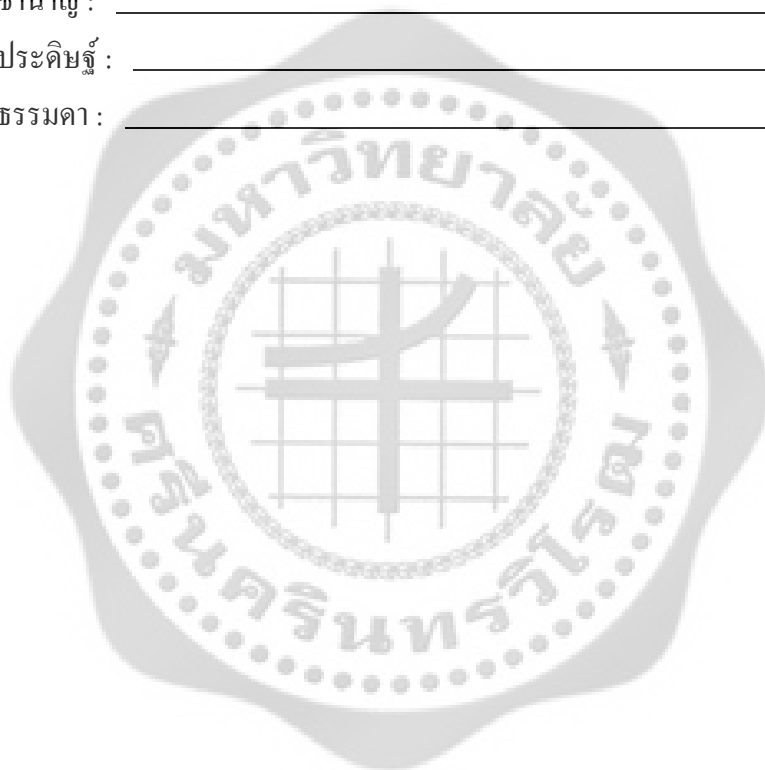
วันโสม ประสพการณ์ หมู่บ้าน

ความชำนาญ ฤดูฝน

1. ประเพณีบุญบั้งไฟจัดขึ้นในช่วง _____
2. ผู้ที่ประดิษฐ์บั้งไฟ ต้องเป็นผู้ที่มี _____
3. ในวันจัดงาน ชาวบ้านจะแห่บั้งไฟของตนไปที่ _____ จัดงาน
4. วันงานของบุญบั้งไฟก็เรียกว่า _____
5. ประเพณีบุญบั้งไฟยังคงได้ _____ ไว้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. แก้ว : _____
2. คติ : _____
3. โยง : _____
4. หมิ่น : _____
5. แสน : _____
6. ผูกพัน : _____
7. ทำนาย : _____
8. ชำนาญ : _____
9. ประดิษฐ์ : _____
10. ธรรมดา : _____

4. แบบทดสอบความรู้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จังหวัดใดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - ก. จังหวัดน่าน
 - ข. จังหวัดลำพูน
 - ค. จังหวัดชัยนาท
 - ง. จังหวัดอำนาจเจริญ
2. แม่น้ำสายใดเป็นแม่น้ำที่ยาวเป็นที่ 2 ของประเทศไทย และไหลลงสู่ม่าน้ำมูล
 - ก. แม่น้ำชี
 - ข. แม่น้ำมูล
 - ค. แม่น้ำโขง
 - ง. แม่น้ำเจ้าพระยา
3. ข้อใดอธิบายลักษณะภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทยไม่ถูกต้อง
 - ก. มีลักษณะเป็นเขตภูเขา
 - ข. มีลักษณะเป็นแอ่งที่ราบ
 - ค. มีแม่น้ำที่สำคัญเพียงสายเดียว
 - ง. เป็นที่ราบสูง ซึ่งเกิดจากการยกตัวของแผ่นดิน
4. เหตุใดทำให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความหนาวเย็นในฤดูหนาว
 - ก. ห่างไกลจากทะเล
 - ข. ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน
 - ค. ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ
 - ง. ภูเขาติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
5. ข้อใดอธิบายภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี 3 ฤดู
 - ข. จังหวัดนครราชสีมามีประชากรเกินหนึ่งล้านคน
 - ค. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีดินแดนที่ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6. ข้อใดอธิบายสัมตำได้ถูกต้องที่สุด
 - ก. มีส่วนผสมคือหมูสับ
 - ข. มีรสชาติเค็ม เปรี้ยว และหวาน
 - ค. กินกับข้าวเหนียวและไก่ย่างไม่ได้
 - ง. ได้รับความนิยมจากคนไทยและคนต่างชาติ
7. ส่วนประกอบสัมตำมีกี่อย่าง
 - ก. 8 อย่าง
 - ข. 9 อย่าง
 - ค. 10 อย่าง
 - ง. 11 อย่าง
8. ข้อใดเป็นผักคิบที่คนไทยไม่นิยมนำมาทำสัมตำ
 - ก. ถั่ว
 - ข. ฟักทอง
 - ค. แดงกวา
 - ง. มะม่วงคิบ
9. ข้อใดเป็นคำอธิบายการทำสัมตำที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. สัมตำมีรสชาติเผ็ด
 - ข. การทำสัมตำจำเป็นต้องใช้วิธีการตำ
 - ค. ขั้นตอนสุดท้ายการทำสัมตำคือการปรุงรส
 - ง. ขั้นตอนแรกการทำสัมตำคือตำกระเทียมและพริกขี้หนู
10. ข้อใดอธิบายสัมตำไม่ถูกต้อง
 - ก. สัมตำมีประเภทหลากหลาย
 - ข. สัมตำทุกประเภทมีรสชาติต่างกัน
 - ค. สัมตำปลาร้าใส่ปลาร้าแทนกุ้งแห้ง
 - ง. วิธีการทำสัมตำในทุกท้องถิ่นเหมือนกัน
11. ข้อใดไม่ใช่ชื่อเรียกบั้งไฟในปัจจุบัน
 - ก. บั้งไฟร้อย
 - ข. บั้งไฟหมื่น
 - ค. บั้งไฟแสน
 - ง. บั้งไฟธรรมดา

12. ข้อใดเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับประเพณีบุญบั้งไฟที่ไม่ถูกต้อง
- ประเพณีบุญบั้งไฟจัดขึ้นในเดือน 6
 - ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นประเพณีการขอฝน
 - ประเพณีบุญบั้งไฟเพิ่งมีเมื่อสิบปีนี่เอง
 - ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นคติความเชื่อของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13. ในวันจัดงาน หลังการจุดบั้งไฟ ถ้าบั้งไฟขึ้นสูงมีความหมายว่าอะไร
- บั้งไฟทำได้ดี
 - บั้งไฟยังยาว ยิ่งขึ้นสูง
 - มีการทำนายว่าแห้งแล้ง
 - มีการทำนายว่าฝนฟ้าจะดี
14. วันงานของบุญบั้งไฟก็เรียกว่า
- วันโฮม
 - วันโชคดี
 - วันธรรมดา
 - วันบุญบั้งไฟ
15. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
- ในวันจัดงาน มีการประกวดบั้งไฟ
 - ประเพณีบุญบั้งไฟเป็นการบูชาพญาแถน
 - การทำบั้งไฟต้องใช้ท่อเหล็กหรือท่อประปา
 - ในวันจัดงานบุญบั้งไฟ ชาวบ้านฉลองที่บ้านของตนเอง
16. ประเพณีบุญบั้งไฟจัดขึ้นในช่วงใด
- ฤดูฝน
 - ฤดูร้อน
 - ฤดูหนาว
 - ฤดูใบไม้ผลิ
17. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทั้งหมดกี่จังหวัด
- 18 จังหวัด
 - 19 จังหวัด
 - 20 จังหวัด
 - 21 จังหวัด

18. อาชีพใดไม่ใช่อาชีพหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ก. เพาะปลูก
 - ข. เลี้ยงสัตว์
 - ค. ทำเกลือสินเธาว์
 - ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
19. ส้มตำประเภทใดใส่ขนมจีนแทนมะละกอ
- ก. ตำซั่ว
 - ข. ส้มตำป่า
 - ค. ส้มตำปู
 - ง. ส้มตำผลไม้
20. ข้อใดเป็นความหมายของ “เอบ้างไฟ”
- ก. บ้างไฟหมื่น
 - ข. บ้างไฟแสน
 - ค. บ้างไฟที่ชนะการประกวดประเภทสวยงาม
 - ง. บ้างไฟที่ชนะการประกวดที่พุ่งขึ้นสูงที่สุด

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับสภาพภาคใต้
2. ฟีกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฟีกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฟีกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคใต้ และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องข้อมูลทั่วไปของภาคใต้
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. แผนภูมิลักษณะภูมิประเทศภาคใต้ รูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้
3. แบบฝึกหัด

1.1.6 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

1.2 บทเรียน ความรู้ทั่วไปของภาคใต้

1.2.1 อาณาบริเวณ 区域范围

อาณาบริเวณภาคใต้กล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้สุด ซึ่งติดกับอ่าวไทย จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกสุด ซึ่งติดกับทะเลอันดามัน จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่อยู่ทางเหนือสุด และจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้สุด ซึ่งติดกับประเทศมาเลเซีย และมี

ช่องแคบมะละกาเป็นเส้นกั้น

1.2.2 ลักษณะภูมิประเทศ 地理特征

ภาคใต้มีลักษณะภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานอยู่ 2 ด้าน คือ ทางตะวันออกติดกับอ่าวไทย และทางตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน มีจังหวัดยะลาเป็นจังหวัดเดียวที่ไม่มีพื้นที่ติดกับทะเล ลักษณะภูมิประเทศแบ่งเป็น 2 เขต ได้แก่

1. เขตเทือกเขา มีลักษณะการวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ คือ
 - 1.1 เทือกเขาตะนาวศรี อยู่ทางตะวันตกของภาคใต้
 - 1.2 เทือกเขาสันกาลาคีรีเป็นพรมแดนกั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย
 - 1.3 เทือกเขาภูเก็ต อยู่ทางตะวันตกของภาคใต้
 - 1.4 เทือกเขานครศรีธรรมราช เป็นแกนกลางของภาคใต้
2. เขตที่ราบ ที่ราบในภาคใต้มีลักษณะยาวขนานระหว่างภูเขาและชายฝั่งทะเลแคบๆ

ซึ่งทางตะวันออกเป็นชายฝั่งแบบยกตัว ส่วนทางตะวันตกเป็นชายฝั่งแบบยุบตัว

แม่น้ำสำคัญของภาคใต้ 南部的重要河流

ภาคใต้มีแม่น้ำสำคัญหลายสาย เนื่องจากมีพื้นที่น้อย แม่น้ำจึงเป็นสายสั้นๆ และไหลลงสู่อ่าวไทย อย่างเช่น แม่น้ำชุมพร แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำตาปี และแม่น้ำสายบุรี

นอกจากนี้ มีแม่น้ำที่กั้นระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ได้แก่ แม่น้ำโกลกเป็นพรมแดนธรรมชาติที่กั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย และแม่น้ำปากจั่นไหลผ่านพื้นที่ของจังหวัดระนอง และมีแม่น้ำตรังที่ไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

1.2.3 ลักษณะภูมิอากาศ 气候特征

ลักษณะภูมิอากาศของภาคใต้เป็นแบบร้อนชื้นแถบมรสุม คือ มีฝนตกชุกสลับกับฤดูร้อน เนื่องจากว่าอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร ภาคใต้จึงมี 2 ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน ไม่มีฤดูหนาว นอกจากนี้แล้วยังได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้ภาคใต้ฝนตกชุกตลอดทั้งปี ลมเป็นปัจจัยสำคัญที่ควบคุมภูมิอากาศของภาคใต้มากที่สุด จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีฝนตกชุกมากที่สุด และจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีฝนตกน้อยที่สุด

1.2.4 การปกครองและประชากร 管理和人口

ภาคใต้มีทั้งหมด 14 จังหวัด แบ่งออกเป็นภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่างตามยุทธศาสตร์ ได้แก่

ภาคใต้ตอนบนมี 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช

ส่วนภาคใต้ตอนล่างมี 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส

ภาคใต้มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุด และความหนาแน่นประชากรเบาบางที่สุด และจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความหนาแน่นประชากรมากที่สุด

1.2.5 อาชีพ 职业

ภาคใต้มีการประกอบอาชีพเศรษฐกิจสำคัญหลายประการ ได้แก่

1. การเพาะปลูก ภาคใต้มีพืชสำคัญที่ทำรายได้ให้กับประชากร คือ การทำสวนยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว กาแฟ และผลไม้
2. การประมง เป็นอาชีพหลักที่ทำได้ทุกจังหวัดที่มีอาณาบริเวณติดกับทะเล ยกเว้น จังหวัดยะลา
3. อุตสาหกรรม ภาคใต้มีอุตสาหกรรมพื้นฐานที่นิยม อย่างเช่น การจักสานด้วยหวาย และหัตถ์าณีเพา
4. การทำเหมืองแร่ ภาคใต้มีการทำเหมืองแร่มากที่สุดของประเทศไทย และเป็นรายได้ที่สำคัญของภาคใต้
5. การค้าและการให้บริการ มีการค้าขายแถบระหว่างชายแดนประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย และมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมายจนติดสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าเที่ยวที่สุดในโลก

1.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ว่า 多义词, 常见的用法有:
 - 动词, 后接一个所说、所认为或所估计的内容, 意思是“说, 认为”。如:
เพื่อนว่าเขาเป็นคนใจดี
ฉันว่า อย่ากินดีกว่า กำลังลดความอ้วน
 - 连词, 置于位于动词之后, 后接谓语所接到的内容, 可以是词组也可以是句子。如:
อาจารย์บอกว่าพรุ่งนี้ต้องส่งการบ้าน
เรื่องนี้สอนให้ทราบว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - 动词, 意思是“责备, 责怪”。如:
เถ้าแก่ว่าเขาเป็นที่คนไม่รับผิดชอบ
เพราะว่าเขาไม่ได้มาเรียน โดยไม่มีเหตุผล อาจารย์จึงว่าเขา
2. ได้รับ 动词, 常与 ได้รับ.....จาก..... 的形式出现, 意思是“收到、获得”。如:
เราได้รับความรู้จากการอ่านหนังสือ
เขาได้รับรางวัลจากรัฐบาลจีนในการประกวดการเขียนภาษาไทย

3. ตก 动词，常见的用法有：
- 意思是“落、掉、下（雨）”。如：

ดิฉันไม่ชอบอากาศอย่างฝนตกหิมๆ

เขาพลัดปลั่งตกรน้ำไป ตัวเปียกไปหมดเลย
 - 意思是“褪色”。如：

เสื้อผ้าตัวนี้แพ่ง แต่สีตก

หนังสือประวัติศาสตร์เล่มนี้ตกสีเป็นสีเหลืองแล้ว
 - 意思是“考不及格，落第”。如：

เขาสอบตก จึงไม่กล้ากลับบ้าน

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยครั้งแรกเขาสอบตก จึงต้องเตรียมตัวที่จะสอบครั้งที่สอง
4. ยกเว้น 动词，意思是“例外，除外，除非”。如：

ยกเว้นเขาคนเดียว ทุกคนก็ได้ไปเที่ยว

ยกเว้นวันอาทิตย์ สัปดาห์หนึ่งเราต้องทำงาน 6 วัน

5. พื้นบ้าน 形容词，意思是“本土的，民间的”。如：

สินค้าพื้นบ้านหาซื้อยาก

ดิฉันชอบกินอาหารพื้นบ้าน

6. กล่าว 动词，常见的用法有：

- 多用于书面语中，意思是“说”。如：

ในวันเปิดพิธี ประธานกล่าวว่า...
- 用于正规的场合，意思是“致辞”。如：

ในการประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยจีนกับไทย อธิการบดีได้กล่าวคำปราศรัย
- 用于引用他人说过或写过的话。如：

ท่านประธานเหมาเคยกล่าวว่า...

1.4 คำศัพท์ 词汇

ภาคใต้	南部、南方	คาบ	衔接
คาบสมุทร	半岛	ขนาบ	夹紧
แกน	轴心、核心	ขนาน	平行
ยุบ	下限、坍塌	แถบ	地带、地区
สูตร	带、道	เส้นศูนย์สูตร	赤道
ชุก	众多、繁多	ควบคุม	管理、控制
ยุทธศาสตร์	战略	เศรษฐกิจ	经济

ยางพารา	橡胶树	ปาล์ม	棕榈树
ปาล์มน้ำมัน	油棕	มะพร้าว	椰子
กาแฟ	咖啡	ยกเว้น	例外、除外、除非
หวาย	藤	หญ้า	草
เหมืองแร่	矿井	รายได้	收入
บริการ	服务	สถานที่	场所

คำศัพท์ชื่อเฉพาะ 专有名词

อ่าวไทย 泰国湾

ทะเลอันดามัน 安达曼海

เทือกเขาตะนาวศรี 达瑙西山脉（泰国南部重要的山脉，位于攀牙府）

เทือกเขาสันกาลาคีรี 山吞兒七里山脉（泰国南部重要的山脉，位于泰国和马来西亚交界）

เทือกเขาภูเก็ต 普吉山脉（泰国南部重要的山脉，位于普吉府）

เทือกเขานครศรีธรรมราช 那空是贪马叻山脉（泰国南部重要的山脉，位于那空是贪马叻府）

แม่น้ำปิตตานี 北大年河（泰国南部重要的河流，位于北大年府）

แม่น้ำชุมพร 春蓬河（泰国南部重要的河流，位于春蓬府）

แม่น้ำตาปี 达比河（泰国南部最大的河流）

แม่น้ำสายบุรี 赛武里河（泰国南部重要的河流，源头位于泰国和马来西亚交界）

แม่น้ำโกลก 格洛河（泰国南部重要的河流，流经泰国和马来西亚）

แม่น้ำปากจั่น 蓬河（泰国南部重要的河流，位于拉农府）

แม่น้ำตรัง 董里河（泰国南部重要的河流，位于董里府）

1.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จังหวัดใดไม่อยู่ในภาคใต้

ก. จังหวัดพังงา

ข. จังหวัดปัตตานี

ค. จังหวัดเพชรบุรี

ง. จังหวัดนราธิวาส

2. แม่น้ำสายใดเป็นแม่น้ำที่กั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย
 - ก. แม่น้ำโกลก
 - ข. แม่น้ำสายบุรี
 - ค. แม่น้ำปัตตานี
 - ง. แม่น้ำปากจั่น
3. เทือกเขาใดเป็นเทือกเขาที่กั้นระหว่างพรมแดนประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย
 - ก. เทือกเขาภูเก็ต
 - ข. เทือกเขาตะนาวศรี
 - ค. เทือกเขาสันกาลาคีรี
 - ง. เทือกเขานครศรีธรรมราช
4. ข้อใดไม่ใช่พืชเศรษฐกิจของภาคใต้
 - ก. กาแฟ
 - ข. มะนาว
 - ค. ขางพารา
 - ง. ปาล์มน้ำมัน
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคใต้ที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคใต้ฝนตกชุกตลอดทั้งปี
 - ข. ภาคใต้มีทั้งหมด 14 จังหวัด
 - ค. ทุกจังหวัดในภาคใต้ติดกับทะเล
 - ง. ภาคใต้มีการทำเหมืองแร่มากที่สุดในประเทศไทย

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

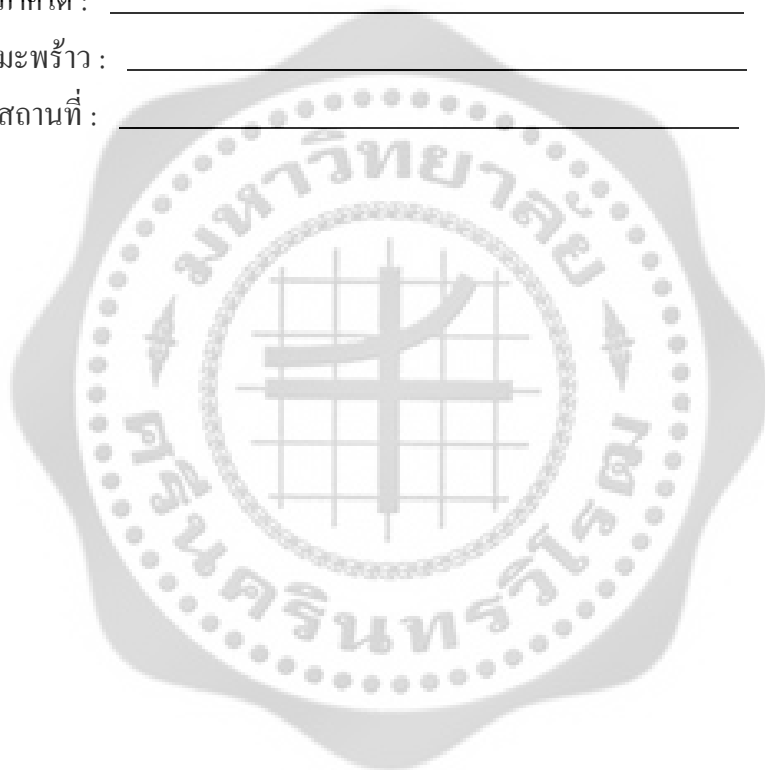
จังหวัดยะลา จังหวัดพังงา จังหวัดนราธิวาส

จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. _____ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางใต้ที่สุด
2. _____ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางเหนือที่สุด
3. _____ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกที่สุด
4. _____ เป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันออกที่สุด
5. _____ เป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดในภาคใต้

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. ชุก : _____
2. แกน : _____
3. แถบ : _____
4. หวาย : _____
5. รายได้ : _____
6. ยกเว้น : _____
7. บริการ : _____
8. ภาคใต้ : _____
9. มะพร้าว : _____
10. สถานที่ : _____

2. อาหารประจำภาคใต้

แกงเหลืองหน่อไม้

2.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

2.1.2 สาระสำคัญ

แกงเหลืองหน่อไม้เป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคใต้ เป็นอาหารดั้งเดิมของคนไทย มีรสเผ็ดเปรี้ยว การทำแกงเหลืองหน่อไม้มีส่วนผสม 8 อย่าง แกงเหลืองหน่อไม้เป็นส่วนหนึ่ง que แสดงถึงภูมิปัญญาด้านอาหารของคนภาคใต้ ซึ่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 2.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ได้ถูกต้องชัดเจน
- 2.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนได้ถูกต้อง
- 2.1.2.3 อธิบายวิธีการทำแกงเหลืองได้ถูกต้อง
- 2.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ถูกต้อง

2.1.3 เนื้อหาสาระ

- 2.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์ที่สำคัญ
- 2.1.3.2 วิธีการทำแกงเหลืองหน่อไม้
- 2.1.3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา
- 2.1.3.4 แบบฝึกหัด

2.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพแกงเหลืองหน่อไม้และคู่มือที่สนักการทำแกงเหลือง และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น การทำแกงเหลืองมีส่วนผสมอะไรบ้าง มีขั้นตอนการทำอย่างไร

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับแกงเหลืองหน่อไม้
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค

4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฟังอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพุดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแกงเหลือง และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพุดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องแกงเหลือง
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

2.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. วิดีทัศน์การทำแกงเหลือง รูปภาพเพื่อทำกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้
3. แบบฝึกหัด

2.1.6 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

2.2 บทเรียน แกงเหลืองหน่อไม้

แกงเหลืองหน่อไม้ เป็นอาหารจีนชื่อของภาคใต้ มีรสชาติเผ็ดจัดใส่ขมิ้นเพื่อดับกลิ่นคาวของอาหารทะเล คนภาคใต้ชอบรับประทานผักที่คนภาคใต้เรียกว่าผักเกร็ด คือผักที่คนใต้รับประทานเพื่อลดความเผ็ดของอาหาร เช่น มะเขือเปราะ ถั่วฝักยาว ถั่วพู ฯลฯ นอกจากนี้ ยังมียอดขยาร่อง คือ ยอดอ่อนของมะม่วงหิมพานต์ ยอดม่วง คือ ยอดใบชะมวง เป็นต้น

2.2.1 เครื่องปรุงและส่วนผสม 调料和成分

☐ กะปิ	1	蔥 蔥
☐ ขมิ้น	1	薑
☐ พริกแห้ง	5	蔥
☐ หอมแดง	4	蔥
☐ น้ำปลาดี	1	蔥 蔥

☐ กระเทียม	6	กลีบ
☐ น้ำตาลปีบ	1	ช้อนโต๊ะ
☐ พริกชี้หนูสด	20	เม็ด
☐ หน่อไม้รวก	3	ขีด
☐ น้ำมันมะขามเปียก	2	ช้อนโต๊ะ
☐ ปลาสาวยตัวเล็ก	1	ตัว

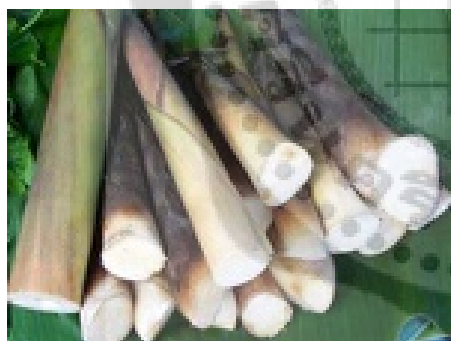
2.2.2 รูปภาพ 调料和成分图片

ขมิ้น

พริกชี้หนูสด

หน่อไม้รวก

เนื้อปลาสาวย

2.2.3 วิธีการทำแกงเหลืองหน่อไม้ 烹饪步骤

1. ชูดเมื่อกปลาให้หมด ล้างปลาให้สะอาด ผ่าท้องควักไส้ทิ้งแล้ว หั่นปลาเป็นชิ้นๆ
2. โขลกหอมแดง กระเทียม พริกแห้ง ขมิ้น กะปิให้ละเอียด และต้มน้ำ พอเดือด แบ่งชิ้นปลาท่อนางลงลวกให้สุกแล้ว แกะเนื้อปลามาโขลกรวมกับเครื่องแกง
3. ต้มน้ำ แล้วตักเครื่องพริกแกงใส่หม้อ ล้างหน่อไม้และหั่นเป็นชิ้นยาวๆ ใส่ปลาลงต้มจนสุกจึงใส่หน่อไม้
4. พอเดือดอีกที ปรงรสด้วยน้ำปลา น้ำตาลปีบ และน้ำมันมะขามเปียก แล้วชิมรสให้ถูกปาก

แล้ว ตักเสิร์ฟได้

รูปภาพ 成品图片

แกงเหลืองหน่อไม้

2.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. โดยเฉพาะ 副词，用在名词或代词前，表示强调、意思是“特别是、尤其是”。如：

ดิฉันชอบทานอาหารไทย โดยเฉพาะอาหารอีสาน
เขาเป็นคนชอบอ่านหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือประเภทนิทาน

2. หหมด จบ เสร็จ 这三个是近义词，都有“完”的意思，但用法上有差别：

□ หหมด 既可以作副词，用于修饰动词，也可以作动词，表示没有剩余了，完结了，意思是“完、光、结束”。如：

ข้าวหหมดแล้ว ต้องสั่งเพิ่มอีก
ใช้เงินหหมดแล้ว เขาก็ขอจากคุณแม่

□ จบ 动词，既可以跟其他的动词连用，也可以单独作动词，表示某个动作已经到尽头或终止了，意思是“完毕，结束”。如：

หนังสือเล่มนี้ คุณอ่านจบหรือยัง
พอเรียนจบปริญญาตรี เขาก็เรียนต่อปริญญาโท

□ เสร็จ 动词，通常与其他动词连用，表示完成某项工作或某件事情，意思是“完毕，终止”。如：

เราต้องทำการบ้านให้เสร็จภายในเดือนนี้
พอทานข้าวเสร็จแล้ว ก็ไปประชุมต่อ

4. เพื่อ 介词，表示目的，意思是“为了，以便，以备”。如：

เขาคัดอาหารเพื่อลดความอ้วน
เขาตัดสินใจว่าเรียนจบแล้ว จะไปต่างจังหวัด เพื่อสอนหนังสือให้กับเด็กๆ ที่ยากจน

5. เกือบ 副词，意思是“差不多、几乎、将近”。有以下两种用法：

- 用在谓语动词前。如：

เขาทำงานเกือบเสร็จทุกชิ้น

เขาเกือบทานให้หมดทุกจาน

- 用在数量词前。如：

เขามาสายเกือบ 2 ชั่วโมง

วันหนึ่งเขาทานข้าวได้เกือบ 5 ขาม

6. ให้ 多义词，常见的用法如下：

- 作动词，意思是“给”。书面语中一般以 ให้...แก่ 的形式出现（口语中则往往把省略掉）。如：

เมื่อวานคุณแม่ให้เงินดิฉัน 2500 หยวน

ดิฉันได้ให้หนังสือนิทานน้องสาวไป 2 เล่ม

- 作动词，意思是“让，允许”。如：

ผู้จัดการให้เขาเข้าไปคุยกัน

คุณแม่ไม่ให้เขาไปที่вокกลางคืน

- 做副词，用在动词后，后面接副词或动词，用以说明前面动作所要达到的目的，表示意愿或对要做的事提出要达到的标准和要求，意思是“使其……、……地”。如：

คุณควรบอกให้ชัดเจน

เรื่องนี้ต้องจัดการให้เรียบร้อยภายในวันนี้

- 作助动词，和后面的主谓结构组合做状语，修饰前面的动词。如：

เราต้องแจ้งให้เขาทราบเรื่องนี้

อาจารย์สั่งให้เขาไปช่วยจัดหนังสือ

7. คน 多义词，常见的用法如下：

- 作名词，意思是“人”。如：

อ้อยเป็นคนอเมริกัน

เขาเป็นคนที่อนุรักษ์สัตว์

- 动词，意思是：搅拌。如：

เขาคนแกงขณะใส่ปลา

เขาทำแกงไม่เป็น เวลาใส่เนื้อปลา จึงคนไปคนมา

2.4 คำศัพท์ 词汇

แกง	汤菜	เหลือง	黄
เครื่องเทศ	香料	ขมิ้น	姜黄
ดับ	抑制、抑止	จำพวก	种类、类别
เกือบ	将近、快要	ลด	降低、下降
ขูด	刮，刨	หน่อไม้	竹子
ปลาซิว	福氏脂亡（一种鱼）	เมือก	粘液
หมด	完，终，结束	ล้าง	冲洗
ผ่า	切，剖	ท่อน	节，段
ลวก	用开水烫，焯	ตัก	舀

2.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- ข้อใดกล่าวถึงแกงเหลืองหน่อไม้ได้ถูกต้อง
 - มีรสชาติจืด
 - กินกับผักไม่ได้
 - ใส่ขมิ้นดับคาวปลา
 - เป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคใต้
- ข้อใดไม่ใช่ส่วนผสมที่ใช้ทำแกงเหลืองหน่อไม้
 - น้ำปลา
 - ต้นหอม
 - กระเทียม
 - น้ำตาลปีบ
- ข้อใดเป็นส่วนผสมที่ใช้ทำแกงเหลืองหน่อไม้ที่แตกต่างกับส้มตำ
 - น้ำปลา
 - กระเทียม
 - พริกขี้หนู
 - มะเขือเทศ

4. ข้อใดเป็นคำอธิบายการทำแกงเหลืองหน่อไม้ที่ถูกต้อง
 - ก. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ต้องต้มน้ำให้เดือด
 - ข. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องใช้วิธีการโבלก
 - ค. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องหั่นปลาเป็นชิ้นๆ
 - ง. ขั้นตอนแรกของการทำแกงเหลืองหน่อไม้คือการต้มน้ำ
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ขมิ้นเป็นส่วนผสมในการทำแกงเหลือง
 - ข. คนภาคใต้ชอบทานผักเหนาะกับอาหารเกือบทุกชนิด
 - ค. แกงเหลืองเป็นอาหารที่มีรสชาติเปรี้ยวและไม่เผ็ด
 - ง. ขั้นตอนสุดท้ายของการทำแกงเหลืองคือการปรุงรส

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

20 เม็ด 1 ตัว 1 แว่น

6 กลีบ 2 ซ้อน โต้ะ

การทำแกงเหลืองใช้ส่วนผสมอย่างไร

1. ขมิ้น _____
2. กระเทียม _____
3. ปลาสุวย _____
4. พริกขี้หนูสด _____
5. น้ำมะขามเปียก _____

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. ให้ : _____
2. ลด : _____
3. คับ : _____
4. ขึ้น : _____
5. ตัก : _____
6. ล้าง : _____
7. เกือบ : _____
8. เหลือง : _____
9. หน่อไม้ : _____
10. โดยเฉพาะ : _____

3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้

ประเพณีสารทเดือนสิบ

3.1 แผนการสอน

วิชาวัฒนธรรมไทย

จำนวน 2 ชั่วโมง

3.1.1 สาระสำคัญ

ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นประเพณีที่จัดในช่วงฤดูฝนประจำปี เป็นการแสดงถึงความกตัญญูต่เวทึ เป็นโอกาสที่ไ้รวมญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกล ทั้งเป็นการทำบุญ ซึ่งได้อนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีตั้งแต่โบราณกาลจนถึงสมัยปัจจุบันด้วย และได้สะท้อนให้เห็นถึงประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนไทยอย่างชัดเจน ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้

3.1.2 จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

- 3.1.2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ไ้ถูกต้องชัดเจน
- 3.1.2.2 อธิบายความหมายคำศัพท์ในบทเรียนไ้ถูกต้อง
- 3.1.2.3 อธิบายความรู้เกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบไ้ถูกต้อง
- 3.1.2.4 นำคำศัพท์ไปแต่งประโยคไ้ถูกต้อง

3.1.3 เนื้อหาสาระ

- 3.1.3.1 ความหมายของคำศัพท์สำคัญ
- 3.1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบ
- 3.1.3.3 การใช้คำและวลี
- 3.1.3.4 แบบฝึกหัด

3.1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำ

ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังนิทานเรื่อง “เห็นกงจักรเป็นดอกบัว” แล้วอธิบายประเพณีสารทเดือนสิบที่มีประเพณีการชิงเปรต การเกิดเป็นเปรตของคนตามความเชื่อของคนไทยว่า เวลาใครอกตัญญูต่ิพ่อแม่ ก็ะเกิดเป็นเปรต และต้องขอรับส่วนบุญจากญาติพี่น้องที่จะทำบุญอุททางส่วนกุศลให้ในประเพณีสารทเดือนสิบ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบ
2. ฝึกออกเสียงคำศัพท์และเรียนรู้ความหมาย
3. ฝึกเขียนคำศัพท์และแต่งประโยค
4. ผู้สอนอธิบายเนื้อหาและการใช้คำและวลี
5. ฝึกอ่าน ผู้สอนอ่านให้ผู้เรียนฟังและให้ผู้เรียนอ่านในใจ จากนั้น ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน และจะตรวจการอ่านของแต่ละคนด้วย
6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
7. ให้ผู้เรียนพูดสรุปเรื่องที่อ่าน
8. แบ่งผู้เรียนเป็น 3 กลุ่ม ให้ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นเกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบของภาคใต้ และตั้งคำถามถามเพื่อนต่างกลุ่ม อย่างน้อยกลุ่มละ 1 คำถาม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนช่วยกันพูดสรุปและทบทวนคำศัพท์ ความหมาย บทอ่านเรื่องประเพณีสารทเดือนสิบ
2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท
3. เฉลยแบบฝึกหัด

3.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนเรื่อง การสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน
2. รูปภาพและวิดีโอเกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบ
3. แบบฝึกหัด

3.1.5 การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
3. การทำแบบฝึกหัด

3.2 บทเรียน ประเพณีสารทเดือนสิบ

3.2.1 ประเพณีสารทเดือนสิบ 十月节

ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นประเพณีที่จัดขึ้นปลายเดือนสิบ เป็นการแสดงความกตัญญูคตเวทีต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว เป็นโอกาสที่รวมญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกลได้พบปะทำบุญร่วมกัน และเป็นการทำบุญที่ได้รับผลผลิตทางการเกษตร นอกจากนี้ ประเพณีสารทเดือนสิบยังจัดขึ้นในช่วงฤดูฝน พระภิกษุสงฆ์ออกบิณฑบาต ยากลำบาก ชาวบ้านจึงจัดภัตตาหารและนำไปถวายพระในรูปแบบของห่มรับ (หรับ)

หุ้บ (ห้บ) คื การเตรียมอาหารคาวหวานบรรจุภาชนะไปถวายพระ อุทงส่วนกุศล ให้แก่บรรพชน ให้นำกลับไปใช้สอยในนรกภูมิ ลูกหลานจะต้องจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ อาหาร มีให้ ขาดตกบกพร่องตงแต่งประดับประดาสวยงามด้วยใจกตัญญู

3.2.2 พิธีกรรมประเพณีสารทเดือนสิบ 十月节的庆祝仪式

1. การจัดหุ้บ (คือสำหรับ)

เริ่มในวันแรม 13 ค่ำ ชาวบ้านจะจัดซื้อสิ่งของต่างๆ ใส่หุ้บ ซึ่งเป็นอาหารแห้งและ พืชผักที่สามารถเก็บไว้ได้นาน ข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และขนมที่เป็นสัญลักษณ์ในสารทเดือนสิบ

การจัดหุ้บ คือ การบรรจุ และประดับด้วยสิ่งของ อาหาร ขนมเดือนสิบลงในภาชนะ ที่เตรียมไว้ อย่างเช่น ถาด กาละมัง แขง และกระเชอ เป็นต้น การจัดหุ้บต้องจัดให้ถูกตมประเพณี คือ ชั้นล่างสุดบรรจุอาหารแห้ง ชั้นสองเป็นพืชผักที่เก็บไว้ได้นาน ชั้นสามเป็นของใช้ในชีวิตประจำวัน และ ชั้นบนสุดเป็นขนมสัญลักษณ์เดือนสิบ ประกอบด้วย 4 อย่าง ได้แก่

ขนมพอง—เป็นเสมือนแพที่ให้บรรพบุรุษข้ามห้วงมหรณพ

ขนมกง—เป็นเสมือนเครื่องประดับ เพื่อใช้ตกแต่งร่างกาย

ขนมบ้า—เป็นเสมือนเมล็ดสะบ้า เพื่อไว้เล่นในประเพณีสงกรานต์

ขนมดีซำ—เป็นเสมือนเงินตรา เพื่อไว้ให้ใช้สอย

2. การยกหุ้บ

ในวันแรม 14 ค่ำหรือ 15 ค่ำ ชาวบ้านจะยกหุ้บที่เตรียมไว้ไปวัด และนำภัตตาหาร ไปถวายพระด้วย โดยเลือกไปวัดที่อยู่ใกล้บ้านหรือวัดที่บรรพบุรุษนิยมไป

3. การฉลองหุ้บและบังสุกุล

เมื่อนำหุ้บไปวัดแล้ว ก็จะมีการฉลองหุ้บ ชาวบ้านจะนำขนมอีกส่วนหนึ่งไป วางไว้ตามบริเวณลานวัด ข้างกำแพงวัด และโคนไม้ใหญ่ เรียกว่าตั้งเปรต เพื่อแผ่ส่วนกุศลเป็นทานแก่ผู้ ล่วงลับที่ไม่มีญาติ หรือญาติไม่มาทำบุญอุทงส่วนกุศลให้ หลังการตั้งเปรตเสร็จแล้ว ก็จะมีการชิงเปรต ซึ่งเป็นความเชื่อว่า ถ้าหากใครได้กินของเหลือที่เช่น ไหว้บรรพบุรุษ จะได้รับกุศลเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง

บางวัดนิยมสร้างเหลาเปรต เพื่อสะดวกแก่การตั้งเปรต บางวัดสร้างเหลาเปรตไว้โดย ใช้เสาสูงเพียงต้นเดียว เกลาและชะโลมน้ำมันจนล้น ผู้ชนะคือ ผู้ที่สามารถปีนไปถึงเหลาเปรต ซึ่งต้อง ใช้ความพยายามอย่างมาก แต่ก็สร้างความสนุกสนานในการเชียร์

3.2.3 รูปภาพ 图片

ขนมพอง

ขนมกง

ขนมบ้า

ขนมดีซ่า

การจัดหุ้รับ

การยกหุ้รับ

การฉลองหุ้รับและบั้งสุก

3.3 หลักภาษาและการใช้ภาษา 语法

1. ต่างๆ 副词、放在名词后、起修饰作用、意思是“各个、各种”。如：

นักศึกษาในชั้นเรามาจากมณฑลต่างๆ
ในร้านขายหนังสือ มีหนังสือประเภทต่างๆ ให้เลือก
2. ชาว 名词、常见的意思有以下几种：
 - 居住于某地的人。如：

ชาวอีสานในประเทศไทยชอบทานส้มตำ
ชาวหูหนานกับชาวเสฉวนของประเทศจีนก็ชอบกินเผ็ดเหมือนกัน
 - 某民族或某国人。

ชาวไทยเป็นคนที่มีความใจ และขี้มง่าย
ชาวจ้วงในกว้างซีของประเทศจีนก็มีภาษาและประเพณีคล้ายกับชาวไทย
 - 从事某种职业的人。如：

คุณพ่อของเขาเป็นชาวนา
ชาวประมงและชาวปศุสัตว์ต่างคนต่างมีชีวิตที่เป็นอิสระและสนุกสนานของตัวเอง
 - 有着各自信仰和思想的人的人。如：

ชาวมุสลิมไม่รับประทานเนื้อหมู
ชาวพุทธรวมทั้งพระภิกษุสงฆ์ สามเณร และพุทธศาสนิกชนด้วย
3. ฉลอง 动词、意思是“庆祝”。如：

ปีนี้ คุณพ่อคุณแม่ได้จัดงานฉลองการแต่งงานครบรอบ 30 ปี
ในวันชาติจีนของทุกปี แต่ละท้องถิ่นมีการจัดงานฉลองอย่างมโหฬาร
4. จัด 是个多义词、常用的用法有：
 - 动词、意思是“安排、安置、举行”。如：

พอเขาเรียนจบปริญญาตรี พ่อแม่ได้จัดงานเลี้ยงฉลองสำเร็จการศึกษาให้เขา ดิฉันเชื่อมั่น
ว่า จะจัดสัมมนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ดี
 - 副词、表示程度、意思是“十分、很、强烈”。如：

วันนี้ อากาศร้อนจัด
คนไทยชอบทานอาหารรสจัด
5. ถูก 多义词、常见的用法有：
 - 形容词、意思是“正确、对”。如：

เขาตอบถูกแล้ว
ข้อไหนถูกก็ติ๊กไว้

- 形容词、意思是“便宜、低廉”。如：

เขาชอบซื้อแต่ของถูกๆ

เครื่องสำอางยี่ห้อที่มาจากยุโรปที่ขายในประเทศไทยถูกกว่าที่ประเทศจีน

- 动词、意思是“合乎、符合”。如：

อาหารมือนี่ถูกปากดีฉันมาก

ผ้าพันคอที่เพื่อนซื้อมาฝากถูกใจฉันมาก

- 动词、意思是“触、碰、中、对”。如：

เขาเป็นคนมือแม่น ยิ่งกระสุนถูกกลางเป้าทุกครั้ง

วันนั้น เขาโกรธเลยเอาหินปาแมวหลายก้อน แต่ปาไม่ถูกเลยสักก้อน

- 助动词、用于被动语态、往往对动作承受者或叙述者来说是不愉快的事情、意思是“被、挨”。如：

เขาจีเกียจเรียนและสอบตกอีก จึงถูกพ่อตำอย่างหัวเสียเลย

เขาถูกลงโทษหนัก เพราะ(ว่าเขา)ไปสอบแทนเพื่อน และถูกพบเห็น

3.4 คำศัพท์ 词汇

พระภิกษุสงฆ์	僧人	บิณฑบาต	化缘、化斋
ลำบาก	困难、困苦	เสบียง	粮食
นาน	久、长久	สัญลักษณ์	象征、标志
สารท	秋天	ประดับ	装扮、布置
ภาชนะ	器皿、盛器	แรม	下弦
ภัตตาหาร	食物、饭食	ฉลอง	庆祝
เลี้ยง	宴请、请客	บั้งสุกุด	一种祈祷行为
ส่ง	送	กลับ	回、返回
นรก	地狱	วาง	放置、安放
บริเวณ	范围、周围	กำแพง	墙
โคน	根部、基部	ตั้ง	设置
แผ่	散开、奉献	ชิง	争夺
เซ่นไหว้	祭拜、祭祀	เหล่า	码
เกลา	磨光、磨亮	ชะโลม	抹湿、弄湿
ชนะ	赢、胜	พยายาม	勤奋、努力

3.5 แบบฝึกหัด 练习题

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ประเพณีสารทเดือนสิบจัดขึ้นในฤดูใด
 - ก. ฤดูฝน
 - ข. ฤดูแล้ง
 - ค. ฤดูร้อน
 - ง. ฤดูหนาว
2. ข้อใดเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. เป็นประเพณีการทำบุญ
 - ข. แสดงถึงความกตัญญูคุณงามความดี
 - ค. เป็นประเพณีที่สำคัญของชาวภาคใต้
 - ง. ญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกลห้ามกลับบ้าน
3. ชาวบ้านนำขนมไปวางไว้เพื่อเซ่นเปรตที่ไหน
 - ก. ภูเขา
 - ข. แม่น้ำ
 - ค. บริเวณลานวัด
 - ง. บริเวณหมู่บ้าน
4. ประเพณีสารทเดือนสิบมีทั้งหมดกี่พิธีกรรม
 - ก. 2 พิธี
 - ข. 3 พิธี
 - ค. 4 พิธี
 - ง. 5 พิธี
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. การชิงเปรตจัดขึ้นก่อนการตั้งเปรต
 - ข. ผู้ที่ชนะการชิงเปรตต้องพยายามมาก
 - ค. การจัดหุ้บต้องจัดให้ถูกต้องตามประเพณี
 - ง. พิธีกรรมการจัดหุ้บจัดขึ้นในวันแรม 13 ค่ำเดือนสิบ

จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ขนมบ้า ขนมดีซำ ขนมเดือนสิบ

ขนมกง ขนมพอง

1. _____ เป็นเสมือนแพที่ให้บรรพบุรุษข้ามห้วงมหรรณพ
2. _____ เป็นเสมือนเครื่องประดับ เพื่อใช้ตกแต่งร่างกาย
3. _____ เป็นเสมือนเมล็ดสะบ้า เพื่อไว้เล่นในวันตรุษสงกรานต์
4. _____ เป็นเสมือนเงินตรา เพื่อไว้ให้ใช้สอย
5. _____ เป็นขนมสัญลักษณ์ของประเพณีสารทเดือนสิบ

จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค

1. สิ่ง : _____
2. ตั้ง : _____
3. วาง : _____
4. ชนระ : _____
5. นาน : _____
6. เลี้ยง : _____
7. ฉลอง : _____
8. ประดับ : _____
9. ลำบาก : _____
10. พยายาม : _____

4. แบบทดสอบความรู้ของภาคใต้

วงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จังหวัดใดตั้งอยู่ที่ทางใต้สุดของภาคใต้
 - ก. จังหวัดยะลา
 - ข. จังหวัดปัตตานี
 - ค. จังหวัดเพชรบุรี
 - ง. จังหวัดนราธิวาส
2. แม่น้ำสายใดเป็นแม่น้ำกั้นระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย
 - ก. แม่น้ำโกลก
 - ข. แม่น้ำสายบุรี
 - ค. แม่น้ำปัตตานี
 - ง. แม่น้ำปากจั่น
3. เทือกเขาใดเป็นแกนกลางของภาคใต้
 - ก. เทือกเขาภูเก็ต
 - ข. เทือกเขาตะนาวศรี
 - ค. เทือกเขาสันกาลาคีรี
 - ง. เทือกเขานครศรีธรรมราช
4. ภาคใต้ไม่มีฤดูใด
 - ก. ฤดูฝน
 - ข. ฤดูร้อน
 - ค. ฤดูหนาว
 - ง. ฤดูใบไม้ผลิ
5. ข้อใดเป็นคำอธิบายภาคใต้ที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคใต้ฝนตกชุกตลอดทั้งปี
 - ข. ภาคใต้มีทั้งหมด 14 จังหวัด
 - ค. ทุกจังหวัดในภาคใต้ติดกับทะเล
 - ง. ภาคใต้มีการทำเหมืองแร่มากที่สุดในประเทศไทย

6. ข้อใดกล่าวถึงแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ถูกต้อง
 - ก. มีรสชาติจี๊ด
 - ข. กินกับผักไม่ได้
 - ค. ใส่ขมิ้นดับคาวปลา
 - ง. เป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคใต้
7. ข้อใดเป็นส่วนผสมของการทำแกงเหลืองหน่อไม้
 - ก. มะนาว
 - ข. ปลาร้า
 - ค. ปลาสด
 - ง. มะเขือเทศ
8. ข้อใดเป็นส่วนผสมที่ใช้ทำน้ำพริกอ่อนที่แตกต่างกับแกงเหลืองหน่อไม้
 - ก. น้ำปลา
 - ข. กระเทียม
 - ค. พริกขี้หนู
 - ง. เนื้อหมูสับ
9. ข้อใดเป็นคำอธิบายการทำแกงเหลืองหน่อไม้ที่ถูกต้อง
 - ก. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ต้องต้มน้ำให้เดือด
 - ข. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องใช้วิธีการโבלก
 - ค. การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องหั่นปลาเป็นชิ้นๆ
 - ง. ขั้นตอนแรกของการทำแกงเหลืองหน่อไม้คือการต้มน้ำ
10. ข้อใดเป็นคำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง
 - ก. ขมิ้นเป็นส่วนผสมในการทำแกงเหลือง
 - ข. แกงเหลืองเป็นอาหารที่มีรสชาติเปรี้ยวและไม่เผ็ด
 - ค. ขั้นตอนสุดท้ายของการทำแกงเหลืองคือการปรุงรส
 - ง. คนภาคใต้ชอบทานผักเหนาะกับอาหารเกือบทุกชนิด
11. ประเพณีสารทเดือนสิบจัดขึ้นในช่วงไหน
 - ก. ทั้งเดือนสิบ
 - ข. ต้นเดือนสิบ
 - ค. กลางเดือนสิบ
 - ง. ปลายเดือนสิบ

12. ข้อใดเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับประเพณีสารทเดือนสิบที่ไม่ถูกต้อง
- ก. เป็นประเพณีการทำบุญ
 - ข. แสดงถึงความกตัญญูกตเวที
 - ค. เป็นประเพณีที่สำคัญของชาวภาคใต้
 - ง. ญาติพี่น้องที่อยู่ห่างไกลห้ามกลับบ้าน
13. ข้อใดไม่เป็นพิธีกรรมในงานฉลองประเพณีสารทเดือนสิบ
- ก. การจัดห่มรับ
 - ข. การยกห่มรับ
 - ค. การแจกห่มรับ
 - ง. การฉลองห่มรับและบังสุกุล
14. ขนบสัญลักษณ์เดือนสิบมีทั้งหมดกี่อย่าง
- ก. 2 อย่าง
 - ข. 3 อย่าง
 - ค. 4 อย่าง
 - ง. 5 อย่าง
15. ข้อใดอธิบายประเพณีสารทเดือนสิบไม่ถูกต้อง
- ก. การชิงเปรตจัดขึ้นก่อนการตั้งเปรต
 - ข. ผู้ที่ชนะการชิงเปรตต้องพยายามมาก
 - ค. การจัดห่มรับต้องจัดให้ถูกตามประเพณี
 - ง. พิธีกรรมการจัดห่มรับจัดขึ้นในวันแรม 13 ค่ำเดือนสิบ
16. จังหวัดใดของภาคใต้ในประเทศไทยฝนตกชุกมากที่สุด
- ก. จังหวัดตรัง
 - ข. จังหวัดกระบี่
 - ค. จังหวัดระนอง
 - ง. จังหวัดนราธิวาส
17. ข้อใดเป็นอาชีพหลักที่ทำให้ทุกจังหวัดในภาคใต้ ยกเว้นจังหวัดยะลา
- ก. การประมง
 - ข. การเพาะปลูก
 - ค. การทำเหมืองแร่
 - ง. การค้าและการให้บริการ

18. ข้อใดเป็นปัจจัยที่สำคัญในการควบคุมภูมิอากาศของภาคใต้
- ก. ลม
 - ข. ฝน
 - ค. น้ำ
 - ง. ภูเขา
19. ขั้นตอนใดควรล้างหน่อไม้และหั่นเป็นชิ้นๆ ในการทำแกงเห็ดหน่อไม้
- ก. ขั้นตอนที่ 1
 - ข. ขั้นตอนที่ 2
 - ค. ขั้นตอนที่ 3
 - ง. ขั้นตอนที่ 4
20. พิธีกรรมการยกหมุ่รับจัดในเวลาใด
- ก. วันขึ้น 14 ค่ำ
 - ข. วันขึ้น 13 ค่ำ
 - ค. วันแรม 14 ค่ำ
 - ง. วันแรม 13 ค่ำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน

๑. จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว (50 คะแนน)
1. จังหวัดใดอยู่ทางตะวันออกสุดของภาคกลางในประเทศไทย
 - ก. จังหวัดสระแก้ว
 - ข. จังหวัดปทุมธานี
 - ค. กรุงเทพมหานคร
 - ง. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 2. ข้อใดคำอธิบายลักษณะภูมิประเทศของภาคกลางไม่ถูกต้อง
 - ก. มีแม่น้ำและคลองหลายสาย
 - ข. ลักษณะเป็นเขตที่ราบเป็น 2 รูปแบบ
 - ค. เขตที่ราบตอนบนเป็นที่ราบแม่น้ำและที่ราบลูกฟูก
 - ง. เขตที่ราบตอนล่างเป็นที่ราบกว้างที่เกิดจากการทับถมของตะกอน
 3. ตอนล่างของภาคกลางมีอากาศชุ่มชื้นมากกว่าตอนบน เพราะเหตุใด
 - ก. ตอนล่างมีลมมรสุม
 - ข. ตอนบนมีป่าไม้มาก
 - ค. ตอนล่างมีแหล่งน้ำมาก
 - ง. ตอนบนอยู่ใกล้ทะเลมากกว่าตอนล่าง
 4. จังหวัดใดของภาคกลางมีประชากรน้อยที่สุด
 - ก. จังหวัดเพชรบุรี
 - ข. กรุงเทพมหานคร
 - ค. จังหวัดสมุทรปราการ
 - ง. จังหวัดสมุทรสงคราม
 5. ข้อใดอธิบายภาคกลางในประเทศไทยไม่ถูกต้อง
 - ก. มีที่ดินที่อุดมสมบูรณ์
 - ข. เป็นแหล่งอาชีพที่สำคัญของประเทศไทย
 - ค. เป็นศูนย์กลางในทุกด้านของประเทศไทย
 - ง. มีอาชีพหลักของภาคกลางคืออุตสาหกรรม

6. ปลาที่อร่อยมากอยู่ในจังหวัดใด
- ก. จังหวัดตราด
 - ข. จังหวัดชลบุรี
 - ค. จังหวัดฉะเชิงเทรา
 - ง. จังหวัดสมุทรสงคราม
7. ข้อใดไม่ใช่ส่วนผสมในการทำน้ำพริกกะปิ
- ก. ขิง ซีอิ๊ว
 - ข. ปลา กะปิ
 - ค. น้ำต้มสุก มะนาว
 - ง. กระเทียม พริกชี้หนู
8. ข้อใดเป็นส่วนผสมในการทำอาหารน้ำพริกกะปิ ปลาทอด
- ก. ผักชี
 - ข. มะนาว
 - ค. ต้นหอม
 - ง. หอมแดง
9. เพราะเหตุใดจึงต้องบีบมะนาวลงในน้ำพริกกะปิ
- ก. ดับคาวปลา
 - ข. มีรสเปรี้ยวมากกว่า
 - ค. หอมเปลือกมะนาว
 - ง. ได้วิตามินจากเปลือกมะนาว
10. ข้อใดอธิบายอาหารปลา กะปิ ปลาทอดไม่ถูกต้อง
- ก. การใส่น้ำต้มสุกเพื่อไม่ให้ข้นมาก
 - ข. การทำน้ำพริกกะปิมีส่วนผสม 8 อย่าง
 - ค. น้ำพริกกะปิปลาทอดมีรสชาติหวานเล็กน้อย
 - ง. การนำกุ้งแห้งไปโขลกในครกต้องโขลกละเอียด
11. ประเพณีลอยกระทงเกิดขึ้นในสมัยใด
- ก. สมัยธนบุรี
 - ข. สมัยอยุธยา
 - ค. สมัยสุโขทัย
 - ง. สมัยปัจจุบัน

12. ข้อใดอธิบายประเพณีลอยกระทงกบแก้วไม่ถูกต้อง
- ก. วิธีการทำกระทงกบแก้วมี 3 ขั้นตอน
 - ข. ประเพณีลอยกระทงกบแก้วเป็นการขอขมาแม่คงคา
 - ค. ประเพณีลอยกระทงกบแก้วจัดขึ้นเพื่อความสนุกสนาน
 - ง. ประเพณีลอยกระทงกบแก้วทำให้ผู้คนรู้คุณค่าของแม่น้ำลำคลอง
13. ประเพณีลอยกระทงกบแก้วจัดขึ้นในเวลาใด
- ก. วันขึ้น 15 ค่ำเดือน 11
 - ข. วันแรม 15 ค่ำเดือน 11
 - ค. วันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12
 - ง. วันแรม 15 ค่ำเดือน 12
14. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันลอยกระทงกบแก้ว
- ก. การละเล่นของเด็กไทย
 - ข. การตักบาตรพระทางน้ำ
 - ค. การแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้าน
 - ง. การประกวดกระทงกบแก้ว
15. คนไทยนิยมประดับกระทงกบแก้วด้วยสิ่งใด
- ก. ธงชาติ
 - ข. อาหาร
 - ค. ดอกไม้
 - ง. กระดาษสี
16. ภาคเหนือของประเทศไทยมีกี่จังหวัด
- ก. 16 จังหวัด
 - ข. 17 จังหวัด
 - ค. 18 จังหวัด
 - ง. 19 จังหวัด
17. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะภูมิประเทศของภาคเหนือในประเทศไทย
- ก. เขตที่ราบสูง
 - ข. เขตเทือกเขา
 - ค. เขตแอ่งที่ราบ
 - ง. เขตที่ราบหุบเขา

18. แม่น้ำสายใดไม่ไหลลงสู่ม่าน้ำโขง
- ก. แม่น้ำวัง
 - ข. แม่น้ำอิง
 - ค. แม่น้ำสาย
 - ง. แม่น้ำรวก
19. จังหวัดใดในภาคเหนือมีอุณหภูมิสูงที่สุด
- ก. จังหวัดเชียงราย
 - ข. จังหวัดอุตรดิตถ์
 - ค. จังหวัดเชียงใหม่
 - ง. จังหวัดแม่ฮ่องสอน
20. ภาคใดมีประชากรน้อยที่สุด
- ก. ภาคใต้
 - ข. ภาคกลาง
 - ค. ภาคเหนือ
 - ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
21. อาชีพใดไม่ใช่อาชีพหลักของชาวเหนือ
- ก. อุตสาหกรรมไอที
 - ข. อุตสาหกรรมในโรงงาน
 - ค. อุตสาหกรรมในครัวเรือน
 - ง. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
22. น้ำพริก öğ เป็นอาหารประจำภาคใดในประเทศไทย
- ก. ภาคใต้
 - ข. ภาคเหนือ
 - ค. ภาคกลาง
 - ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
23. ซ้อใดเป็นส่วนผสมในน้ำพริก öğ กับน้ำพริกกะปิ ปลาทุทอดเหมือนกัน
- ก. มะนาว
 - ข. ต้นหอม
 - ค. หอมแดง
 - ง. กระเทียม

24. ข้อใดอธิบายอาหารน้ำพริกอย่าง**ไม่ถูกต้อง**
- ขั้นตอนการผัดใช้น้ำมันพืช
 - น้ำพริกอ่อนทานกับผักสดได้
 - ไม่ต้องโขลกน้ำพริกให้ละเอียด
 - การทำน้ำพริกอ่อนนิยมใช้เนื้อหมูสับ
25. วันปีใหม่เมืองเป็นการเรียกวันสงกรานต์ของภาคใด
- ภาคใต้
 - ภาคกลาง
 - ภาคเหนือ
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
26. ข้อใดอธิบายประเพณีวันสงกรานต์ที่**ไม่ถูกต้อง**
- เป็นประเพณีที่แสดงความสามัคคีในหมู่คณะ
 - เป็นประเพณีที่แสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ
 - เป็นประเพณีที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อพุทธศาสนา
 - เป็นประเพณีที่จัดขึ้นในภาคเหนือภาคเดียวของประเทศไทย
27. ตามประเพณีสงกรานต์ วันที่ 14 เดือนเมษายนเรียกว่าอะไร
- วันเนา
 - สังขารล่อง
 - วันพญาวัน
 - วันขนทรายเข้าวัด
28. กิจกรรมวันที่ 3 ของเทศกาลสงกรานต์**ไม่ตรงกับข้อใด**
- ขนทรายเข้าวัด
 - นำภัตตาหารไปถวายพระที่วัด
 - อุทสส่วนกุศลถึงญาติพี่น้องที่ล่วงลับแล้ว
 - คำห้วน เป็นการขอขมาลาโทษผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ
29. ประเพณีสงกรานต์ ชาวบ้านทำความสะอาดปิดกวาดบ้านเรือนกันในวันใด
- วันที่ 12 เดือนเมษายน
 - วันที่ 13 เดือนเมษายน
 - วันที่ 14 เดือนเมษายน
 - วันที่ 15 เดือนเมษายน

30. จังหวัดใดอยู่ทางเหนือที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย
- จังหวัดชัยภูมิ
 - จังหวัดหนองคาย
 - จังหวัดอำนาจเจริญ
 - จังหวัดนครราชสีมา
31. แม่น้ำสายใดเป็นแม่น้ำที่ยาวอันดับที่ 2 ของประเทศไทย
- แม่น้ำชี
 - แม่น้ำมูล
 - แม่น้ำโขง
 - แม่น้ำเจ้าพระยา
32. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะที่เป็นเขตภูเขาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในประเทศไทย
- ภูเขาทางตอนใต้
 - ภูเขาทางด้านตะวันตก
 - ภูเขาทางด้านตะวันออกที่แบ่งเขตจังหวัด
 - ภูเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งจังหวัดนครราชสีมาและแอ่งจังหวัดสกลนคร
33. จังหวัดใดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำที่สุด
- จังหวัดเลย
 - จังหวัดอุดรธานี
 - จังหวัดนครพนม
 - จังหวัดนครราชสีมา
34. ภาคใดมีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย
- ภาคใต้
 - ภาคกลาง
 - ภาคเหนือ
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
35. ข้อใดไม่ใช่อาชีพหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- อาชีพเลี้ยงสัตว์
 - อาชีพเพาะปลูก
 - อาชีพทำเกลือสินเธาว์
 - อาชีพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

36. ส้มตำเป็นอาหารขึ้นชื่อของภาคใด
- ภาคใต้
 - ภาคกลาง
 - ภาคเหนือ
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
37. ซ้อใดไม่ใช่ส่วนประกอบ “ ตำซั่ว ”
- มะละกอ
 - ถั่วลิสงคั่ว
 - พริกขี้หนู
 - มะเขือเทศ
38. ผักซ้อใดที่คนไทยไม่นิยมนำมาทำส้มตำ
- ถั่ว
 - ฟักทอง
 - แตงกวา
 - มะม่วงดิบ
39. ประเพณีบุญบั้งไฟจัดขึ้นในเดือนใด
- เดือน 5
 - เดือน 6
 - เดือน 7
 - เดือน 8
40. บั้งไฟแสนมีน้ำหนักดินปืนกี่กิโลกรัม
- 2 กิโลกรัม
 - 12 กิโลกรัม
 - 120 กิโลกรัม
 - 500 กิโลกรัม
41. หลังการจุดบั้งไฟ ถ้างบั้งไฟขึ้นสูงมีความหมายอะไร
- บั้งไฟทำได้ดี
 - บั้งไฟยิ่งยาว ยิ่งขึ้นสูง
 - มีการทำนายว่าฝนฟ้าจะดี
 - มีการทำนายว่าดินอุดมสมบูรณ์

42. จังหวัดใดของภาคใต้ในประเทศไทยเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตะวันตกสุดและติดกับทะเลอันดามัน
- จังหวัดตรัง
 - จังหวัดพังงา
 - จังหวัดชุมพร
 - จังหวัดนราธิวาส
43. จังหวัดใดของภาคใต้ในประเทศไทยไม่มีพื้นที่ติดกับทะเล
- จังหวัดยะลา
 - จังหวัดกระบี่
 - จังหวัดปัตตานี
 - จังหวัดสุราษฎร์ธานี
44. แม่น้ำสายใดของภาคใต้ที่ไหลลงสู่อ่าวไทย
- แม่น้ำโขง
 - แม่น้ำโกลก
 - แม่น้ำสายบุรี
 - แม่น้ำปากจั่น
45. สาเหตุใดทำให้ภาคใต้ของประเทศไทยมีแค่ 2 ฤดู
- อยู่ใกล้ทะเล
 - มีลมมรสุมมาก
 - อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร
 - อยู่ไกลเส้นศูนย์สูตร
46. ซ้อใดไม่ใช่พืชเศรษฐกิจของภาคใต้
- กาแฟ
 - มะม่วง
 - ยางพารา
 - ปาล์มน้ำมัน
47. ซ้อใดเป็นส่วนผสมที่ใช้ทำแกงเหลืองหน่อไม้ที่แตกต่างกับน้ำพริกอ่อง
- น้ำปลา
 - กระเทียม
 - พริกชี้ฟ้า
 - มะเขือเทศ

48. ข้อใดอธิบายการทำแกงเหลืองหน่อไม้ที่ถูกต้อง
- การทำแกงเหลืองหน่อไม้ต้องต้มน้ำให้เดือด
 - การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องใช้วิธีการโבלก
 - การทำแกงเหลืองหน่อไม้ไม่ต้องหั่นปลาเป็นชิ้นๆ
 - ขั้นตอนแรกของการทำแกงเหลืองหน่อไม้คือการต้มน้ำ

49. ประเพณีสารทเดือนสิบจัดขึ้นในฤดูใด

- ฤดูฝน
- ฤดูแล้ง
- ฤดูร้อน
- ฤดูหนาว

50. ข้อใดไม่ใช่ขนมที่เป็นสัญลักษณ์ในประเพณีสารทเดือนสิบ

- ขนมจิ้น
- ขนมกง
- ขนมบ้า
- ขนมพอง

๒. จงใช้คำศัพท์ต่อไปนี้แต่งประโยค คำละหนึ่งประโยค (10 คะแนน)

- ยกเว้น : _____
- แล้วแต่ : _____
- สามารถ : _____
- ห่างไกล : _____
- แตกต่าง : _____
- ท่องเที่ยว : _____
- ชำนาญ : _____
- เล็กน้อย : _____
- นอกจาก : _____
- พยายาม : _____

๓. จงกาเครื่องหมาย ✓ สำหรับประโยคที่ถูกต้อง และ ✗ สำหรับ ประโยคที่ผิด (15 คะแนน)

1. ภูมิภาคอากาศของภาคกลางในประเทศไทยเป็นแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน
2. การใส่น้ำดื่มสุกเวลาปรุงรสในการทำน้ำพริกกะปิเพื่อไม่ให้ข้นมาก
3. ประเพณีลอยกระทงจัดขึ้นในเฉพาะจังหวัดสมุทรสงคราม
4. ภาคเหนือของประเทศไทยไม่ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
5. เนื้อหมูเป็นส่วนผสมที่ทำให้ น้ำพริกอ่อนแตกต่างจากน้ำพริกทั่วไป
6. การปล่อยนกปล่อยปลาเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในประเพณีสงกรานต์
7. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยมี 3 ฤดู
8. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยมีดินแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซีย
9. ส้มตำทุกประเภทมีรสชาติเหมือนกัน
10. ส้มตำได้รับความนิยมจากคนไทยและคนต่างชาติ
11. ในปัจจุบัน การทำบั้งไฟใช้ท่อเหล็กหรือท่อประปา
12. ภาคใต้มีการทำเหมืองแร่มากที่สุดในประเทศไทย
13. แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดของประเทศไทย
14. แกงเหลืองเป็นอาหารที่มีรสชาติเปรี้ยวและไม่เผ็ด
15. ในการฉลองประเพณีสารทเดือนสิบ ญาติพี่น้องที่ห่างไกลกันได้พบปะทำบุญร่วมกัน

๔. จงเติมที่ถูกต้องลงในช่องว่าง (15 คะแนน)

1. _____ เป็นจังหวัดปริมาณฝนมากที่สุดในภาคกลางของประเทศไทย
2. น้ำพริกกะปิ ปลาทูดมिरสชาติ _____
3. ประเพณี _____ เป็นประเพณีการขอขมาแม่คงคา ซึ่งได้สืบทอดมาตั้งแต่
สุโขทัยจนถึงปัจจุบัน
4. ดอย _____ เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดของประเทศไทย
5. ฤดูฝนของภาคเหนือในประเทศไทยอยู่ในช่วง _____
6. ประเพณี _____ เป็นวันขึ้นปีใหม่ของคนไทย
7. ตามประเพณีพื้นเมือง วันที่สองในวันสงกรานต์เรียกว่า _____
8. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยมีอาชีพ _____ มากที่สุดใน
ประเทศไทย
9. จังหวัด _____ อยู่ทางเหนือสุดและติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว
10. ส้มตำ _____ ไม่ใส่ปูและปลาร้า แต่ใส่กุ้งแห้ง รสชาติออกหวานนำเปรี้ยว

11. ผู้ที่ประดิษฐ์บั๊งไฟต้องเป็นผู้ที่มี _____
12. วานงานของบุญบั๊งไฟก็เรียกว่า _____
13. ภาคใต้ของประเทศไทยมี 2 ฤดู คือ _____
14. จังหวัด _____ ของภาคใต้ในประเทศไทยอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้สุด
15. ขนม _____ เป็นเสมือนเงินตรา เพื่อไว้ให้ใช้สอย

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน

บทที่ 1 ภาคกลาง

ความรู้ทั่วไปของภาคกลาง

1. ข 2. ค 3. ค 4. ก 5. ก

เติมคำในช่องว่าง

1. เจ้าพระยา
 2. สมุทรสงคราม
 3. กรุงเทพมหานคร
 4. แหล่งอาชีพ
 5. นอกจาก...แล้ว ยังมี...
2. อาหารประจำภาคกลาง น้ำพริกกะปิ ปลาทุทอด
- 2.1 ง ก ก ข ก
3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง ประเพณีลอยกระทงกาบกล้วย
- 3.1 ก ค ง ง ข
- 3.2 นำขวกกล้วยมาตัดเป็นท่อนยาว ลอกกาบ
นำกาบมาทำเป็นรอยหยักที่มีริมทั้งสองข้าง
นำธูปจุ่มน้ำมันยางไว้กลางกระทง

บทที่ 2 ภาคเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคเหนือ

1.1 ค ก ง ข ข

1.2 ดอยอินทนนท์ กุ่มภัพันธ์ถึงพฤษภาคม ตุลาคมถึงกุ่มภัพันธ์
พฤษภาคมถึงตุลาคม เทือกเขาหลวงพระบาง

2. อาหารประจำภาคเหนือ น้ำพริกอ่อน

2.1 ข ค ข ค ค

3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคเหนือ

3.1 ค ค ก ง ข

3.2 วันสังขารล่อง วันเนา วันพญาวัน
ประเพณีสงกรานต์ การดำหัว

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ความรู้ทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 ก ง ค ง ค

1.2 จังหวัดเลย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดมหาสารคาม
ประชากร การเพาะปลูก

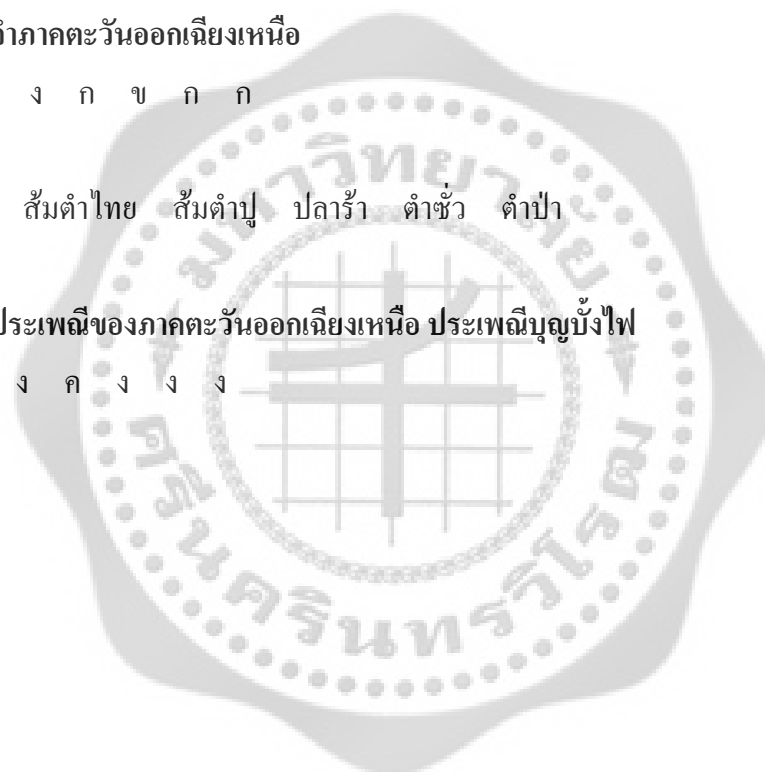
2. อาหารประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1 ง ก ข ก ก

2.2 ส้มตำไทย ส้มตำปู ปลาร้า ตำข้าว ตำป่า

3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเพณีบุญบั้งไฟ

3.1 ง ค ง ง ง

บทที่ 4 ภาคใต้

1. ความรู้ทั่วไปของภาคใต้

1.1 ก ก ก ข ก

1.2 จังหวัดยะลา จังหวัดชุมพร

จังหวัดพังงา จังหวัดนราธิวาส จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. อาหารประจำภาคใต้ แงงเหลืองหน่อไม้

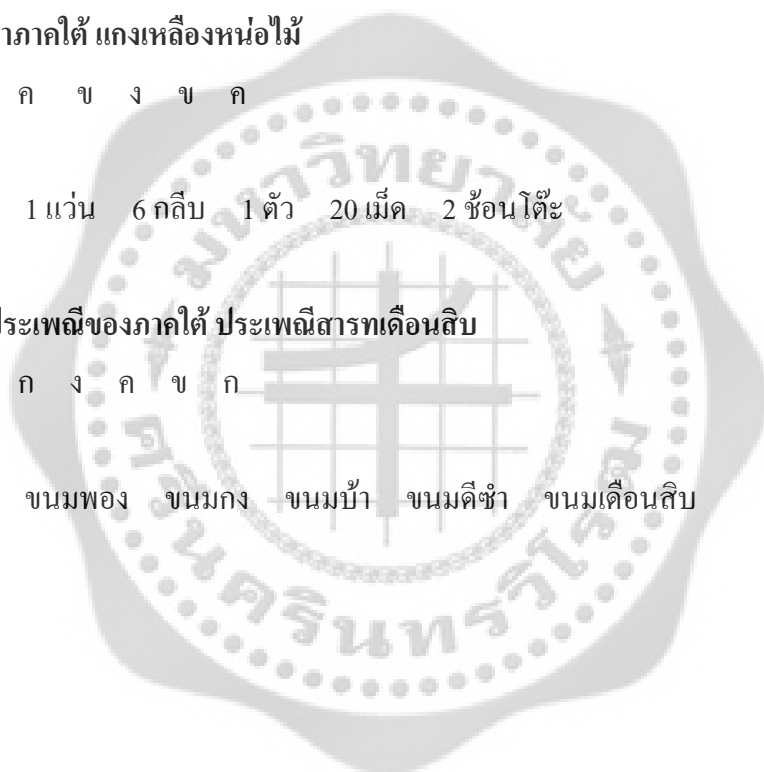
2.1 ก ข ง ข ก

2.2 1 แว่น 6 กลีบ 1 ตัว 20 เม็ด 2 ซ้อนโต๊ะ

3. วัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้ ประเพณีสารทเดือนสิบ

3.1 ก ง ค ข ก

3.2 ขนมพอง ขนมกง ขนมบ้า ขนมดีซำ ขนมเดือนสิบ

เฉลยแบบทดสอบท้ายบทเรียน

บทที่ 1 ภาคกลาง

1. ข	2. ค	3. ง	4. ค	5. ข
6. ข	7. ก	8. ข	9. ข	10. ข
11. ค	12. ก	13. ค	14. ง	15. ข
16. ค	17. ค	18. ง	19. ง	20. ข

บทที่ 2 ภาคเหนือ

1. ข	2. ง	3. ค	4. ข	5. ค
6. ข	7. ค	8. ข	9. ง	10. ค
11. ค	12. ค	13. ก	14. ง	15. ข
16. ง	17. ก	18. ก	19. ก	20. ข

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. ง	2. ก	3. ค	4. ค	5. ค
6. ง	7. ค	8. ข	9. ข	10. ง
11. ง	12. ข	13. ง	14. ก	15. ง
16. ก	17. ค	18. ง	19. ก	20. ค

บทที่ 4 ภาคใต้

1. ก	2. ก	3. ง	4. ง	5. ค
6. ข	7. ค	8. ง	9. ก	10. ข
11. ง	12. ง	13. ค	14. ค	15. ก
16. ค	17. ก	18. ก	19. ค	20. ค

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

๑. จงวงกลมคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว (50 คะแนน)

1. ก	2. ข	3. ง	4. จ	5. ง
6. ง	7. ก	8. ข	9. ค	10. ง
11. ค	12. ค	13. ค	14. ข	15. ค
16. ข	17. ก	18. ก	19. ข	20. ค
21. ก	22. ข	23. ง	24. ค	25. ค
26. ง	27. ก	28. ก	29. ข	30. ข
31. ก	32. ค	33. ก	34. ง	35. ง
36. ง	37. ก	38. ข	39. ข	40. ค
41. ค	42. ข	43. ก	44. ค	45. ก
46. ข	47. ง	48. ก	49. ก	50. ก

๓. จงกาเครื่องหมาย ✓ สำหรับประโยคที่ถูกต้อง และ ✕ สำหรับ ประโยคที่ผิด (15 คะแนน)

1. ถูก	2. ถูก	3. ผิด	4. ผิด	5. ถูก
6. ผิด	7. ถูก	8. ผิด	9. ผิด	10. ถูก
11. ถูก	12. ถูก	13. ถูก	14. ผิด	15. ถูก

๔. จงเติมที่ถูกต้องลงในช่องว่าง (15 คะแนน)

1. จังหวัดนครสวรรค์	2. เผ็ด เค็ม เปรี้ยว และหวานเล็กน้อย
3. ลอยกระทง	4. อินทนนท์
5. พฤษภาคมถึงตุลาคม	6. สงกรานต์
7. วันเนา	8. การเพาะปลูก
9. หนองคาย	10. ไทย
11. ความชำนาญ	12. วันโสม
13. ฤดูฝน และ ฤดูร้อน	14. นราธิวาส
	15. ดีซ่า

บรรณานุกรม

คณะกรรมการเฉพาะกิจยกร่างแบบอย่างการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของคนไทย. (2529). *ประเพณีไทย*.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

จิตร์รัตน์ เกิดหาญ. (2554). *ประเพณีไทย 4 ภาค*. ปทุมธานี: สกาย บู้กส์.

จิรัชญา มณีเนตร. (2553). *ไทยศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว = Thai studies for tourism*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

รัตนารุจิรกิจ. (2525). *ภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วรรณิ พุทธาวุฒิไกร. (2528?). *ภูมิศาสตร์ประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

วานิ เอี่ยมศรีทอง; และ ประหยัด สายวิเชียร. (2538). *อาหารล้านนา*. เชียงใหม่: ภาควิชาอาชีวศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริลักษณ์ รอดยันต์. (2546). *ครัวปากซอย*. กรุงเทพฯ: แสงแดด.

สมพงษ์ เกรียงไกรเพชร. (2537). *บันทึกประเพณีไทยภาคกลาง*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

----- . (2538). *บันทึกประเพณีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

----- . (2539). *บันทึกประเพณีไทยภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2527). *เทศกาลและประเพณีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2551). *ข้าวปลาอาหารไทย : ทำไม? มาจากไหน*. กรุงเทพฯ: กองทุนแบ่งปันเผยแพร์

ความรู้สู่สาธารณะ Knowledge Dissemination Fund (KD Fund).

อำนาจ เ็นสบาย. (2529). *น้ำพริกปลาทุ*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

อำไพ โสรจจะพันธุ์. (2544). *อาหารท้องถิ่นภาคใต้*. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

www.yingsakfood.com

<http://www.wikipedia.org/>

www.PANYATHAI.OR.TH

<http://www.baanmaha.com/community/thread25581.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/19.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/21.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/20.html>

<http://www.lks.ac.th/kukiat/student/betterroyal/social/24.html>

<http://ucancookthai.com/language-thai/th-recipes/th-stir-fried/content-th-pork-chillie-dip.htm>

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=krajibya&month=11-2007&date=24&group=1&gblog=75>

ภาคผนวก ค

ที่มาของรูปภาพส่วนหนึ่ง

1. รูปภาพแสดงขั้นตอนการทำกระทงกาบกล้วย

เป็นรูปภาพที่ใช้ในบทที่ 1 เรื่อง วัฒนธรรมประเพณีของภาคกลาง มาจาก

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=krajibya&month=11-2007&date=24&group=1&gblog=75>

2. รูปภาพการฉลองประเพณีสารทเดือนสิบ

เป็นรูปภาพที่ใช้ในบทที่ 4 ภาคใต้ เรื่องวัฒนธรรมประเพณีของภาคใต้ ประเพณีสารทเดือนสิบ มาจาก

<http://www.wikipedia.org/>

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	Ms. CHEN XI ER
วันเดือนปีเกิด	30 ตุลาคม 2526
สถานที่เกิด	กวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100 Rd.Daxue Nanning City Guang Xi Province China

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550	Bachelor of Arts. (วิชาภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ. 2555	ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

